Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2025/4

9.1.2025

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2025/4

av den 17 december 2024

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av titandioxid med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (grundförordningen), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 13 november 2023 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av titandioxid (TiO_2) med ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina* eller *det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (*tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 29 september 2023 av European Titanium Dioxide Ad Hoc Coalition (*klaganden*). Klagomålet ingavs för Europeiska unionens (*unionen* eller *EU*) titandioxidindustrins räkning i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada som var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Registrering

(3) Kommissionen gjorde import av den berörda produkten föremål för registrering genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1617 ([3]) av den 6 juni 2024 (*förordningen om registrering*).

1.3 Provisoriska åtgärder

(4) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen tillhandahöll kommissionen den 13 juni 2024 parterna en sammanfattning av de föreslagna tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin. Berörda parter uppmanades att inom tre arbetsdagar lämna synpunkter på beräkningarnas riktighet.

(5) Tre användare, Plastika Kritis SA (*Plastika Kritis*), Munksjö Paper AB (*Munksjö*) och Felix Schoeller GmbH & Co. KG (*Felix*) lämnade synpunkter som inte avsåg beräkningarnas riktighet.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av titandioxid med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C, C/2023/786, 13.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/786/oj).
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1617 av den 6 juni 2024 om registrering av titandioxid med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2024/1617, 7.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1617/oj).

(6) Plastika Kritis SA, en producent av vit masterbatch, hävdade att det enligt företagets vetskap inte sker någon dumpning. Företaget upprepade också tidigare påståenden om att de föreslagna antidumpningstullarna kommer att få katastrofala konsekvenser för unionens masterbatchindustri.

(7) Plastika Kritis hävdade särskilt att masterbatcher från övriga tredjeländer kommer att bli mycket mer konkurrenskraftiga både i unionen och på exportmarknaderna, eftersom de kommer att ha fortsatt tillgång till billig titandioxid från Kina. Dessutom hävdade företaget att det på grund av unionsindustrins begränsade kapacitet inte kommer att finnas tillräcklig tillgång på titandioxid om åtgärderna införs. Slutligen kommer användarna vid en retroaktiv användning av tullarna att drabbas av ännu större förluster eftersom ledtiden för leveranser från Kina har ökat på grund av attackerna mot kommersiella fartyg i Röda havet under första halvåret 2024.

(8) Dessa synpunkter behandlas i de relevanta avsnitten i denna förordning i samband med analysen av unionens intresse och retroaktivt uttag av tullar (se avsnitten 7.3.2 och 8.3).

(9) Munksjö och Felix, som producerar dekorpapper, lämnade synpunkter och motsatte sig kommissionens beslut att inte bevilja undantag för slutanvändning för import av titandioxid av laminatkvalitet och upprepade sina tidigare påståenden om varför villkoren för att bevilja ett sådant undantag är uppfyllda.

(10) De hävdade vidare att utan ett sådant undantag för slutanvändning kommer deras situation att fortsätta att förvärras trots att kommissionen inledde en antidumpningsundersökning mot kinesisk import av dekorpapper den 14 juni 2024 ([4]). Eftersom införandet av antidumpningstullar i den aktuella undersökningen både kommer att öka deras produktionskostnader och sänka priset på titandioxid på den kinesiska marknaden, kommer detta att ytterligare minska produktionskostnaden för kinesiska producenter av dekorpapper. Ingen av dessa händelser kommer dock att beaktas vid slutsatserna i ärendet om dekorpapper, eftersom undersökningsperioden för det ärendet avslutas innan tullar införs i den aktuella undersökningen.

(11) Dessa synpunkter behandlas i avsnitt 7.3.4.

(12) Den 11 juli 2024 införde kommissionen, genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1923 ([5]) (*förordningen om provisorisk tull*), provisoriska antidumpningstullar på import av titandioxid med ursprung i Kina.

1.4 **Efterföljande förfarande**

(13) Efter utlämnandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*) lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten inom den tidsfrist som anges i artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull. Dessa omfattar följande:

a) Klaganden.

b) Användare av produkten: Siegwerk Druckfarben AG & CO. KGaA (*Siegwerk*), Plastika Kritis, Munksjö, Felix, Teknos Group Oy (*Teknos*), Flint Group GmbH (*Flint*), Akzo Nobel Sourcing BV (*AkzoNobel*), PPG Industries Europe Sarl (PPG), Emil FreiLacke GmbH & Co KG (*Emil FreiLacke*), och Mauvilac.

c) Användarorganisationer: Asociación Española de Fabricantes de Pinturas y Tintas de Imprimir (ASEFAPI), en intresseorganisation för spanska producenter av färger och tryckfärger. Confederation of European Paper Industries (CEPI), en intresseorganisation för pappersproducerande företag (laminatpapper och papper för speciella användningar). Hellenic Coatings Association (HCA), en intresseorganisation för grekiska färg- och tryckfärgsproducenter. European Council of the Paint, Printing Ink and Artists' Colours Industry (CEPE), en intresseorganisation för producenter av färger, tryckfärger och konstnärsfärger i Europa.

([4]) Tillkännagivande om inledande av ett antidumpningsförfarande beträffande import av dekorpapper med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT C, C/2024/3695, 14.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3695/oj).

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1923 av den 10 juli 2024 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av titandioxid med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2024/1923, 11.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1923/oj).

d) Importörer: AAKO B.V. (AAKO).

e) Exporterande producenter: LB Group (LB) samt China National Coatings Industry Association (CNCIA), en intresseorganisation som företräder exporterande producenter.

(14) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Munksjö, Felix, Plastika Kritis, Flint, ASEFAPI, Kleverkem SRL, CEPE, LB, Mauvilac och klaganden hördes. Förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden hördes inte.

(15) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga avgörandena. För att komma fram till de slutgiltiga avgörandena beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.

(16) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av titandioxid med ursprung i Kina (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(17) Parter som begärde att bli hörda gavs även möjlighet till detta. CEPE och LB hördes. Inga parter begärde förhörsombudets ingripande.

1.5 **Påståenden om inledandet**

(18) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen skäl 6 i förordningen om provisorisk tull.

1.6 **Stickprovsförfarande**

(19) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande detta bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 7–13 i förordningen om provisorisk tull.

1.7 **Enskild undersökning**

(20) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande detta bekräftade kommissionen sina slutsatser i skäl 14 i förordningen om provisorisk tull.

1.8 **Svar på frågeformuläret och kontrollbesök**

(21) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande detta bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 15–19 i förordningen om provisorisk tull.

1.9 **Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod**

(22) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande detta bekräftade kommissionen sina slutsatser i skäl 20 i förordningen om provisorisk tull.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

(23) Kommissionen beskrev den undersökta produkten, den berörda produkten och den likadana produkten i skälen 21–26 i förordningen om provisorisk tull. I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i dessa skäl i förordningen om provisorisk tull.

2.1 **Invändningar avseende produktdefinitionen**

(24) Efter de preliminära undersökningsresultaten ifrågasatte flera parter kommissionens slutsatser om begäranden avseende produktdefinitionen. Vissa parter framförde också nya påståenden om produktdefinitionen.

(25) Såsom anges i skäl 33 i förordningen om provisorisk tull kunde kommissionen dessutom inte beakta dem i det preliminära skedet, eftersom flera påståenden om produktdefinitionen gjordes efter tidsfristen för att lämna in dessa påståenden. Dessa påståenden har nu bedömts och behandlas i de relevanta underavsnitten nedan.

2.1.1 *Vit masterbatch*

(26) Eftersom det inte inkommit några synpunkter på utvidgningen av produktdefinitionen till vit masterbatch, bekräftas skälen 34–37 i förordningen om provisorisk tull.

2.1.2 *Påståenden om produktkontrollnumrets struktur*

(27) I sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull hävdade AkzoNobel att kommissionen inte hade tagit upp AkzoNobels förslag om att ändra produktkontrollnumrets struktur och att kommissionen borde överväga att förfina produktkontrollnumret genom att lägga till fler kategorier i fältet ”TiO_2-innehåll per vikt” i produktkontrollnumret.

(28) Kommissionen analyserade alla påståenden om ändringen av produktkontrollnumrets struktur och angav i skäl 42 i förordningen om provisorisk tull att det inte hade lämnats någon bevisning för att kemikalierna i beläggningen skulle påverka priserna. Samma slutsats gäller för AkzoNobels påstående som sammanfattas i skäl 27. Det hade inte lagts fram någon bevisning för att det skulle vara nödvändigt att förfina produktkontrollnumret genom att lägga till fler kategorier till TiO_2-innehåll per vikt för att säkerställa en rättvis prisjämförelse.

(29) Såsom anges i skäl 43 i förordningen om provisorisk tull invände ingen av de exporterande producenterna mot den föreslagna produktkontrollnummerstrukturen med motiveringen att den skulle leda till en orättvis prisjämförelse, antingen på grund av att produktkontrollnumren inte gör någon åtskillnad mellan produkter på grundval av de kemikalier som ingår i beläggningen eller på grund av att de inte är tillräckligt detaljerade i fältet ”TiO_2-innehåll per vikt”. Kommissionen hade därför ingen grund för att dra slutsatsen att det skulle vara nödvändigt att göra detta fält mer detaljerat för att säkerställa en rättvis prisjämförelse enligt artikel 2.10 i grundförordningen.

(30) Kommissionen ansåg därför att detta påstående var ogrundat och avvisade AkzoNobels förslag.

(31) I avsaknad av nya argument och bevis för ovanstående bekräftade kommissionen slutsatserna i skälen 38–44 i förordningen om provisorisk tull.

2.1.3 *Begäranden om undantagande från produktdefinitionen*

(32) Kommissionen erinrade inledningsvis om att det följer av domstolens fasta rättspraxis att syftet med definitionen av den berörda produkten i en antidumpningsundersökning är att underlätta upprättandet av en förteckning över de produkter som eventuellt kan komma att omfattas av införandet av antidumpningstullar. I denna process får kommissionen beakta ett antal faktorer, bland annat produkternas fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, deras användning och utbytbarhet, konsumenternas uppfattning, distributionskanaler, produktionsprocess, produktionskostnader och kvalitet ([6]). Enligt etablerad rättspraxis har kommissionen vid definitionen av den berörda produkten ett stort utrymme för skönsmässig bedömning ([7]).

(33) Undersökningen av huruvida en viss produkt på giltigt sätt har tagits upp i förteckningen över de produkter som vid behov kommer att omfattas av antidumpningstullar måste göras mot bakgrund av den berörda produktens egenskaper enligt kommissionens definition, inte mot bakgrund av egenskaperna hos de produkter som ingår i den berörda produkten eller dess underkategorier ([8]). Produkter som inte är identiska i alla avseenden kan, eftersom de motsvarar de faktorer som kommissionen beaktade vid definitionen av den berörda produkten, omfattas av definitionen av den produkten och i det sammanhanget bli föremål för en antidumpningsundersökning ([9]).

([6]) Se t.ex. domarna av den 13 september 2010, Whirlpool Europe/rådet, T-314/06, ECLI:EU:T:2010:390, punkt 138, och av den 17 december 2010, EWRIA m.fl./kommissionen, T-369/08, ECLI:EU:T:2010:549, punkt 82.

([7]) Se domarna av den 17 mars 2016, Portmeirion Group, C-232/14, ECLI:EU:C:2016:180, punkterna 46 och 47, och av den 10 oktober 2012, Gem-Year and Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/rådet, T-172/09, ECLI:EU:T:2012:532, punkt 62.

([8]) Se domstolens dom av den 18 november 2014, Photo USA Electronic Graphic/rådet, T-394/13, ECLI:EU:T:2014:964, punkt 30.

([9]) Se domarna av den 18 november 2014, Photo USA Electronic Graphic/rådet, T-394/13, ECLI:EU:T:2014:964, punkt 31, och av den 28 februari 2017, JingAo Solar m.fl./rådet, T-157/14, ECLI:EU:T:2017:127, punkt 112 och där angiven rättspraxis.

(34) Enligt rättspraxis måste ett påstående om att den berörda produkten är bristfälligt definierad grundas på argument som visar att kommissionen antingen gjort en felaktig bedömning av de faktorer som den ansåg vara relevanta eller att användningen av andra mer relevanta faktorer krävt att definitionen av den berörda produkten begränsades ([10]).

(35) Såsom förklaras i skälen 24 och 25 inkom flera parter med begäranden om undantagande från produktdefinitionen efter tidsfristen för att lämna in begäranden om produktdefinitionen eller bestred kommissionens preliminära slutsats om deras begäran. För att undersöka dessa begäranden om undantag för produkter, såsom anges i skäl 45 i förordningen om provisorisk tull, undersökte kommissionen i) dessa produkttypers grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, ii) deras slutanvändning och utbytbarhet, iii) slutanvändarnas uppfattning. För fullständighetens skull beaktade kommissionen även andra faktorer som potentiellt kunde motivera ett undantag för produkter på grundval av överväganden om unionens intresse, såsom iv) tullarnas inverkan på användaren, v) alternativa försörjningskällor och vi) undantagets inverkan på tullarna. Inga parter ifrågasatte de uppgifter som kommissionen undersökte för att bedöma begäran om undantagande från produktdefinitionen.

2.1.3.1 Begäranden som inte behandlades i det preliminära skedet

2.1.3.1.1 Obelagd titandioxid för icke-vita pigment

(36) Sun Chemical Ltd. (*Sun Chemical*) lämnade in sin begäran om undantag för produkter sent i undersökningens preliminära skede. I samma inlaga begärde företaget ett undantag för slutanvändning för obelagda titandioxidkategorier om och när de används som en mellanprodukt för att producera andra icke-vita pigment som inbegriper omvandling av den kristallina strukturen. Denna begäran beaktades därför inte i undersökningens preliminära skede (se skäl 62 i förordningen om provisorisk tull och skäl 25 ovan).

(37) Sun Chemical lämnade endast vissa uppgifter om denna produkts grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, slutanvändning och utbytbarhet, tullarnas inverkan på företagets verksamhet och inverkan av en eventuell tullfrihet, men inte om slutkundens uppfattning om förändringar av produkten eller alternativa försörjningskällor.

(38) Dessutom varken besvarade Sun Chemical frågeformuläret eller lämnade relevanta och kontrollerbara uppgifter, något som hade gjort det möjligt för kommissionen att göra en korrekt bedömning av begäran i ett alternativt format. Av detta följer att Sun Chemical inte kunde styrka sin begäran ens på de tre första punkter som anges i skäl 32 ovan, och kommissionen kunde inte heller kontrollera någon av de uppgifter som lämnats.

(39) Till exempel hade kommissionen inga uppgifter om andelen import från Kina i Sun Chemicals försörjningsmix. Eftersom det saknades bevisning kunde kommissionen inte heller kontrollera den påstådda andelen titandioxid i Sun Chemicals produktionskostnader och kunde därför inte dra någon korrekt slutsats om vilken inverkan tullarna kan ha på dem.

(40) Kommissionen hade inte heller tillgång till verifierade uppgifter om vilka typer av titandioxid Sun Chemical köper och vilka produkter företaget använder dem i. Kommissionen kunde därför inte kontrollera vare sig utbytbarheten, den specifika användningen eller det eventuella undergrävandet av tullarnas effektivitet om undantaget för produkten eller för slutanvändning skulle beviljas.

(41) Dessutom hävdade Sun Chemical att de särskiljande kemiska och fysiska egenskaperna hos den titandioxid som företaget köper för produktion av icke-vita pigment är att den inte har någon beläggning och måste ha en låg halt tungmetaller. Företaget angav dock inte tröskelvärdet för tungmetaller och hur det skulle kunna mätas av tullen för att säkerställa spårbarhet om en produkt undantas. Dessutom visar uppgifterna i ärendehandlingarna att obelagd titandioxid även används inom andra industrier såsom keramikproduktion och i livsmedel, farmaceutiska produkter och kosmetiska produkter.

([10]) Domarna av den 28 februari 2017, JingAo Solar m.fl./rådet, T-157/14, ECLI:EU:T:2017:127, punkt 100, och av den 28 februari 2017, Canadian Solar Emea m.fl./rådet, T-162/14, ECLI:EU:T:2017:124, punkt 99.

(42) Mot bakgrund av ovanstående kunde Sun Chemical inte visa att användningen av andra mer relevanta faktorer än de som kommissionen beaktade när den definierade den berörda produkten krävde att definitionen av den berörda produkten skulle begränsas genom att utesluta obelagd titandioxid för icke-vita pigment eller att ett undantag för slutanvändning var berättigat. Dessutom omfattas obelagd titandioxid av den produktdefinition som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull, och berörda parter lade inte fram någon bevisning för att denna underkategori av titandioxid som importeras från Kina inte konkurrerar med någon annan produkt som finns tillgänglig på unionsmarknaden. Begäran avslogs därför.

2.1.3.1.2 Titandioxid av livsmedelskvalitet

(43) CEPI gjorde denna begäran om undantag för produkter efter det att tidsfristen för att lämna in invändningar avseende produktdefinitionen löpt ut. Denna begäran kunde därför inte beaktas i undersökningens preliminära skede (se skäl 64 i förordningen om provisorisk tull och skäl 25 ovan). CEPI gjorde inga ytterligare invändningar avseende denna begäran i sin inlaga om förordningen om provisorisk tull. Klaganden motsatte sig denna begäran om undantagande från produktdefinitionen.

(44) CEPI lämnade endast vissa uppgifter om denna produkts grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, slutanvändning och utbytbarhet, om slutkundens uppfattning om förändringar av produkten och om alternativa försörjningskällor, men inte om inverkan av en eventuell tullfrihet eller vilken inverkan tullarna skulle ha för användarna.

(45) CEPI har visat att titandioxid av livsmedelskvalitet har en särskild kemisk egenskap, eftersom den måste uppfylla de låga halterna av tungmetaller och andra krav för E-171-tillsatser som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 ([11]). Dessa tröskelvärden skulle dessutom lätt kunna kontrolleras av tullmyndigheterna genom de standardmetoder som används för att testa livsmedelstillsatser.

(46) Även om CEPI inte specifikt tog upp frågan om slutanvändning och utbytbarhet noterade kommissionen i detta avseende att tröskelvärdet för tungmetaller för titandioxid av livsmedelskvalitet föreskrivs i lag ([12]). Ingen annan typ av titandioxid som överskrider dessa tröskelvärden kan lagligen användas som livsmedelstillsats (E-171).

(47) CEPI hävdade vidare att endast två eller tre unionsproducenter kan tillhandahålla titandioxid av livsmedelskvalitet och endast i begränsade volymer.

(48) Klaganden ifrågasatte uppfattningen att titandioxid av livsmedelskvalitet kan särskiljas från andra typer av titandioxid på grundval av förekomsten av fosfor i beläggningen eller på grundval av skillnader i produktionsprocesser. Kommissionen noterade att CEPI aldrig gjorde sådana påståenden och avvisade därför klagandens argument som irrelevant.

(49) På grundval av tillgänglig bevisning fann kommissionen att även om titandioxid av livsmedelskvalitet måste uppfylla särskilda krav vad gäller E-171-tillsatser, kan man inte dra slutsatsen att den inte delar grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper med andra typer av titandioxid. Den är bara en underkategori av den senare. Enligt den information som kommissionen har tillgång till är det en produkt som kräver samma huvudsakliga råvaror som för andra användningsområden, men med högre renhet, och en produktionslinje som har ett bättre skydd mot föroreningar under produktionsprocessen, så att de föreskrivna tröskelvärdena kan uppnås.

(50) Kommissionen noterade också att CEPI inte gjorde någon uppskattning av hur stor andel titandioxid av livsmedelskvalitet utgör av den totala efterfrågan på titandioxid. Kommissionen kunde därför inte bedöma den inverkan som detta undantag för produkter skulle kunna ha på tullarnas effektivitet.

(51) I avsaknad av sådana uppskattningar är det dessutom fortfarande oklart om de två eller tre unionsproducenter som CEPI hävdar kan producera titandioxid av livsmedelskvalitet skulle kunna tillgodose unionens efterfrågan på denna typ. Inga ytterligare bevis lades fram i detta avseende och undersökningen har visat att det även finns källor för titandioxid av livsmedelskvalitet i övriga tredjeländer, t.ex. Kanada.

([11]) Kommissionens förordning (EU) nr 231/2012 av den 9 mars 2012 om fastställande av specifikationer för de livsmedelstillsatser som förtecknas i bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1333/2008 (EUT L 83, 22.3.2012, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/231/oj).

([12]) Förordning (EU) nr 231/2012.

(52) Kommissionen fann därför ingen grund för att hävda att det inte finns tillräckliga försörjningskällor för denna typ av produkt.

(53) Slutligen gav sig inga andra användare av titandioxid av livsmedelskvalitet till känna i undersökningen för att lämna uppgifter om hur antidumpningstullar skulle påverka deras verksamhet, och inte heller tillhandahölls sådana bevis från CEPI eller andra källor. Kommissionen hade således inte några tillförlitliga uppgifter om vilken typ av inverkan tullarna skulle kunna ha på användare av denna typ av titandioxid.

(54) Mot bakgrund av ovanstående kunde CEPI inte visa att användningen av andra mer relevanta faktorer än de som kommissionen beaktade när den definierade den berörda produkten krävde att definitionen av den berörda produkten begränsades genom att titandioxid av livsmedelskvalitet uteslöts. Dessutom omfattas titandioxid av livsmedelskvalitet av den produktdefinition som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull och berörda parter lade inte fram någon bevisning för att denna underkategori av titandioxid som importeras från Kina inte konkurrerar med någon annan produkt som finns tillgänglig på unionsmarknaden.

(55) Kommissionen kunde därför inte dra slutsatsen att kriterierna för undantag för produkter uppfylldes för titandioxid av livsmedelskvalitet och avvisade denna begäran.

2.1.3.1.3 Undantagande av titandioxid som framställts med kloridprocessen

(56) Efter det att tidsfristen för att göra påståenden om produktdefinitionen redan hade löpt ut begärde AkzoNobel att titandioxid som framställts med kloridprocessen skulle undantas från undersökningen. Såsom anges i skäl 66 i förordningen om provisorisk tull och i skäl 25 ovan kunde begäran därför inte beaktas i undersökningens preliminära skede.

(57) För det första hävdade AkzoNobel från början att titandioxid som framställts med kloridprocessen och titandioxid som framställts med sulfatprocessen inte är utbytbara.

(58) För att underbygga detta påstående beskrev AkzoNobel hur titandioxid som framställts med kloridprocessen i färger ger bättre väderbeständighet och en djupare färg som uppfattas som vitare på grund av dess blåaktiga nyans (jämfört med den gulaktiga nyansen på titandioxid som framställts med sulfatprocessen) och de resulterande skillnaderna i användning mellan de två (titandioxid som framställts med kloridprocessen används endast utomhus, medan både titandioxid som framställts med kloridprocessen och titandioxid som framställts med sulfatprocessen används inomhus).

(59) AkzoNobel hävdade vidare att om titandioxid som framställts med kloridprocessen och titandioxid som framställts med sulfatprocessen var utbytbara skulle färg- och beläggningsindustrin redan ha bytt till titandioxid som framställts med sulfatprocessen för att minska produktionskostnaderna. Det faktum att efterfrågan på titandioxid som framställts med kloridprocessen fortfarande är hög visar att de inte är utbytbara.

(60) För det andra hävdade AkzoNobel att titandioxid som framställts med kloridprocessen borde undantas från undersökningen, med tanke på att merparten av produktionen i (och även importen från) Kina avser titandioxid som framställts med sulfatprocessen, medan merparten av produktionen och förbrukningen i unionen utgörs av titandioxid som framställts med kloridprocessen.

(61) För det tredje hävdade AkzoNobel, på grundval av sina egna inköpsuppgifter, att det finns prisskillnader mellan kinesisk titandioxid som framställts med kloridprocessen och kinesisk titandioxid som framställts med sulfatprocessen och även titandioxid som framställts med kloridprocessen och som har annat ursprung.

(62) AkzoNobel hävdade att analysen av skada och orsakssamband måste vara snedvriden på grund av ovanstående två faktorer.

(63) I sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull upprepade AkzoNobel i huvudsak ovanstående argument.

(64) AkzoNobel ifrågasatte kommissionens slutsats att den huvudsakliga skillnaden på marknaden är den mellan anatas och rutil titandioxid. I detta syfte hänvisade AkzoNobel till flera marknadsrapporter som företaget tidigare lämnat, vilka påstods visa att den huvudsakliga skillnaden faktiskt rör titandioxid som framställts med kloridprocessen och titandioxid som framställts med sulfatprocessen.

(65) Slutligen ifrågasatte AkzoNobel inte kommissionens slutsats i skälen 68 och 69 i förordningen om provisorisk tull, utan hävdade att även om importen från Kina var 66 % titandioxid som framställts med sulfatprocessen konkurrerar den inte med 90 % av EU:s produktion, som utgörs av titandioxid som framställts med kloridprocessen. Analyser av skada och orsakssamband är därför oundvikligen snedvridna (med undantag för beräkningar som görs på produktkontrollnummernivå) till nackdel för kinesisk import av titandioxid.

(66) Vid analysen av AkzoNobels begäran noterade kommissionen att dess begäran om undantag för produkter i huvudsak vilar på påståendet att a) titandioxid som framställts med klorid- respektive sulfatprocessen inte är utbytbara, b) det finns en prisskillnad mellan de titandioxidtyper som härrör från de två processerna, och c) majoriteten av titandioxid som produceras och kommer från Kina framställs med sulfatprocessen, medan majoriteten av produktionen och förbrukningen i unionen utgörs av titandioxid som framställts med kloridprocessen.

(67) Kommissionen undersökte den bevisning som beskrivs i skäl 64 och noterade att dessa rapporter endast visar hur stor kapacitet inom var och en av de två produktionsprocesserna som enskilda producenter uppskattas ha. Det faktum att det finns två olika produktionsprocesser och att deras respektive kapacitet är spårad är inte relevant för frågan om huruvida marknadsaktörerna gör en avgörande åtskillnad på denna grund eller inte.

(68) Därför lades ingen ny bevisning fram för att bestrida kommissionens slutsats att marknaden generellt skiljer mellan titandioxid i form av anatas eller rutil. Tvärtom lämnade en exporterande producent som inte ingick i urvalet, Guanxi Jinmao Titanium Co., Ltd., till och med in en begäran om undantag för produkter för anatas titandioxid och hävdade att det saknades betydande skillnader och utbytbarhet mellan anatas titandioxid och rutil titandioxid.

(69) När det gäller AkzoNobels påstående att titandioxid som framställts med kloridprocessen och titandioxid som framställts med sulfatprocessen har olika användningsområden noterade kommissionen först att AkzoNobel gjorde detta påstående på grundval av sina egna produkters inomhus- eller utomhusanvändningar, som endast är relevanta för färg- och beläggningsindustrin. Andra industrier skulle kunna köpa både titandioxid som framställts med kloridprocessen och titandioxid som framställts med sulfatprocessen för användning utan åtskillnad i samma användningar (t.ex. vid produktion av dekorpapper eller masterbatch). Dessutom uppgav till och med AkzoNobel i sitt svar på frågeformuläret att företaget för vissa användningsområden för de egna produkterna använder både titandioxid som framställts med kloridprocessen och titandioxid som framställts med sulfatprocessen.

(70) Även om det skulle finnas en tydlig uppdelning mellan att endast använda titandioxid som framställts med kloridprocessen för vissa användningsområden för färger och beläggningar och endast titandioxid som framställts med sulfatprocessen för andra (vilket inte är fallet), hävdades detta för en enda typ av användning och är inte nödvändigtvis fallet för alla andra industrier. Kommissionen avvisade därför detta argument.

(71) Undersökningen har visat att det finns flera industrier i senare led som använder titandioxidprodukter som har skräddarsytts för att fungera väl i en specifik användning eller till och med i flera användningar.

(72) Inom varje användarindustri finns det flera produkter för olika användningar: arkitektoniska färger, industriella beläggningar (inom färg- och beläggningsindustrin), laminatpapper för olika ytor på möbler eller golv (dekorpappersindustrin), grafiska tryckfärger för etiketter på smala banor, för flexibla förpackningar och för pappers- och kartonganvändningar (industrin för grafisk tryckfärg), bara för att nämna några.

(73) Inom vart och ett av marknadssegmenten, och till och med inom enskilda användningar, kommer användarna ofta att ha flera formuleringar av sina produkter, beroende på de specifika slutanvändnings- och kundbehoven.

(74) Undersökningen har också visat att användarna ofta testar specifika titandioxidkvaliteter som erbjuds av titandioxidproducenter för att se om de fungerar i de formuleringar de använder och därefter skapar recept/formler som för deras produkter fungerar på ett specifikt sätt. En sådan produkt kommer därför att säljas för en specifik användning inom ramen för ett användningsområde.

(75) Dessa produkters prestanda beror bland annat på vilken typ av titandioxid de använder, inklusive titandioxidpartikelstorlek, kristallmorfologi (anatas eller rutil), om titandioxidmolekylerna är belagda eller obelagda och om titandioxid producerades med kloridprocessen eller med sulfatprocessen.

(76) Samspelet mellan alla dessa faktorer kommer bland annat naturligtvis också att påverka priset.

(77) Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte finns några övertygande bevis för att titandioxid som framställts med kloridprocessen bör tas bort från produktdefinitionen på grundval av grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper som skiljer sig tillräckligt från titandioxid som framställts med sulfatprocessen. Både titandioxid som framställts med kloridprocessen och titandioxid som framställts med sulfatprocessen används i samma industrier, ibland till och med i samma användningar.

(78) Det finns dessutom många alternativa försörjningskällor, eftersom, som AkzoNobel själv påpekade, merparten av unionsindustrins produktionskapacitet baseras på kloridprocessen, vilket också är fallet i Nordamerika.

(79) Såsom kommissionen redan har konstaterat i skäl 433 i förordningen om provisorisk tull och bekräftat i avsnitt 7.3.3 nedan, skulle AkzoNobel inte påverkas i någon större utsträckning av tullarna och skulle kunna absorbera dem. Att undanta mer än en tredjedel av importen av den undersökta produkten från produktdefinitionen kommer däremot sannolikt att ha en betydande inverkan på åtgärdernas effektivitet.

(80) Mot bakgrund av ovanstående kunde AkzoNobel inte visa att användningen av andra mer relevanta faktorer än de som kommissionen beaktade när den definierade den berörda produkten krävde att definitionen av den berörda produkten skulle begränsas genom att utesluta titandioxid som framställts med kloridprocessen. Dessutom omfattas titandioxid som framställts med kloridprocessen av den produktdefinition som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull, och berörda parter lade inte fram någon bevisning för att denna underkategori av titandioxid som importeras från Kina inte konkurrerar med någon annan produkt som finns tillgänglig på unionsmarknaden. Kommissionen avvisade därför begäran om att titandioxid som framställts med kloridprocessen skulle undantas från produktdefinitionen.

(81) AkzoNobel upprepade också sina begäranden om att kommissionen borde utföra separata skade- och orsaksanalyser för titandioxid som framställts med klorid- respektive sulfatprocessen, på grundval av argumenten i skälen 60, 61 och 65.

(82) AkzoNobel lade dock inte fram några nya argument eller bevis till stöd för detta påstående.

(83) Kommissionen bekräftade också sin slutsats i skäl 69 i förordningen om provisorisk tull att enbart för att de kinesiska producenterna för närvarande tillverkar mer titandioxid genom sulfatprocessen innebär det inte att detta kommer att förbli fallet i framtiden. Såsom förklaras i skäl 90 i förordningen om provisorisk tull har undersökningen dessutom visat att den kinesiska industrin har åtagit sig att påskynda övergången från sulfatprocessen till kloridprocessen för att producera titandioxid.

(84) Kommissionen vidhöll därför sin slutsats i skälen 70 och 71 i förordningen om provisorisk tull och avvisade denna begäran.

2.1.3.1.4 Undantagande av anatas titandioxid

(85) En exporterande producent som inte ingick i urvalet, Guanxi Jinmao Titanium Co., Ltd., (*Jinmao Titanium*) begärde att anatas titandioxid skulle undantas från undersökningen. Denna begäran gjordes i ett mycket sent skede av undersökningen, efter det att förordningen om provisorisk tull hade offentliggjorts. Inga parter lämnade synpunkter på denna begäran.

(86) Såsom kommissionen redan betonat i skäl 62 i förordningen om provisorisk tull borde synpunkterna på produktdefinitionen ha lämnats in i början av undersökningen för att ge tillräckligt med tid för att bedöma deras rimlighet och ge andra berörda parter möjlighet att reagera på dem.

(87) Kommissionen granskade dock begäran mot bakgrund av de uppgifter som fanns tillgängliga i detta skede.

(88) Anatas titandioxid kan endast framställas med sulfatprocessen, som Jinmao Titanium har påpekat. Jinmao Titanium hävdade att unionsproducenternas produktionskapacitet för sulfatprocessen är mycket lägre än för kloridprocessen och otillräcklig för att tillgodose unionens efterfrågan på anatasprodukter, samtidigt som marknadsdynamiken och unionsbestämmelserna ger unionsproducenterna incitament att investera i kloridproduktionsanläggningar.

(89) Jinmao Titanium hävdade vidare att anatasprodukter skiljer sig avsevärt från andra produkter (dvs. rutilprodukter) med avseende på hårdhet, relativ densitet, brytningsindex, spridningseffekt, kemisk stabilitet, bandgapsenergi och fotokatalytisk aktivitet, och hänvisade till flera akademiska källor för detta ändamål. Jinmao Titanium hävdade att dessa egenskaper påverkar slutanvändarnas uppfattning och avgör produkternas lämplighet för olika användningar.

(90) Dessutom noterade Jinmao Titanium att marknadsaktörerna ofta skiljer mellan huruvida en produkt är anatas eller rutil och att detta påverkar priset.

(91) Företaget hävdade vidare att det finns begränsad utbytbarhet mellan anatas- och rutilprodukter. På vissa områden kan rutil ersätta anatas, men av ekonomiska skäl görs detta sällan.

(92) Jinmao Titanium drog därför slutsatsen att användare och användningar i unionen som är mer beroende av anatasprodukter skulle undvika ökade kostnader och högre konsumentpriser om anastas titandioxid undantogs från produktdefinitionen. Samtidigt är risken för kringgående begränsad eftersom anatas inte direkt konkurrerar med unionens produktion av rutilkvaliteter.

(93) Kommissionen noterade först att påståendet om otillräcklig kapacitet i unionen för att tillgodose efterfrågan på anastas titandioxid inte styrktes av någon bevisning. Under undersökningsperioden var unionskapaciteten marginellt lägre än den totala efterfrågan i unionen på titandioxid, men inga bevis lades fram för att det skulle råda någon särskild brist på kapacitet när det gäller produkter av anastas titandioxid. Kommissionen avvisade därför detta argument som ogrundat.

(94) När det gäller argumenten om påstådda skillnader mellan anatas- och rutilprodukter, deras utbytbarhet, slutanvändning, prissättning och kunduppfattning drog kommissionen redan i skälen 71–76 slutsatsen att alla dessa faktorer påverkas av ett antal faktorer i varje enskild användning av produkter som innehåller titandioxid. Beroende på användning kan skillnaden mellan rutil- och anatas titandioxid vara relevant i högre eller lägre grad.

(95) Dessutom medger Jinmao Titanium att det faktiskt föreligger en viss grad av utbytbarhet mellan rutil- och anatasprodukter även i samma användningar.

(96) Kommissionen kunde därför inte dra slutsatsen att de potentiella särdragen hos anatas titandioxid i någon av dessa delar skulle motivera ett produktundantag.

(97) Slutligen lämnades ingen bevisning för att importvolymen av anatas titandioxid till unionen inte var betydande. På grundval av den information som kommissionen har tillgång till skulle upp till 30 % av den totala importen under undersökningsperioden potentiellt kunna vara anatas titandioxid. Eftersom unionsindustrin också säljer anatasprodukter kan ett sådant undantag ha en betydande inverkan på tullarnas effektivitet.

(98) Mot bakgrund av ovanstående kunde Jinmao Titanium inte visa att användningen av andra mer relevanta faktorer än de som kommissionen beaktade när den definierade den berörda produkten krävde att definitionen av den berörda produkten skulle begränsas genom att anatas titandioxid utesluts. Dessutom omfattas anatas titandioxid av den produktdefinition som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull, och berörda parter lade inte fram någon bevisning för att denna underkategori av titandioxid som importeras från Kina inte konkurrerar med någon annan produkt som finns tillgänglig på unionsmarknaden. Kommissionen avvisade denna begäran.

2.1.3.1.5 Titandioxid som används i solskyddsmedel

(99) Efter det att de provisoriska åtgärderna hade införts begärde AAKO BV (AAKO), en liten importör av belagd titandioxid som används i solskyddsmedel, att denna typ av titandioxid skulle undantas från produktdefinitionen.

(100) AAKO hävdade att denna typ av titandioxid hade särskilda fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, eftersom endast särskilda typer av titandioxid kan användas i solskyddsmedel. De kemikalier som kan ingå i beläggningen av dessa kvaliteter och deras koncentration definieras i bilaga VI till förordningen om kosmetiska produkter ([13]).

(101) Detta kräver att leverantörernas kvaliteter testas och godkänns för specifika formler, och de kan inte fritt ersättas av andra leverantörer.

(102) AAKO hävdade vidare att priset på de typer av titandioxid som företaget importerar är omkring åtta gånger högre än de vanliga obelagda titandioxidkvaliteterna, vilket gör marknaderna för belagd och obelagd titandioxid praktiskt taget ojämförbara.

(103) Kommissionen noterade att ovannämnda begäran innehöll begränsad information och lämnades in i ett mycket sent skede av förfarandet.

(104) Kommissionen noterade också inledningsvis att den titandioxid som AAKO beskriver inte är den enda typen av belagd titandioxid på marknaden. Tvärtom innehåller majoriteten av de titandioxidtyper som finns tillgängliga på unionsmarknaden någon form av kemisk beläggning.

(105) Kommissionen medgav vidare att sammansättningen av titandioxid som används i solskyddsmedel regleras i lag, och det står därför klart att ett byte av leverantörer kräver omfattande tester.

(106) Som undersökningen har visat är dock testning av titandioxid innan den används i någon av användarnas formler/användningar inte unik för denna sektor. Många andra användare har visat att reformuleringar av deras produkter kräver förhandstestning. Kommissionen kunde därför inte dra slutsatsen att titandioxid som används i solskyddsmedel har särskilda fysiska, kemiska och tekniska egenskaper som skulle motivera ett undantag för produkten.

(107) Dessutom lämnade AAKO inte några uppgifter eller någon bevisning om eventuellt bristande utbud inom unionen eller alternativa försörjningskällor.

(108) Slutligen gav sig inga producenter av solskyddsmedel till känna i denna undersökning och motsatte sig åtgärderna, vilket tyder på att tullarna inte skulle ha någon större inverkan på deras verksamhet.

(109) Mot bakgrund av ovanstående kunde AAKO inte visa att användningen av andra mer relevanta faktorer än de som kommissionen beaktade när den definierade den berörda produkten krävde att definitionen av den berörda produkten skulle begränsas genom att utesluta titandioxid som används i solskyddsmedel. Dessutom omfattas titandioxid som används i solskyddsmedel av den produktdefinition som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull, och berörda parter lade inte fram någon bevisning för att denna underkategori av titandioxid som importeras från Kina inte konkurrerar med någon annan produkt som finns tillgänglig på unionsmarknaden. Kommissionen avvisade AAKO:s begäran om produktundantag.

2.1.3.2 Begäranden som behandlades i det preliminära skedet

2.1.3.2.1 Titandioxid av laminatkvalitet

(110) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull hördes Munksjö och Felix. De lämnade gemensamt synpunkter på kommissionens slutsatser i förordningen om provisorisk tull. CEPI lämnade också synpunkter och bad kommissionen att ompröva sina slutsatser om undantagandet av titandioxid av laminatkvalitet.

(111) Munksjö och Felix upprepade sina begäranden om undantag för produkter eller alternativt undantag för slutanvändning och lade fram ny ytterligare bevisning och hävdade att alla kriterier som kommissionen beaktat för dessa begäranden i tidigare ärenden var uppfyllda. Kommissionen gjorde därför en ny bedömning av sina slutsatser mot bakgrund av ny bevisning.

([13]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1223/oj) och kommissionens förordning (EU) 2021/850 av den 26 maj 2021 om ändring och rättelse av bilaga II och om ändring av bilagorna III, IV och VI till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter (EUT L 188, 28.5.2021, s. 44. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/850/oj).

(112) För det första hävdade de två användarna att kommissionen bröt mot skyldigheten att med nödvändig omsorg undersöka all tillgänglig information, vilket strider mot principen om jämlikhet i medel. De hävdade att kommissionen selektivt beaktade uppgifter från klagandens inlagor, samtidigt som den bortsåg från de två användarnas svar på dessa påståenden.

(113) Såsom anges i skäl 47 i förordningen om provisorisk tull beaktade kommissionen inte de synpunkter på produktdefinitionen som lämnades av klaganden den 2 maj 2024 och inte heller de synpunkter som lämnades gemensamt av Munksjö och Felix den 22 maj 2024 och den 30 maj 2024.

(114) Kommissionen fann att vissa exporterande producenter marknadsförde titandioxid av laminatkvalitet för användning i PVC och hållbar plast ([14]). Munksjö och Felix hävdade dock att kommissionen i själva verket påverkades av de synpunkter som klaganden lämnade den 2 maj 2024 i detta avseende, samtidigt som den bortsåg från användarnas motargument i samma fråga.

(115) Kommissionen påpekade i detta avseende att de uppgifter som avses i skäl 114 är allmänt tillgängliga på nätet och att kommissionen kunde hämta dem utan att beakta parternas synpunkter, inbegripet de synpunkter som klaganden lämnade sent. I sina svar på frågeformuläret uppgav användarna de exakta produkttyper som de köpte från enskilda leverantörer, och kommissionen kontrollerade dem mot offentligt tillgängliga uppgifter på nätet.

(116) Kommissionen har dock i det slutgiltiga skedet beaktat alla inlagor, även de som kom för sent för att beaktas i det preliminära skedet, och omprövat sina slutsatser mot bakgrund av nya fakta och bevis som lagts fram däri.

(117) För det andra hävdade användarna att flera slutsatser som kommissionen drog i förordningen om provisorisk tull inte stöddes av tillgänglig bevisning.

(118) I detta sammanhang ifrågasatte de två användarna först kommissionens slutsatser att titandioxid av laminatkvalitet har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper som andra titandioxidtyper ([15]).

(119) De upprepade sitt påstående att titandioxid av laminatkvalitet hade särskilda fysiska egenskaper som svarade mot dekorpappersindustrins unika behov, nämligen att säkerställa överlägsen ljusbeständighet efter mättnad av papperet med ett melaminbaserat harts och att säkerställa att papperet behåller sin färg efter impregnering. Detta inslag är av yttersta vikt för användningen av dekorpapper i dekorations- och möbelindustrin.

(120) Användarna kompletterade sitt påstående genom att ange vilka specifika kemiska egenskaper som titandioxid av laminatkvalitet har och som möjliggör en sådan prestanda. Det är den tjocka ytbeläggningen på titandioxidmolekylen, som främst består av de kemiska grundämnena fosforpentoxid (P_2O_5), aluminiumoxid (Al_2O_3) och kiseldioxid (SiO_2), särskilt höga fosforpentoxidhalter, med en torrsubstanshalt av mer än 0,5 % jämfört med andra titandioxidkvaliteter.

(121) CEPI framförde ett liknande argument och hävdade att det faktum att titandioxid av laminatkvalitet innehåller mycket högre koncentrationer av fosfor är det som gör den unikt lämpad för användning i laminatpappersanvändningar och att den tydligt kan särskiljas från andra titandioxidtyper.

(122) Användarna lyfte också fram en särskild teknisk egenskap som innebär att titandioxid av laminatkvalitet beter sig annorlunda än andra typer: Den har elektrisk ytladdning till följd av sin tjocka ytbeläggning, som hjälper molekylen att fästa på trämassafibrerna. Denna ytladdning och partikelstorlek gör den olämplig för andra användningar, t.ex. arkitektonisk färg, eftersom den resulterar i att färgen kritas på väggarna.

(123) Användarna påpekade slutligen att det finns enkla, allmänt tillgängliga metoder för att upptäcka förekomsten och koncentrationen av fosfor i beläggningen, särskilt genom ett röntgenfluorescenstest (XRF) eller ett induktivt kopplat plasmatest (ICP).

(124) I sin inlaga av den 2 maj 2024, som det hänvisas till i skäl 114, hävdade klaganden och lade fram bevisning för att förekomsten av fosfor i beläggningen inte kan vara en särskiljande egenskap, eftersom nästan alla titandioxidprodukter innehåller en viss fosforhalt.

([14]) Skäl 51 i förordningen om provisorisk tull.
([15]) Skäl 51 i förordningen om provisorisk tull.

(125) Klaganden hävdade vidare att tullmyndigheterna inte på ett korrekt sätt skulle kunna identifiera förekomsten av fosfor i importen av titandioxid och att de, även om de kunde, inte på ett korrekt sätt skulle kunna skilja mellan titandioxid av laminatkvalitet och andra typer.

(126) Klaganden tillade att olika typer av ytbehandlingar som titandioxid -kvaliteter genomgår inte kräver unik ytterligare utrustning eller specialteknik, vilket ytterligare förstärker argumentet att titandioxid av laminatkvalitet inte bör betraktas som en separat produkt.

(127) Kommissionen analyserade de kompletterande uppgifter som lämnats av berörda parter om de grundläggande egenskaperna hos titandioxid av laminatkvalitet. Den bevisning som lämnats bekräftar kommissionens slutsats i skäl 51 i förordningen om provisorisk tull att förekomsten av fosfor är mer betydande i titandioxid av laminatkvalitet än i andra typer och att beläggningens särskilda karaktär gör titandioxid av laminatkvalitet lämplig för produktion av dekorpapper.

(128) I sin inlaga efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull höll användarna inte med om kommissionens slutsats att flera exporterande producenter marknadsför samma typ av titandioxid för användning vid produktion av dekorpapper som för PVC och hållbar plast, vilket tyder på att den kan användas för flera ändamål.

(129) I detta avseende hävdade klaganden i sin inlaga av den 2 maj 2024 att många titandioxidproducenter erbjuder produkter som är mångsidiga i sin användning, dvs. som kan användas av olika användare för flera olika användningar (beläggningar, plast, laminatpapper osv.). I detta syfte lämnade den in produktdatablad för tre olika titandioxidprodukter som producerats av unionsproducenterna och ytterligare tre som producerats av producenter i Kina.

(130) I sitt yttrande av den 22 maj 2024 bestred Felix och Munksjö detta påstående och lade fram bevisning för att flera av de ovannämnda titandioxidkvaliteterna i själva verket inte kunde användas vid produktion av dekorpapper, samtidigt som de hävdade att andra kvaliteter inte ens finns på unionsmarknaden och att det därför är okänt om de uppfyller de standarder som krävs för att användas vid produktion av dekorpapper.

(131) Vissa av de produkter som nämns i skäl 130 ovan var också de som användarna uppgav att de hade köpt i sina svar på frågeformuläret, vilket kommissionen dubbelkontrollerade mot offentligt tillgängliga uppgifter. När det gäller LR-952, en titandioxidprodukt av laminatkvalitet som produceras av Lomon Billions, lade användarna fram bevisning för att den, i motsats till klagandens påstående och kommissionens slutsats i förordningen om provisorisk tull, inte är lämplig för användning i PVC och hållbar plast. Lomon Billions webbplats har sedan dess uppdaterats i detta avseende.

(132) Efter införandet av de provisoriska tullarna framförde CEPI ett liknande påstående och hävdade att titandioxid av laminatkvalitet skulle vara oanvändbar i andra användningar, eftersom den inte skulle dispergeras ordentligt i plastmaterial.

(133) Med all den nyligen framlagda bevisningen kunde kommissionen inte dra slutsatsen att någon av de titandioxidprodukttyper som klaganden hävdar faktiskt säljs på unionsmarknaden både för produktion av dekorpapper och för vissa andra användningsområden samtidigt. Även om vissa andra titandioxidprodukttyper marknadsförs (och, som undersökningen har visat, faktiskt säljs) för flera ändamål, kunde detta inte påvisas för titandioxid av laminatkvalitet.

(134) Kommissionen medger att ett fåtal onlinekällor marknadsför vissa titandioxidprodukter för användning i både dekorpappersproduktion och i andra typer av produkter i senare led, men det har inte visats att de kvaliteter som man vet används för dekorpappersproduktion också säljs för andra användningsområden.

(135) Tvärtom visar tillgänglig bevisning att det, även om det kan finnas utbytbarhet för andra produkttyper, faktiskt finns ett (begränsat) antal titandioxidprodukttyper som produceras och marknadsförs enbart som titandioxid av laminatkvalitet.

(136) Som kommissionen har konstaterat i skälen 71–75 ovan spelar användningen av den undersökta produkten (t.ex. att den används vid produktion av dekorpapper) i en viss slutanvändning en roll när det gäller att definiera den kemiska sammansättningen och/eller andra egenskaper hos titandioxid, så att den blir korrekt anpassad för den specifika användningen.

(137) Munksjö och Felix hävdade att detta också gäller för titandioxid av laminatkvalitet. Som kommissionen redan bekräftat i förordningen om provisorisk tull är den utmärkande kemiska egenskapen hos titandioxid av laminatkvalitet att den innehåller en hög fosforhalt i beläggningen. Nya belägg har visat att fosforhalten måste vara minst 0,5 % av produktens torrvikt för att den ska vara användbar i dekorpappersanvändningar.

(138) Samtidigt bekräftades det inte i undersökningen att de specifika tekniska egenskaper hos titandioxid av laminatkvalitet som de två användarna hävdade att den hade (se skäl 122 ovan) enbart gällde för titandioxid av laminatkvalitet eller för en viss användning.

(139) Även om titandioxid av laminatkvalitet har elektrisk ytladdning till följd av sin tjocka ytbeläggning, vilket hjälper molekylen att fästa sig på trämassafibrerna, kunde det inte påvisas att andra typer av titandioxid inte skulle ha liknande tekniska egenskaper. Även om en sådan ytladdning faktiskt skulle kunna göra titandioxid av laminatkvalitet olämplig för färg- och beläggningsanvändningar, kunde kommissionen inte utesluta att titandioxid som används vid produktion av andra produkter (t.ex. andra typer av papper) inte skulle kräva liknande egenskaper.

(140) Kommissionen bedömde dock huruvida fosforhalten i ytbeläggningen skulle vara tillräcklig för att motivera produktundantag.

(141) Efter att ha analyserat all tillgänglig bevisning kunde kommissionen inte dra slutsatsen att titandioxid av laminatkvalitet skulle ha tillräckligt annorlunda grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper jämfört med andra typer av titandioxid för att kunna undantas från produktdefinitionen.

(142) Som anges i kommissionens analys ovan gäller särskilda krav avseende vissa beståndsdelar i den kemiska sammansättningen hos flera typer av titandioxid, beroende på vilken användning de är avsedda för (t.ex. titandioxid av livsmedelskvalitet eller titandioxid som används i solskyddsmedel).

(143) Även om kravet på att fosforhalten måste vara minst 0,5 % av produktens torrvikt för att den ska vara användbar i dekorpappersanvändningar kan vara unikt för användningen av titandioxid i dekorpappersproduktion (eller, med andra ord, unikt för titandioxid av laminatkvalitet), är titandioxid av laminatkvalitet inte unik när det gäller att kräva en något justerad kemisk sammansättning för att kunna användas i sin avsedda användning. Med andra ord är denna särskilda egenskap inte tillräcklig för att skilja titandioxid av laminatkvalitet från andra typer av titandioxid och den är inte heller unik jämfört med andra särskilda egenskaper som andra specifika användningar kan kräva för att motivera ett undantag.

(144) Kommissionen vidhöll därför sin slutsats i förordningen om provisorisk tull att de berörda parterna inte kunde visa att användningen av andra mer relevanta faktorer än de som kommissionen beaktade när den definierade den berörda produkten krävde att definitionen av den berörda produkten skulle begränsas genom att utesluta titandioxid av laminatkvalitet. Dessutom omfattas titandioxid av laminatkvalitet av den produktdefinition som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull, och berörda parter lade inte fram någon bevisning för att denna underkategori av titandioxid som importeras från Kina inte konkurrerar med någon annan produkt som finns tillgänglig på unionsmarknaden. Kommissionen avvisade denna begäran om undantag för produkter.

(145) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter invände Felix, Munksjö och LB mot kommissionens avslag på begäran om undantag för produkter.

(146) För det första hävdade de två användarna att kommissionen tillämpade testet för att analysera egenskaperna hos produkten på ett felaktigt sätt. I skälen 140–142 ansåg kommissionen att särskilda egenskaper endast skulle räcka för att särskilja en produkt om denna produkt skulle vara den enda som krävde en viss kemisk formel för att fungera i sin avsedda användning. Användarna hävdade att frågan inte är om produkten är unik i detta avseende, utan snarare om de distinkta kemiska egenskaperna är unika för den relevanta produkten.

(147) För det andra upprepade de två användarna sina påståenden om de unika fysiska, kemiska och tekniska egenskaperna hos titandioxid av laminatkvalitet, och uppgav att de sammantaget skiljer titandioxid av laminatkvalitet från andra produkter. LB upprepade också tidigare påståenden om de unika kemiska egenskaperna och andra egenskaper hos titandioxid av laminatkvalitet. Det är nämligen den enda titandioxidtypen där fosforföreningar tillsätts till beläggningen, samtidigt som det faktum att den måste ha en god retention i pappersmassan krävde en stor partikelstorlek och noggrant kontrollerad isoelektrisk punkt.

(148) De två användarna framhöll att kommissionen själv erkände att dess kemiska egenskaper gör titandioxid av laminatkvalitet olämpligt för användning i andra allmänna användningar, såsom färger och beläggningar (skäl 400). Användarna hävdade i detta avseende att kommissionen i tidigare ärenden (*odlad lax* från Norge ([16]) och *viss aluminiumfolie* från Kina och Ryssland ([17])) har ansett att skillnader i användningen eller användningen av en produkt är en omedelbar följd av produktens olika väsentliga egenskaper.

(149) Kommissionen upprepade i detta avseende att analysen av produktundantag görs från fall till fall, varvid kommissionen gör en helhetsbedömning av alla tillgängliga faktorer för att avgöra om en viss typ av produkt omfattas av produktdefinitionen eller inte. I vissa fall räcker det med att det finns unika kemiska egenskaper för att undanta produkten från produktdefinitionen.

(150) I detta fall finns det dock flera typer av titandioxid med distinkta kemiska formler på marknaden. Såsom redan förklarats i skälen 71–76 är många av dessa typer/formler skräddarsydda och saluförs för särskilda användningsområden (med tanke på hur de fungerar i dessa användningsområden tack vare sådana egenskaper jämfört med andra). Alla dessa typer omfattas av produktbeskrivningen i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull.

(151) Därför är kännetecknen för de kemiska egenskaperna ett kännetecken för titandioxidprodukter. I detta sammanhang kunde kommissionen inte dra slutsatsen att den kemiska formeln för titandioxid av laminatkvalitet skulle vara tillräckligt särpräglad för att anses falla utanför den produktbeskrivning som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull.

(152) När produktens art är sådan som för titandioxid, dvs. att de kemiska egenskaperna hos titandioxid ändras just för att den ska fungera bättre i vissa användningar än i andra, måste frågan om exklusivitet för en viss kemisk formel avsedd för en viss användning åtminstone vara en del av testet för undantag för produkten. Kommissionen påminde dessutom om att titandioxid av laminatkvalitet omfattas av den produktdefinition som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull och att denna underkategori av titandioxid som importeras från Kina faktiskt konkurrerar direkt med produkter som finns tillgängliga på unionsmarknaden. Ingen ytterligare bevisning lades fram för motsatsen.

(153) Detta är en diametralt motsatt situation jämfört med ärendena om odlad lax och viss aluminiumfolie, som användarna drog paralleller till. I båda dessa ärenden stod det klart att de undantagna produkterna inte omfattades av produktbeskrivningen.

(154) Kommissionen vidhöll därför sin ståndpunkt och avvisade denna begäran om produktundantag.

(155) Kommissionen bedömde de nya påståendena och bevisen för undantaget för slutanvändning av TiO_2 av laminatkvalitet i avsnitt 7.3.4 nedan.

2.1.3.2.2 Titandioxid med en renhetsgrad på 99,9 % eller mer

(156) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande detta bekräftade kommissionen sina slutsatser i skäl 54 i förordningen om provisorisk tull.

([16]) Rådets förordning (EG) nr 319/2009 av den 16 april 2009 om klargörande av tillämpningsområdet för de slutgiltiga antidumpningstullar som infördes genom förordning (EG) nr 85/2006 på import av odlad lax med ursprung i Norge (EUT L 101, 21.4.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/319/oj), skäl 18.

([17]) Rådets förordning (EG) 950/2001 av den 14 maj 2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av viss aluminiumfolie med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland (EGT L 134, 17.5.2001, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/950/oj), skäl 14.

2.1.3.2.3 Grafisk titandioxid

(157) I sin inlaga om förordningen om provisorisk tull och under hörandet ifrågasatte Flint kommissionens slutsatser om företagets begäran om undantag för slutanvändning för den typ av titandioxid som endast används som pigment vid produktionen av vit tryckfärg inom den grafiska tryckfärgsindustrin (*grafisk titandioxid*).

(158) Flint bestred dock inte kommissionens slutsats att avslå företagets begäran om undantag för produkter. Samtidigt lämnade varken Siegwerk eller Sun Chemical ytterligare bevisning utöver den som Flint redan tillhandahållit som skulle kräva en omprövning av kommissionens beslut att avslå begäran om undantag för produkter.

(159) Kommissionen vidhöll därför sin ståndpunkt att grafisk TiO_2 inte har andra grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper än andra typer av TiO_2 som kan motivera ett undantag från produktdefinitionen. De berörda parterna kunde inte heller visa att användningen av andra mer relevanta faktorer än de som kommissionen beaktade när den definierade den berörda produkten krävde att definitionen av den berörda produkten skulle begränsas genom att grafisk TiO_2 undantogs. Dessutom omfattas grafisk TiO_2 av den produktdefinition som anges i skäl 21 i förordningen om provisorisk tull, och de berörda parterna lade inte fram någon bevisning för att denna underkategori TiO_2 som importeras från Kina inte konkurrerar med någon annan produkt som finns tillgänglig på unionsmarknaden.

(160) Kommissionen bedömde de nya påståendena och bevisen för undantaget för slutanvändning av grafisk TiO_2 i avsnitt 7.3.5 nedan.

3. DUMPNING

(161) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade en exporterande producent som ingick i urvalet, LB Group, samt klaganden och en av användarna, Akzo Nobel, synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten om dumpning.

3.1 Normalvärde

(162) Närmare uppgifter om beräkningen av normalvärdet anges i skälen 80–242 i förordningen om provisorisk tull.

3.2 Källor som använts för att fastställa kostnader och referensvärden

(163) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter lämnade LB synpunkter på de referensvärden som använts för ilmenit, järnpulver, arbetskraft och försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

(164) När det gäller ilmenit noterade LB att referensvärdet för ilmenit som framställts med sulfatprocessen var det genomsnittliga cif-pris som fastställts av Fastmarkets. LB ansåg att även om Fastmarkets hänvisar till priset på ilmenit som framställts med sulfatprocessen med en titandioxidhalt på 47–49 %, hade ilmenit som framställts med sulfatprocessen som LB köpte på den inhemska marknaden en lägre titandioxidhalt. Följaktligen hävdade LB att det inte vore rimligt att använda Fastmarkets referensvärde för LB:s förbrukning av ilmenit som framställts med sulfatprocessen.

(165) För det första använde kommissionen, såsom anges i skäl 228 i förordningen om provisorisk tull, de priser som rapporterats på TZMI (och inte på Fastmarkets) som grund för de icke snedvridna priserna på titanmalm och titankoncentrat, inbegripet ilmenit som framställts med sulfatprocessen. TZMI är en allmänt erkänd internationell plattform för titanindustrin (ett faktum som inte har bestridits av berörda parter under detta förfarande) som innehåller tillräckligt exakta och fragmenterade uppgifter för att kommissionen ska kunna fastställa lämpliga referensvärden för titanmalm och titankoncentrat som används i de olika produktionsprocesser som används av de titandioxidproducerande exportörerna. Referensvärdet för ilmenit som framställts med sulfatprocessen, såsom det anges i TZMI, omfattade ilmenit som framställts med sulfatprocessen med ett stort antal olika intervall av titandioxidinnehåll. LB:s producerande enheter som använder ilmenit som framställts med sulfatprocessen använde alltid ilmenit med ett titandioxidinnehåll under 47 % och därmed i den nedre delen av det titandioxidkoncentrationsintervall som fastställts för ilmenit som framställts med sulfatprocessen. Liknande överväganden gällde för ilmenit som framställts med sulfatprocessen som köptes in på den kinesiska marknaden av Anhui Gold Star-gruppen. Med tanke på att ilmenit som framställts med sulfatprocessen med lägre titandioxidhalt i allmänhet är billigare än ilmenit som framställts med kloridprocessen med högre titandioxidhalt, var det rimligt att justera referensvärdet för ilmenit som framställts med sulfatprocessen för kinesiska exporterande producenter med hjälp av den nedre delen av det prisintervall som anges på Fastmarkets för undersökningsperioden. Det justerade referensvärdet för ilmenit som framställts med sulfatprocessen var därför 2 467 CNY/ton.

(166) När det gäller användningen av referensvärdet för järnpulver hävdade LB att den brasilianska importen av åtminstone järnpulver från en av varukoderna borde uteslutas eftersom den var överskattad jämfört med de faktiska kostnader som LB:s producerande enheter ådragit sig och eftersom den omfattade en särskild (och därför dyrare) typ av järnpulver som inte användes i LB:s produktionsprocess.

(167) Såsom anges i den andra noteringen om källor och i skäl 225 i förordningen om provisorisk tull användes som grund för att fastställa det icke snedvridna priset på råvaror (inbegripet järnpulver) det vägda genomsnittliga importpriset till Brasilien enligt uppgifter på nationell tullnivå i GTA, till vilket importtullar och transportkostnader lades till. För att komma fram till ett lämpligt referensvärde för järnpulver fastställdes det vägda genomsnittliga priset på import som klassificerats enligt de olika varukoder som omfattar järnpulver för att minska inverkan av eventuella potentiellt onormala priser i den lägre och högre delen av järnpulverintervallet och för att säkerställa att priset på denna insatsvara återspeglar en blandning av olika kvaliteter, särskilt i avsaknad av mer nyanserade uppgifter om sammansättningen av insatsvaran i fråga. I detta fall har kommissionen inte observerat några särskilda omständigheter som skulle göra det referensvärde för järnpulver som används i förordningen om provisorisk tull icke representativt eller olämpligt. Det noteras vidare att även om det referensvärde som används för järnpulver kan vara högre jämfört med den faktiska kostnaden på Kinas hemmamarknad, kan detta inhemska pris inte anses vara tillförlitligt och illustrativt för vad referensvärdena bör vara, eftersom det förekommer betydande snedvridningar i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen. LB lade inte heller fram någon särskild bevisning (varken som svar på den andra noteringen eller på det preliminära utlämnandet av uppgifter) om det järnpulver som LB Group använde eller om de särskilda varukoder enligt vilka den produkten skulle klassificeras när man beaktar importen från Brasilien, vilket framgår av GTA. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(168) Som svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade LB att referensvärdet för arbetskraft var för högt på grund av en felaktig beräkning av sociala avgifter och kommissionens användning av den växelkurs som gällde under undersökningsperioden i stället för de kurser som gäller 2021, den period som uppgifterna för referensvärdet för arbetskraft avser. Dessutom hävdade LB att referensvärdet för arbetskraftskostnader borde ta hänsyn till de regionala löneskillnaderna i hela Kina. Dessa argument upprepades efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. För det första erinras det om att i enlighet med skälen 231–232 i förordningen om provisorisk tull användes visserligen lönestatistiken för 2021 inom den relevanta verksamhetssektorn som beräkningsgrund, men värdena indexerades till undersökningsperioden. Följaktligen tillämpades omräkningskursen för undersökningsperioden på de arbetskraftskostnader som fastställts för undersökningsperioden. För det andra har de regionala skillnaderna i Kina när det gäller arbetskraftskostnaden ingen betydelse för fastställandet av ett referensvärde för arbetskraftskostnaden i de fall där artikel 2.6a i grundförordningen är tillämplig och där det har konstaterats att det förekommer betydande snedvridningar, bland annat i fråga om arbetskraftskostnaden. Slutligen gick kommissionen vidare i enlighet med den metod som konsekvent använts i dess beslutspraxis. Mot bakgrund av ovanstående avvisades LB:s argument.

(169) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade Akzo Nobel sitt argument som redan framförts efter den första och den andra noteringen att GTA-priset på svavelsyra inte kan anses vara representativt. Användarens påstående avvisades på de grunder som anges i skälen 220–223 i förordningen om provisorisk tull. Det erinras vidare om att ingen av de exporterande producenterna ifrågasatte representativiteten hos referensvärdet för svavelsyra i detta förfarande.

3.2.1 *Källor som används för att fastställa rimliga och icke snedvridna belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst*

(170) När det gäller försäljnings- och administrationskostnader, allmänna kostnader samt vinst för den representativa producenten (Tronox Brazil) i det representativa landet hävdade LB att de försäljningskostnader för Tronox Brazil som beaktats vid konstruktionen av normalvärdet borde minskas med beloppet för transportkostnader, som kunde identifieras i den reviderade årsredovisningen för Tronox Brazil. Enligt LB skulle denna justering säkerställa att exportpriset fritt fabrik jämförs med normalvärdet fritt fabrik. Efter en ingående granskning av Tronox Brazil årsredovisning och uppdelningen av de enskilda posterna för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst i rapporten medgav kommissionen att det skulle vara rimligt att dra slutsatsen att transportkostnaderna (Fretes/Transportes de cargas), enligt förteckningen i rapporten, utgjorde en del av försäljningskostnaderna.

(171) Sammanfattningsvis justerades Tronox Brasiliens försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst vid konstruktionen av normalvärdet från 5,9 % till 4,24 %.

3.2.2 *Exportpris*

(172) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skälen 243–246 i förordningen om provisorisk tull.

(173) Som svar på LB:s synpunkter godtog kommissionen en begäran om att ändra grunden för justering av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt teoretisk vinst enligt artikel 2.9 i grundförordningen för den brittiska handlaren (BEL UK) när denne ådrar sig kostnader som normalt bärs av en importör.

3.2.3 *Jämförelse*

(174) Kommissionen erinrar om att kommissionen enligt artikel 2.10 i grundförordningen ska göra en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset i samma handelsled och kompensera för olikheter i faktorer som påverkar priserna och prisjämförbarheten. I det aktuella fallet valde kommissionen att jämföra normalvärdet med exportpriset för de exporterande producenter som ingick i urvalet i handelsledet fritt fabrik. Såsom anges nedan justerades i tillämpliga fall normalvärdet och exportpriset för att i) återföra dem till nivån fritt fabrik, ii) kompensera för olikheter i faktorer som hävdades och visades påverka priserna och prisjämförbarheten.

(175) Såsom förklaras i skälen 239–242 i förordningen om provisorisk tull fastställdes normalvärdet i handelsledet fritt fabrik med hjälp av produktionskostnader tillsammans med belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, vilka ansågs vara skäliga för det handelsledet. Såsom förklaras i skälen 170–171 justerades försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för de relevanta delarna, eftersom det fanns faktisk bevisning för att den procentsats för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst som användes för att fastställa ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst i handelsledet fritt fabrik innehöll delar som inte hörde till det handelsledet. Inga ytterligare justeringar ansågs nödvändiga för att återföra normalvärdet till nivån fritt fabrik.

(176) Kommissionen fann inga skäl att göra några justeringar av normalvärdet (förutom justeringen för mervärdesskatt som förklaras i skäl 249 i förordningen om provisorisk tull) och ingen av de exporterande producenterna i urvalet begärde sådana justeringar.

(177) För att exportpriset skulle återföras till handelsledet fritt fabrik gjordes justeringar för transport, lagerkostnader, försäkring, hantering och lastning samt tullar. Justeringar gjordes för följande faktorer som påverkar priserna och prisjämförbarheten: provision, kreditkostnader och bankavgifter.

(178) När det gäller justeringen av provisioner enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen hävdade LB att en justering nedåt av exportpriset för LB HK (vid försäljning till icke-närstående kunder i unionen) och en dubbel justering nedåt av exportpriset för den närstående handlaren i Förenade kungariket (BEL UK) (även vid försäljning till icke-närstående kunder) är olaglig och under alla omständigheter orimlig.

(179) LB hävdade närmare bestämt att kommissionen måste visa att de justeringar som gjorts är nödvändiga för att göra normalvärdet och exportpriset jämförbara (med hänvisning till ett avdrag för vissa försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för de närstående handlarna, som inte dras av från normalvärdet). Enligt LB förklarade kommissionen inte varför det faktum att LB-handlare enligt förordningen om provisorisk tull bär ansvaret för försäljningsprocessen, bär de kommersiella riskerna eller erhåller ett pålägg gör att deras funktioner liknar dem som utförs av en agent som arbetar på provisionsbasis i enlighet med artikel 2.10 i) i grundförordningen. Efter det slutliga utlämnandet hävdade LB att kommissionen inte undersökte om LB-handlarna utgör en enda ekonomisk enhet tillsammans med de kinesiska produktionsenheterna eller är interna exportavdelningar.

(180) För det första, såsom anges i skäl 252 i förordningen om provisorisk tull, är justeringen enligt artikel 2.10 i motiverad, eftersom handlarna bar ansvaret för försäljningsprocessen och de kommersiella risker som är förknippade med denna och fick ett pålägg för försäljningen.

(181) Av de uppgifter som lämnats av LB och som kontrollerats av kommissionen framgår att de närstående handlarna utför liknande uppgifter som en agent som arbetar på provisionsbasis. LB medger att dess närstående handlare fyller funktioner inom exportförsäljning. De marknadsför produkterna, underlättar avtal, säkerställer valutaväxling och riskhantering, tar hand om kontakter med befintliga och potentiella kunder, ordnar logistik, hanterar juridisk dokumentation, främja och tar emot beställningar och förhandlar om försäljningen, utfärdar fakturor och tar på sig motsvarande kommersiella risker. LB medgav att dess närstående handlare utför exportförsäljningsfunktioner. I utbyte mot att utföra dessa funktioner fick båda handlarna ett pålägg. LB kunde inte förklara varför dessa funktioner inte skulle vara desamma som för en agent som arbetar på provisionsbasis. I motsats till LB:s påstående efter det slutliga utlämnandet av uppgifter tillhandahöll kommissionen konsekventa indikationer på att LB-handlarna utförde funktioner som var jämförbara med dem för en agent som arbetar på provisionsbasis. Ovanstående bedömning visar dessutom att kommissionen inte betraktar LB-handlarna som en enda ekonomisk enhet tillsammans med produktionsenheterna. LB har i vilket fall som helst inte lagt fram någon bevisning för att styrka ett sådant påstående eller formellt begärt att någon av LB:s handlare skulle behandlas som en enda ekonomisk enhet innan de provisoriska åtgärderna antogs. Kommissionen erinrade om följande beträffande bevisbördan: ”om unionsinstitutionerna har lagt fram samstämmiga indicier som pekar på att en handlare som står en producent nära utövar funktioner som liknar dem som utförs av en agent som arbetar på provisionsbasis, ankommer det på handlaren eller producenten att styrka att en justering enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen inte är motiverad” ([18]). Det är med andra ord upp till LB att hävda och styrka att företaget utgör en enda ekonomisk enhet. LB har inte gjort detta.

(182) I linje med EU-domstolens rättspraxis ([19]) omfattar artikel 2.10 i) i grundförordningen inte bara affärsagenturförhållanden i strikt bemärkelse. Tvärtom förutses en justering enligt denna bestämmelse även med avseende på det pålägg som erhållits även om parterna inte agerar på grundval av ett förhållande mellan huvudman och agent utan uppnår samma resultat genom att agera som säljare och köpare (vilket är fallet här). LB:s producerande enheter och deras närstående handlare fungerar som säljare och köpare. Handlarna köper den berörda produkten och säljer den därefter vidare och får ett pålägg. Ett sådant pålägg erkänns uttryckligen i artikel 2.10 i) i grundförordningen som en form av ”provision”. Denna överföring av äganderätten till de närstående handlarna innebär nödvändigtvis överföring av kommersiella risker, vilket dock inte utesluter tillämpning av artikel 2.10 i) i grundförordningen.

(183) Med hänvisning till den teoretiska vinst på 6,89 % som icke-närstående importörer genererade för en annan kemisk produkt (PVA) och som användes i den aktuella undersökningen för att fastställa ett tillförlitligt exportpris (se skälen 246 och 252 i förordningen om provisorisk tull), hävdade LB efter det preliminära och det slutliga utlämnandet att LB HK inte utför funktioner som är typiska för en importör. LB anser därför inte att ett referensvärde för en importör återspeglar en vinstmarginal som LB HK kan förväntas uppnå. Enligt LB kan LB HK:s faktiska vinst som mest justeras för LB HK:s deltagande i försäljningen till unionen.

(184) Akzo Nobel hävdade också att den avdragna vinstmarginalen på 6,89 % per handlande enhet är överdriven och bör begränsas till totalt 6,89 % oavsett hur många handlare som är inblandade eller att kommissionen åtminstone bör använda en vinstmarginal på 5 % som tidigare använts i kommissionens förordningar från 2007 och 2014 och som rör kemiindustrin ([20]).

([18]) Domstolens dom av den 26 oktober 2016, PT Musim Mas/rådet, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, punkt 85.

([19]) Tribunalens dom av den 25 juni 2015, PT Musim Mas/Europeiska unionens råd, mål T-26/12, ECLI:EU:T:2015:437, punkt 84.

([20]) Skäl 35 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 904/2014 av den 20 augusti 2014 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av mononatriumglutamat med ursprung i Indonesien (EUT L 246, 21.8.2014, s. 1). Skäl 47 i kommissionens förordning (EG) nr 390/2007 av den 11 april 2007 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av peroxosulfater (persulfater) med ursprung i Amerikas förenta stater, Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 97, 12.4.2007, s. 6).

(185) För det första kan kommissionen enligt artikel 2.9 i grundförordningen välja mellan att använda den närstående importörens faktiska vinstmarginal och att använda en fiktiv vinstmarginal, varvid den enda skyldigheten är att marginalen måste vara skälig. Genom att tillämpa artikel 2.9 i grundförordningen analogt med artikel 2.10 i ansågs det lämpligt att använda en skälig vinstmarginal som grund för avdrag enligt den nämnda bestämmelsen för att undvika snedvridande effekter som kan uppstå till följd av interna arrangemang mellan den exporterande producenten och de närstående handlarna.

(186) LB bestrider inte att både LB HK och BEL UK i) agerar som handlare, ii) ådrar sig relevanta kostnader som sådana, iii) får ett pålägg på de funktioner de utför, och iv) genererar vinst. Det är också obestridligt att båda handlarna är närstående till producenten. I enlighet med sin praxis, som bekräftats av tribunalen ([21]), tillämpade kommissionen därför artikel 2.9 i grundförordningen analogt och använde försäljnings- och administrationskostnaderna, de andra allmänna kostnaderna samt en teoretisk vinstmarginal baserad på den vinst som uppnåtts av en icke-närstående handlare/importör.

(187) När det gäller kvantifieringen av justeringen är det avgörande hur den närstående handlarens roll påverkar exportpriset. Frågan är vilket det faktiska exportpriset skulle vara på grundval av ett förhållande på armlängds avstånd mellan exportören och handlaren ([22]). Det bestrids inte att både LB HK och BEL UK agerade som handlare för LB. Av detta följer att en icke-närstående handlares/importörs vinstmarginal är ett rimligt referensvärde för justeringarna. Med andra ord, om LB HK och BEL UK hade varit oberoende av LB och transaktionerna mellan dem och LB hade skett på armlängds avstånd, är det rimligt att anta att de, utöver att täcka sina försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst skulle ha debiterat LB ett belopp som motsvarar den nominella vinst som en handlare/importör som agerar i denna bransch kan förvänta sig att generera. LB har inte förklarat varför detta inte skulle vara fallet för LB HK, särskilt som LB inte bestrider att LB HK agerar som handlare, får ersättning för detta i form av ett pålägg och genererar vinst. Att använda LB HK:s faktiska vinst, som LB förespråkar, är olämpligt på grund av förhållandet mellan producenten och handlaren, som påverkar detta vinstbelopp. Den vinstmarginal som används avser dessutom en relativt ny undersökning, snarare än uppgifter som är föråldrade och härrör från 2014 eller till och med 2007 (vilket Akzo Nobel hävdade). Vidare hindrar ingenting i artikel 2.10 i) i grundförordningen kommissionen från att tillämpa successiva justeringar om flera handlare är inblandade, vars inblandning, om den hade grundats på transaktioner på armlängds avstånd, skulle ha påverkat exportpriset i motsvarande grad. Det är därför nödvändigt att göra justeringarna för att undanröja faktorer som påverkar prisjämförbarheten mellan normalvärdet och exportpriset. Följaktligen måste LB:s och Akzo Nobels argument avvisas.

(188) Som svar på det preliminära och det slutliga utlämnandet hävdade LB att man för BEL UK:s inblandning i försäljningen till EU borde använda en annan grund än den vinstmarginal för en icke-närstående importör som fastställts i undersökningen av polyvinylalkoholer (6,89 %). LB hävdade närmare bestämt att justeringen av BEL UK:s ”skäliga vinst” för försäljning till EU borde baseras på den medianvinstmarginal som fastställts av ett tredjepartsföretag i en benchmarkingstudie där vinstmarginalerna under flera år analyserats för flera företag som utför liknande funktioner som BEL UK. Enligt LB:s inlaga efter det slutliga utlämnandet av uppgifter är de funktioner som utförs viktigare än de produkter som säljs. LB hävdade vidare att kommissionens underlåtenhet att jämföra BEL:s verksamhet med den för importören av polyvinylalkoholer och det faktum att man endast använde uppgifter från en enda källa och från mer än fyra år tillbaka gjorde kommissionens referensvärde orimligt.

([21]) Se dom av den 8 maj 2024, Çolakoglu Metalurji och Çolakoglu Dis Ticaret/kommissionen, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, punkt 97.
([22]) Se dom av den 8 maj 2024, Çolakoglu Metalurji och Çolakoglu Dis Ticaret/kommissionen, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, punkt 96.

(189) Såsom anges i skäl 185 ovan har kommissionen, när den gör justeringar enligt artikel 2.9 respektive artikel 2.10 i) i grundförordningen, stort utrymme för skönsmässig bedömning när den väljer den närstående importörens faktiska vinstmarginal eller en teoretisk vinstmarginal, med det enda kravet att marginalen måste vara rimlig för en handlare/importör som handlar med den berörda produkten eller liknande produkter. Dessutom är det praxis för kommissionen att använda en vinstmarginal som grundar sig på den vinst som en icke-närstående importör gör, oavsett om det gäller tillämpningen av artikel 2.9 eller 2.10 i) i grundförordningen. Även om de funktioner som utförs (dvs. importverksamhet) är en viktig faktor vid valet av referensvärde för skälig vinst, är det lika viktigt för kommissionen att identifiera importörer som är verksamma inom samma bransch (om än inte samma produkt). Uppgifterna om vinst för de icke-närstående importörer av polyvinylalkoholer som ingick i urvalet togs dessutom fram för en undersökning avseende handelspolitiska skyddsåtgärder och kontrollerades och verifierades i vederbörlig ordning av kommissionen. Även om den vinst som används är 4 år gammal innebär det inte att referensvärdet är orimligt. LB kunde i vilket fall som helst inte förklara varför det skulle vara så. Det dokument som LB Group hänvisar till är en intern rapport som utfärdats särskilt för LB, som även omfattar företag från andra sektorer än kemisektorn och som även beaktar företag med negativ lönsamhet, vilket undergräver den rimlighetsprincip som kommissionen tillämpade när den fastställde den teoretiska vinsten. LB försökte dessutom sänka vinstmarginalen och därmed dumpningsmarginalen, men förklarade inte vid något tillfälle på ett välgrundat sätt varför den vinstmarginal som konstaterats i en nyligen genomförd undersökning och som faktiskt genererats av en handlare av kemiska produkter skulle anses vara orimlig. LB-gruppens argument avvisades därför.

(190) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade LB att innan kommissionen kan justera pålägget enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen, är LB skyldigt att visa att pålägget påverkas (dvs. inte är på armlängds avstånd) av förhållandet mellan LB:s handlare å ena sidan och LB:s produktionsenheter å andra sidan. Enligt LB bör dessutom eventuella justeringar för pålägg skräddarsys för de funktioner som utförs av dessa enheter och därför vara kopplade till de kostnader som de ådragit sig. LB hävdade vidare, med hänvisning till den metod som används i OECD:s riktlinjer för internprissättning, att LB HK:s och BEL:s pålägg är marknadsmässigt.

(191) Såsom anges i skäl 187 påverkas LB-handlarnas faktiska vinst av förhållandet till LB:s producerande enheter. Såsom bekräftades i *Çolakoğlu* måste den princip som anges i artikel 2.9 i grundförordningen, att ”då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av förhållandet eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare”, också kunna tillämpas vid kvantifieringen av det provisionsbelopp som ska dras av från exportpriset, så att artikel 2.10 i) i grundförordningen inte förlorar sin praktiska verkan ([23]). Den faktiska vinst som genereras återspeglar således inte den korrekta ersättningen för den tjänst som tillhandahålls på armslängds avstånd. Vidare hänvisas till kommissionens bedömning i skälen 185–189. När det gäller sambandet mellan antalet utförda funktioner och den justering av pålägget som ska göras, hindrar grundförordningen inte kommissionen från att tillämpa samma justering enligt artikel 2.10 i för handlare som utför tjänster i varierande grad. LB:s handlare behöver inte utföra samma funktioner eller samma typer av funktioner. Det faktum att LB HK:s roll i vissa fall (t.ex. vid återförsäljning till BEL i stället för direkt till de icke-närstående kunderna) är mer begränsad hindrar inte att samma teoretiska vinst tillämpas för både LB HK och BEL, förutsatt att båda handlarna utför funktioner som liknar dem hos en agent som arbetar på provisionsbasis (vilket är fallet). Slutligen ska det noteras att kommissionens bedömning i detta fall inte grundar sig på några OECD-riktlinjer som används för skatteändamål snarare än i undersökningar avseende handelspolitiska skyddsåtgärder. Detta påstående avvisades därför.

(192) När det gäller justeringen för mervärdesskatt vid beräkningen av normalvärdet hävdade LB att kommissionen utelämnade den rättsliga grunden för justeringen och inte lade fram någon bevisning eller förklaring till varför det var nödvändigt att säkerställa prisjämförbarhet. LB upprepade efter det slutliga utlämnandet att kommissionen inte hade lagt fram bevis till stöd för den justering som gjorts. Såsom framgår av förordningen om provisorisk tull, närmare bestämt avsnitt 3.6, görs mervärdesskattejusteringen enligt artikel 2.10 i grundförordningen (särskilt artikel 2.10 k). Kommissionen redogjorde närmare för justeringen och för sitt resonemang i avsnitt 4.3.6 i bilaga 2

([23]) Se dom av den 8 maj 2024, Çolakoglu Metalurji och Çolakoglu Dis Ticaret/kommissionen, T-630/21, ECLI:EU:T:2024:304, punkt 95.

(*Dumping calculations and information on the methodology used*) till dokumentet före utlämnandet av uppgifter. Justeringen görs för en skillnad i återbetalning av mervärdesskatt mellan den inhemska försäljningen och exportförsäljningen (ingen återbetalning sker av den mervärdesskatt som ska betalas på exportförsäljningen). LB:s argument avvisades därför.

3.2.4 *Dumpningsmarginaler*

(193) Såsom beskrivs i skälen 164, 171 och 173 har kommissionen reviderat dumpningsmarginalerna till följd av påståenden från berörda parter.

(194) Klaganden hävdade till följd av förordningen om provisorisk tull att man genom att fastställa en lägre preliminär dumpningsmarginal för Anhui Gold Star visade att Anhui sålde titandioxid till betydligt högre priser på hemmamarknaden än LB.

(195) Det noteras att artikel 2.6a i grundförordningen är tillämplig i detta fall och att motsvarande normalvärde för de exporterande producenter som ingick i urvalet inte beräknas på grundval av priserna på marknaden i Kina, utan snarare på grundval av ersättningskostnaderna i ett representativt land (i detta fall Brasilien) i enlighet med artikel 2.6a i grundförordningen.

(196) Klaganden ifrågasatte vidare alla närstående företags medverkan i undersökningen och huruvida förhållandet mellan företagen kan ha inverkat på beräkningen av dumpningsmarginalen.

(197) Det är kommissionens fasta praxis att beakta och vederbörligen återspegla kostnadsstrukturen hos de enskilda exportföretag som ingår i urvalet när den fastställer grunden för normalvärdet, inbegripet huruvida och i vilken utsträckning råvaror köps från tredje part eller närstående parter eller produceras internt eller vilka insatsvaror som används vid produktionen av den berörda produkten.

(198) Slutligen begärde klaganden klargöranden om huruvida de tullar som fastställts för Anhui Gold Star-gruppen kommer att utvidgas till att omfatta andra titandioxidproducenter i en större CNNC-grupp, till vilken Anhui hör. Såsom anges i skäl 199 i denna förordning fastställs den individuella tullen på 11,4 % för de två exporterande producenterna inom Anhui Gold Star-gruppen (som i själva verket är en del av en större företagsgrupp som ägs av CNNC HUA YUAN TITANIUM DIOXIDE CO, LTD), nämligen Anhui Gold Star Titanium Dioxide (Group) Co., Ltd och ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED, och omfattar inte andra exporterande producenter, närstående eller ej, till de nämnda företagen i Anhui Gold Star-gruppen.

(199) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
LB-gruppen: — LB GROUP CO., LTD — HENAN BILLIONS ADVANCED MATERIAL CO., LTD — LB LUFENG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD — LB SICHUAN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD — LB XIANGYANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	32,3 %
Anhui Gold Star-gruppen: — Anhui Gold Star Titanium Dioxide (Group) Co., Ltd — ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED	11,4 %

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Övriga samarbetsvilliga företag	28,4 %
Alla övriga företag	32,3 %

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionens produktion

(200) Eftersom inga synpunkter lämnats fastställs skälen 261 och 262 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 Fastställande av den relevanta unionsmarknaden

(201) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 263–268 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 Förbrukningen i unionen

(202) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 266–272 i förordningen om provisorisk tull.

4.4 Import från det berörda landet

4.4.1 *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(203) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 273–275 i förordningen om provisorisk tull.

(204) CNCIA invände mot kommissionens slutsatser att de minskade importvolymerna under 2021 berodde på extraordinära omständigheter med anknytning till internationell sjöfart, och hävdade att kommissionen inte tillhandahöll någon bevisning i detta avseende. CNCIA upprepade detta påstående i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter och tillade att importvolymerna från Kina till EU ökade kraftigt under 2021 i vissa nyligen genomförda undersökningar ([24]) och att unionsindustrins exportvolymer också ökade under 2021.

(205) Kommissionen påminde om att 2021 påverkades av stora störningar i de internationella leveranskedjorna på grund av hamnstängningar och efterföljande brist på fraktcontainrar, vilket också drev upp kostnaderna för sjötransporter med flera storleksordningar in i 2022, samtidigt som importvolymerna för många produkter minskade.

(206) Kommissionen har redan dragit sådana slutsatser i nyligen hanterade ärenden ([25]), samtidigt som klaganden och Siegwerk också uttryckte samma ståndpunkt i detta ärende. Å andra sidan gav CNCIA ingen alternativ förklaring till denna minskning av importvolymen, jämfört med alla andra år när importen har ökat konstant.

(207) Kommissionen avvisade därför detta påstående och bekräftade sina slutsatser i skälen 276–277 i förordningen om provisorisk tull.

([24]) CNCIA hänvisade till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1915 av den 11 juli 2024 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av mobil lyftutrustning med ursprung i Folkrepubliken Kina och till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1866 av den 3 juli 2024 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av nya batterielfordon konstruerade för personbefordran med ursprung i Folkrepubliken Kina.

([25]) Se till exempel skälen 370 och 371 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/1064 av den 9 april 2024 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa alkylfosfatestrar med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2024/1064, 10.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1064/oj).

4.4.2 *Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(208) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 278–281 i förordningen om provisorisk tull.

(209) I sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull uppgav AkzoNobel att det är oklart i förordningen om provisorisk tull om kommissionen följde domstolens rättspraxis och krävde att kommissionen skulle beräkna prisunderskridande och målprisunderskridande i samma handelsled ([26]).

(210) Kommissionen lyfte i detta avseende fram skäl 283 i förordningen om provisorisk tull, där den angav att beräkningarna gjordes i samma handelsled såsom förklaras i skälen 247, 248 och 249 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen gjorde också en alternativ uppsättning beräkningar, utan justering av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för exporterande producenter enligt artikel 2.9, och dessa visade också på betydande prisunderskridande- och målprisunderskridandemarginaler.

(211) Därför bekräftade kommissionen de slutsatser som fastställdes i skälen 282 och 283 i förordningen om provisorisk tull.

(212) AkzoNobel instämde inte heller i kommissionens slutsatser om förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum och om prisnedgång och hävdade att kommissionen borde komma fram till att det inte förekommer något förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum eller någon prisnedgång.

(213) AkzoNobel hävdade först att kommissionen drog slutsatsen att det förelåg en prisnedgång ”endast eftersom priserna minskade med 4 % från 2022 till [undersökningsperioden]”, medan kommissionen ”bortsåg från att priserna ökade med 35 % från 2020 till 2022 och med 31 % från 2020 till [undersökningsperioden]”.

(214) För det andra anser AkzoNobel att det faktum att det i klagomålet inte hävdades att det förekom förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum väcker tvivel om kommissionens slutsats att det förekom förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum.

(215) Slutligen hävdade AkzoNobel att kommissionen i vilket fall som helst underlät att bedöma förklaringsvärdet hos importen från Kina för eventuellt förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum, som krävs enligt WTO:s regler ([27]).

(216) Kommissionen ansåg att AkzoNobels påståenden var ogrundade.

(217) För det första, bara för att klagomålet inte innehöll några påståenden om förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum, betyder det inte att detta inte inträffade. Såsom förklaras i skäl 316 tillsammans med skälen 308 och 285 i förordningen om provisorisk tull drog kommissionen slutsatsen att det förekom förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum under skadeundersökningsperioden på grund av flera faktorer som överlappade varandra:

a) Priserna på importen från Kina låg konsekvent under unionsindustrins priser, och volymen ökade varje år under skadeundersökningsperioden (undantaget för båda var 2021 då fraktkostnaderna ökade och importvolymerna minskade), vilket sammanföll i tid med

b) en ökning av unionsindustrins produktionskostnad under varje år av skadeundersökningsperioden, medan

c) unionsindustrins försäljningspriser inte ökade i samma takt och därför inte kunde fullt ut kompensera för dessa kostnadsökningar.

(218) Kommissionen fann därför att det förekom förhindrande av prisökningar som annars skulle ha ägt rum och bedömde orsakssambandet mellan importen från Kina och förhindrade prisökningar som annars skulle ha ägt rum.

(219) För det andra drog kommissionen, i motsats till AkzoNobels påståenden, inte slutsatsen att prisnedgången ägde rum under undersökningsperioden endast på grund av att unionsindustrins priser minskade mellan 2022 och undersökningsperioden.

([26]) Dom av den 10 april 2019, Jindal Saw mot kommissionen, T-301/16, ECLI:EU:T:2019:234, punkterna 165–190; dom av den 27 april 2022, Hansol Paper/kommissionen, T-242/19, ECLI:EU:T:2022:259, punkterna 62–95, 122; dom av den 4 maj 2022, CRIA och CCCMC/kommissionen, T-30/19 och T-72/19, ECLI:EU:T:2022:266, punkterna 108, 125–154.

([27]) Överprövningsorganets rapport, *China – GOES, WT/DS414/AB/R*, punkterna 138 och 141.

(220) Såsom anges i skäl 316 och skälen 286, 308 och 309 i förordningen om provisorisk tull, och mot bakgrund av de faktorer som nämns i skäl 217, drog kommissionen slutsatsen att prisnedgången berodde på följande:

a) Medan priset på importen från Kina ökade varje år under skadeundersökningsperioden sjönk priserna på importen från Kina plötsligt under undersökningsperioden, vilket tvingade unionsindustrin att sänka sina priser för att åtminstone behålla en viss marknadsandel.

b) Importen från Kina ökade sin marknadsandel.

(221) Kommissionen avvisade därför AkzoNobels synpunkter som ogrundade och bekräftade skälen 284–286 i förordningen om provisorisk tull.

4.5 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.5.1 *Allmänna anmärkningar*

(222) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 287–291 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2 *Makroekonomiska indikatorer*

4.5.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(223) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 292–296 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

(224) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 297–299 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.3 Tillväxt

(225) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skäl 300 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(226) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 301–303 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.2.5 Dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare dumpning

(227) Eftersom inga synpunkter lämnats fastställs skälen 304 och 305 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

4.5.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(228) Eftersom inga synpunkter lämnats fastställs skälen 306 och 307 i förordningen om provisorisk tull. Efter att ha behandlat AkzoNobels synpunkter om förhindrade prisökningar som annars skulle ha ägt rum och prisnedgång i avsnitt 4.4.2 ovan bekräftade kommissionen skälen 308 och 309 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3.2 Arbetskraftskostnader

(229) Eftersom inga synpunkter lämnats fastställs skälen 310 och 311 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3.3 Lagerhållning

(230) Eftersom inga synpunkter lämnats fastställs skälen 312 och 313 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(231) Kommissionen korrigerade ett skrivfel i de uppgifter som rapporterats i tabell 11 i förordningen om provisorisk tull avseende unionsindustrins kassaflöde under undersökningsperioden. Kassaflödet under undersökningsperioden var i själva verket minus 42,3 miljoner euro i stället för minus 4,3 miljoner euro. De indexerade siffrorna för kassaflödets utveckling under skadeundersökningsperioden var dock korrekta i tabell 11 i förordningen om provisorisk tull.

(232) Det korrigerade kassaflödet visas i tabellen nedan.

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2020	2021	2022	Undersökningsperiod
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	7,9 %	9,8 %	5,1 %	– 11,7 %
Index	*100*	*125*	*65*	*– 148*
Kassaflöde (euro)	92 461 606	124 892 941	3 767 112	– 42 293 138
Index	*100*	*135*	*4*	*– 46*
Investeringar (euro)	37 870 922	36 314 534	39 542 712	43 030 210
Index	*100*	*96*	*104*	*114*
Räntabilitet	53 %	41 %	2 %	– 67 %
Index	*100*	*79*	*5*	*– 127*

Källa: Kontrollerade frågeformulärssvar från de unionsproducenter som ingår i urvalet.

(233) Detta skrivfel påverkar inte slutsatserna i avsnitt 4.5.3.4 i förordningen om provisorisk tull.

(234) Med ovanstående ändring av tabell 11 bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 314–322 i förordningen om provisorisk tull.

4.6 **Slutsats om skada**

(235) CNCIA hävdade i sina synpunkter att unionsindustrin inte led väsentlig skada och att de skadeindikatorer som anges i förordningen om provisorisk tull inte gav en negativ bild av unionsindustrin. CNCIA upprepade detta påstående i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(236) I detta avseende hävdade CNCIA att trots minskningen av vissa skadeindikatorer såsom produktion kunde unionsindustrin behålla sin starka ställning på unionsmarknaden och förlorade bara några få procentenheter i marknadsandelar.

(237) CNCIA hävdade också att unionsproducenternas minskade lönsamhet under undersökningsperioden endast var tillfällig, eftersom den berodde på den kraftiga ökningen av produktionskostnaderna i kombination med en kraftigt minskad efterfrågan, vilket hindrade unionsindustrin från att föra över sina ökade kostnader på konsumenterna.

(238) CNCIA hänvisade också till några av skadeindikatorerna och analyserade dem separat och hävdade att minskningen antingen var begränsad eller berodde på andra faktorer än importen från Kina.

(239) Kommissionen erinrar om att den analyserade alla skadeindikatorer separat och som helhet i sin skadeanalys. I synnerhet fann kommissionen ett prisunderskridande på mellan 14 % och 15,3 % (se skäl 283 i förordningen om provisorisk tull). Kommissionen fann också att de kinesiska landningspriserna till och med låg under unionsindustrins genomsnittliga produktionskostnad både 2020 och under undersökningsperioden (skäl 342 i förordningen om provisorisk tull).

(240) Dessutom följde alla huvudsakliga skadeindikatorer en negativ trend: Vinst, kassaflöde och räntabilitet sjönk under undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden minskade produktionsvolymen med 31 %, försäljningsvolymen med 25 % och marknadsandelen, sysselsättningen och produktiviteten minskade också. På grundval av den bedömning som gjorts och beskrivs i förordningen om provisorisk tull drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

(241) Inget av CNCIA:s argument ifrågasätter slutsatsen ovan. Kommissionen bekräftar därför sina slutsatser i skälen 323–337 i förordningen om provisorisk tull.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(242) De berörda parterna hävdade att det inte var möjligt att dra någon giltig slutsats om orsakssambandet mellan förekomsten av påstått dumpad import av titandioxid från Kina och den skada som unionsindustrin lidit, eftersom flera faktorer, som inte återspeglar den normala marknadssituationen, påverkade undersökningsperioden och den berörda perioden.

(243) Siegwerk hävdade i detta avseende att Kina för det första kraftigt minskade sin totala export under covid-19-pandemin och att den ökning av importen av kinesisk titandioxid som observerades efter pandemins slut faktiskt utgjorde en normalisering av handelsvolymerna. För det andra låg efterfrågan i unionen över genomsnittet under pandemin. För det tredje hävdade Siegwerk att unionsproducenterna till följd av de två föregående faktorerna hade en ”nästan monopolliknande ställning” och kunde göra extraordinära vinster under pandemin.

(244) Kommissionen noterade att den analyserade dessa faktorer i sin analys av skadeindikatorerna och orsakssambandet i förordningen om provisorisk tull.

(245) I avsnitt 4.4.1, skäl 276 i förordningen om provisorisk tull konstaterade kommissionen att det faktiskt förekom en minskning av importvolymerna från Kina under 2021. Kommissionen drog slutsatsen att detta berodde på allmänna störningar på marknaden i sjöhandeln från Kina som förekom det året till följd av covid-19-pandemin.

(246) På samma sätt drog kommissionen i skäl 271 i förordningen om provisorisk tull slutsatsen att efterfrågan låg över genomsnittet 2020 och 2021.

(247) Kommissionen erinrade om att just på grund av dessa två faktorer tillsammans lyckades unionsindustrin tillfälligt öka sin marknadsandel och lönsamhet 2021, medan volymerna av kinesisk import och marknadsandelar både minskade det året ([28]).

(248) Kommissionen fastställde därför i förordningen om provisorisk tull, inom ramen för den övergripande analysen av alla skadeindikatorer tillsammans, att dessa två faktorer inte ogiltigförklarar slutsatserna om skada och orsakssamband. Kommissionen avvisade dessa påståenden.

(249) CNCIA noterade också att de kinesiska importpriserna 2022 endast var 1,5 % lägre än unionsindustrins försäljningspriser, vilket inte kan anses utgöra ”betydande prisunderskridande”. Å andra sidan var priserna på importen från Mexiko 65 % lägre det året.

(250) Kommissionen konstaterade inledningsvis att en enkel prisjämförelse inte kan betraktas som prisunderskridande, eftersom den inte tar hänsyn till produkttyper. Kommissionen noterade att även om 1,5 % lägre priser 2022 inte kunde betraktas som ett betydande prisunderskridande (vilket inte var fallet), var prisskillnaden mycket större under andra år: 6,4 % 2020 och 24,2 % under undersökningsperioden. Betydande prisskillnader förekom därför under den berörda perioden.

5.2 **Verkningar av andra faktorer**

(251) Flera parter invände mot kommissionens analys av orsakssambanden till följd av förordningen om provisorisk tull.

(252) CNCIA hävdade att importen från Kina inte var orsaken till unionsindustrins tillstånd och hävdade att kommissionen inte undersökte de andra faktorer som påverkade unionsindustrin: import från tredjeländer, stigande produktionskostnader, minskad efterfrågan och konkurrens inom unionsindustrin.

(253) Andra berörda parter hävdade också att minskad efterfrågan och ökande produktionskostnader var orsaken till skadan för unionsindustrin.

(254) Felix, Munksjö och AkzoNobel hävdade att kommissionen gjorde ett uppenbart fel i bedömningen genom att inte erkänna titandioxidmarknadens cykliska karaktär som en orsak till skada för unionsindustrin.

(255) Siegwerk nämnde ytterligare andra faktorer som påverkade marknaden från slutet av 2023 och framåt. Eftersom dessa inträffade efter undersökningsperioden är de inte relevanta för kommissionens bakåtblickande analys. Samtidigt var de inte sådana att det var uppenbart olämpligt att införa antidumpningstullar. De gäller främst utvecklingen av efterfrågan på marknaden, som kommissionen bedömde i avsnitt 5.2.1 nedan.

(256) Dessutom hävdade AkzoNobel att klagandens investeringsbeslut faktiskt ledde till negativ lönsamhet. AkzoNobel pekade på investerings- och kassaflödessiffrorna under undersökningsperioden och drog slutsatsen att investeringen på 10 miljoner euro som fördelades över 2022 och undersökningsperioden ([29]) var den direkta orsaken till det negativa kassaflödet på – 4,3 miljoner euro under undersökningsperioden.

(257) Såsom kommissionen förklarade i skälen 231 och 232 ovan var emellertid det negativa kassaflödet på – 4,3 miljoner euro under undersökningsperioden ett skrivfel i förordningen om provisorisk tull. Den faktiska minskningen av kassaflödet var mycket större: 50 procentenheter, och unionsindustrins kassaflöde var – 42,3 miljoner euro, vilket framgår av den korrigerade tabell 11 ovan.

(258) Denna minskning av kassaflödet kan därför inte enbart tillskrivas ovannämnda investering.

(259) Kommissionen behandlade övriga synpunkter, som beskrivs i skälen 252–254, i relevanta underavsnitt nedan.

([28]) Skälen 298, 299, 325 och 328 i förordningen om provisorisk tull.
([29]) Skäl 320 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.1 *Titandioxidmarknadens cykliska karaktär*

(260) Flera berörda parter lämnade synpunkter på kommissionens slutsatser i skälen 349–358 i förordningen om provisorisk tull. Felix och Munksjö hävdade att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning beaktade titandioxidmarknadens cykliska karaktär, som var en av dess avgörande egenskaper, och därmed bröt mot sin skyldighet enligt artikel 3.7 i grundförordningen.

(261) Användarna medger visserligen att den cykliska karaktären inte är exklusiv för titandioxidmarknaden, men de hävdar att den är dess avgörande egenskap som påverkar dynamiken på denna marknad (prissättning och tillgång på titandioxid samt olika parters förhandlingsstyrka) och därmed unionsproducenternas resultat. Eventuella nedgångar i det ekonomiska resultatet under perioder med lägre efterfrågan kan återhämtas under perioderna med marknadstillväxt.

(262) AkzoNobel inkom med liknande synpunkter. Företaget hävdade att kommissionens slutsatser att den cykliska karaktären inte är ”unik för titandioxidmarknaden” och därför inte ”skulle förtjäna” någon ”särskild hänsyn” ([30]) och att det inte är möjligt att ”rita ett mönster som med all säkerhet visar när en uppgång eller en nedgång kommer att äga rum” ([31]) för att ”dra slutsatsen att nedgången skulle ske 2023” inte är giltiga skäl för att avvisa påståendet att skadan för unionsproducenterna orsakades av en botten i konjunkturen.

(263) AkzoNobel hävdade att även om den cykliska karaktären inte var unik för titandioxidindustrin var den en känd faktor inom industrin och kommissionen var skyldig att bedöma i vilken utsträckning den orsakade skadan för unionsindustrin. Det är irrelevant att man inte exakt kan förutsäga när en nedgång skulle inträffa, men, som kommissionen själv konstaterade, efter ”en så stor efterfrågeökning” 2020 och 2021, ”skulle varje minskning av förbrukningen som följer naturligtvis också vara uttalad”.

(264) AkzoNobel betonade att detta bekräftade att unionsindustrins resultat följde ett cykliskt mönster. Den berörda perioden och undersökningsperioden skulle därför ha uppvisat negativa tendenser även om det inte hade förekommit någon import. AkzoNobel upprepade att klaganden hade valt undersökningsperioden på ett listigt sätt med detta i åtanke, så att den skulle sammanfalla med botten av en cykel.

(265) Många parter hävdade i huvudsak att unionsindustrin oundvikligen skulle prestera dåligt under undersökningsperioden, med hänvisning till marknadens cykliska karaktär och marknadsundersökningarnas prognoser, och att unionsindustrin därför inte hade vållats någon skada av importen från Kina.

(266) Klaganden ifrågasatte dessa påståenden. Även om den erkände att cyklikalitet förekommer, påpekade den att de kinesiska importvolymerna och marknadsandelarna genomgående har ökat med tiden och börjat öka avsevärt sedan 2017.

(267) Klaganden drog därför slutsatsen att konjunktureffekten var försumbar, eftersom importen från Kina till unionen fortsatte att öka trots konjunkturutvecklingen, både under den föregående perioden av minskad efterfrågan 2017–2018 och under undersökningsperioden.

(268) Kommissionen noterade att den i detalj hade analyserat huruvida och i vilken utsträckning cyklikalitet kunde ha påverkat unionsindustrin och dragit slutsatsen att det på grund av alla överväganden i förordningen om provisorisk tull inte kan hävdas att cyklikaliteten på marknaden är den enda orsaken till skadan.

(269) I sina preliminära undersökningsresultat erkände kommissionen att titandioxidmarknaden verkligen är cyklisk på global nivå (se t.ex. skäl 355 i förordningen om provisorisk tull). Kommissionen noterade dock att den cykliska karaktären inte är specifikt för titandioxidmarknaden, utan att många marknader regelbundet genomgår faser av nedgång och expansion i efterfrågan ([32]). Det går således inte att dra slutsatsen att enbart det faktum att det föreligger cyklikalitet är tillräckligt för att upphäva orsakssambandet.

([30]) Skäl 355 i förordningen om provisorisk tull.
([31]) Skäl 357 i förordningen om provisorisk tull.
([32]) Skäl 355 i förordningen om provisorisk tull.

(270) Kommissionen konstaterade vidare att jämfört med de globala förutsägelser om titandioxidmarknadens beteende som gjordes i de marknadsundersökningsprognoser som de berörda parterna åberopade för att hävda att den cykliska karaktären är den främsta orsaken till skadan för unionsindustrin ([33]), påverkades unionsmarknaden (och även den globala marknaden) i själva verket av flera extraordinära omständigheter ([34]). Dessa omständigheter ledde till att unionsmarknaden avvek från dessa förutsägelser ([35]), vilket gjorde det orealistiskt att den förutsagda nedgången, som det hävdades, skulle ha inträffat 2023 på exakt det sätt som skulle ha lett till den nivå av skada som unionsindustrin upplevde under undersökningsperioden ([36]).

(271) Dessa omständigheter påverkade i stället marknadscykelns beteende i unionen. Även om kommissionen medgav att en konjunkturnedgång kan ha varit oundviklig, var den skada som unionsindustrin lidit alltför uttalad för att helt och hållet tillskrivas cyklikaliteten, och situationen på unionsmarknaden måste ses mer allmänt än bara genom cyklikalitetens prisma.

(272) Såsom kommissionen medgav i skäl 388 i förordningen om provisorisk tull ledde den minskade efterfrågan under 2022 och undersökningsperioden (oavsett om den berodde på en förväntad nedgång i cykeln eller inte) till en svår situation för unionsindustrin. Detta (antingen ensamt eller tillsammans med andra faktorer såsom ökade produktionskostnader) försvagade dock inte orsakssambandet mellan dumpad kinesisk import och skada.

(273) Såsom förklaras i skäl 389 i förordningen om provisorisk tull ökade importen från Kina under hela skadeundersökningsperioden. Dessutom fortsatte volymerna av kinesisk import att öka och vinna marknadsandelar, även på den vikande marknaden 2022 och under undersökningsperioden, när importvolymerna från praktiskt taget alla övriga tredjeländer minskade, vid sidan av unionsindustrins försäljningsvolymer. Såsom redan konstaterats i skäl 361 i förordningen om provisorisk tull kan detta inte förväntas på en krympande marknad.

(274) För att stärka påståendet att skadan orsakades av botten på en cykel som sammanföll med undersökningsperioden och som unionsindustrin nu var på väg ut ur, lämnade AkzoNobel offentliga globala intäktsrapporter från Tronox Holdings plc (*Tronox Holdings*) ([37]) och Kronos Worldwide, Inc (*Kronos Worldwide*) ([38]) från första kvartalet 2024.

(275) Dessa rapporter visar att Kronos Worldwide redovisade en vinst på 23,4 miljoner US-dollar under första kvartalet 2024 och en ökning av kapacitetsutnyttjandet och försäljningsvolymerna på 11 procentenheter respektive 15 % under första kvartalet 2024 jämfört med första kvartalet 2023. Tronox Holdings rapport visade en ökning av försäljningsvolymen med 18 % under första kvartalet 2024 jämfört med fjärde kvartalet 2023, och betonade goda resultat i Europa och en EBITDA-marginal ([39]) på 16,9 % på global nivå. AkzoNobel citerade dessutom direkt från Tronox Holdings rapport, där det anges att en sådan ökning av efterfrågan är ett tecken på en återhämtningsfas.

(276) Kommissionen noterade inledningsvis att den inte samlar in uppgifter om unionsindustrin efter undersökningsperioden i en analys av väsentlig skada, eftersom icke-verifierade finansiella uppgifter som omfattar annan verksamhet än titandioxid ([40]) och närstående företag utanför unionen inte kan anses vara relevanta för kommissionens analys.

([33]) Dvs. den TZMI-rapport som avses i skäl 350 i förordningen om provisorisk tull.
([34]) Skäl 358 i förordningen om provisorisk tull.
([35]) Skäl 351–356 i förordningen om provisorisk tull.
([36]) Skäl 357 i förordningen om provisorisk tull.
([37]) Moderföretag till en av de unionsproducenter som ingick i urvalet, Tronox Pigments Holland BV (*Tronox*).
([38]) Moderföretag till en annan unionsproducent som ingick i urvalet, Kronos Titan GmbH (*Kronos*).
([39]) EBITDA-marginalen är en lönsamhetskvot som mäter hur mycket vinst ett företag genererar före räntor, skatt, av- och nedskrivningar, i procent av intäkterna.
([40]) Exempelvis kom 21,8 % av Tronox globala intäkter under första kvartalet 2024 från andra produkter än titandioxid (se Tronox sammanfattning av utvalda finansiella resultat för första kvartalet 2024, som finns på https://www.tronox.com/tronox-reports-first-quarter-2024-financial-results/, senast hämtad den 24 september 2024).

(277) Mot bakgrund av AkzoNobels påståenden granskade kommissionen dock de offentligt tillgängliga finansiella rapporterna för första halvåret 2024 för Tronox Holdings och Kronos Worldwide på global nivå. Kommissionen granskade även rapporterna för första halvåret 2024 från Grupa Azoty Zaklady Chemiczne ”Police” SA (*Police*) och Cinkarna metalurško kemična industrija Celje, d.d. (*Cinkarna*), eftersom dessa unionsproducenter endast driver titandioxidanläggningar i unionen och hade offentligt tillgängliga finansiella rapporter.

(278) I detta avseende noterade kommissionen att EBITDA-marginalen visserligen var hög för Tronox Holdings under första kvartalet 2024, men att kommissionens analys i tabell 11 behandlar intäkter före skatt för att fastställa nettovinstmarginalen, vilket gör EBITDA till en felaktig jämförelse. Om man, trots detta, även undersöker Tronox Holdings EBITDA-marginalutveckling på årsbasis mellan 2023 och 2024, finns det en minskning både under första och andra kvartalet. Detta tyder inte på en återhämtning 2024 jämfört med undersökningsperioden, vilket strider mot AkzoNobels påståenden.

(279) Tronox Holdings intäkter före skatt uppgick dessutom till 2 miljoner US-dollar under första kvartalet 2024 ([41]), jämfört med 34 miljoner US-dollar under första kvartalet 2023, vilket visar en betydande minskning jämfört med föregående år. Å andra sidan ökade de något under andra kvartalet, från 53 miljoner under andra kvartalet 2023 till 55 miljoner under andra kvartalet 2024. I procent av nettoomsättningen innebär detta dock en vinst före skatt på 0,2 % under första kvartalet 2024 och 6,7 % under andra kvartalet 2024, jämfört med 4,8 % under första kvartalet 2023 och 6,7 % under andra kvartalet 2023. Detta visar att lönsamhetssituationen i bästa fall var densamma för Tronox Holdings på global nivå.

(280) Kronos Worldwide visade bättre resultat. Halvårssiffrorna ([42]) visar att Kronos Worldwide redovisade ett resultat före skatt på 39,6 miljoner US-dollar under första halvåret 2024, jämfört med en förlust på 34,4 miljoner US-dollar under första halvåret 2023. Detta innebär en vinstmarginal före skatt på 4 % under första halvåret 2024 jämfört med en förlust på −4 % under första halvåret 2023.

(281) Police rapporterade däremot förluster före skatt på − 10,12 % av omsättningen under första halvåret 2024 ([43]) (ännu större förluster än de på −5 % som rapporterades för första halvåret 2023), medan Cinkarna rapporterade nettovinsten som en procentandel av omsättningen på 7,38 % ([44]) (jämfört med nästan samma nivå på 7,30 % året före). Inget av detta tyder på en återhämtning, som AkzoNobel hävdade.

(282) I sina ekonomiska rapporter rapporterade Police att försäljningsvolymerna ökade med 20 % Cinkarna rapporterade en ökning med 5 %. Båda dessa producenter tillhör de mindre i unionen, men står för omkring 3–8 % av unionens produktionskapacitet vardera. Tronox Holdings och Kronos Global (moderföretag till två av de unionsproducenter som ingick i urvalet, bland annat på grund av deras storlek) hävdade att deras globala försäljningsvolym ökade med 11 % respektive 15 %. Kommissionen har dock inga särskilda uppgifter om utvecklingen av Tronoxs och Kronos försäljningsvolymer i unionen.

(283) Kommissionen drog därför slutsatsen att de tillgängliga uppgifterna för perioden efter undersökningsperioden inte tyder på att unionsproducenterna upphörde att lida skada 2024, även om titandioxidmarknaden skulle kunna se en ökad efterfrågan och Kronos Worldwide presterade bättre på global nivå än under undersökningsperioden. Det innebär inte heller att det är uppenbart olämpligt att införa de föreslagna antidumpningstullarna ([45]).

5.2.2 *Efterfrågan på unionsmarknaden*

(284) Eftersom den minskade efterfrågan redan behandlades i avsnitt 5.2.1 ovan bekräftade kommissionen mot bakgrund av dessa överväganden och avsaknaden av ytterligare synpunkter på motsatsen sina slutsatser i skälen 359–365.

([41]) Tronox finansiella rapport för första kvartalet 2024, finns på https://www.prnewswire.com/news-releases/tronox-reports-first-quarter-2024-financial-results-302133675.html (senast hämtad den 24 september 2024).

([42]) Finns på: https://kronosworldwideinc.gcs-web.com/news-releases/news-release-details/kronos-worldwide-inc-reports-second-quarter-2024-results (senast hämtad den 24 september 2024).

([43]) Konsoliderad halvårsrapport finns här: https://zchpolice.grupaazoty.com/en/investor-relations/periodic-reports#artikel5903 (senast hämtad den 24 september 2024).

([44]) Ej granskad rapport finns på https://seonet.ljse.si/?doc_id=90449 (senast hämtad den 24 september 2024).

([45]) Se dom av den 17 december 2008, HEG och Graphite India/rådet, T-462/04, ECLI:EU:T:2008:586, punkt 67.

5.2.3 *Ökade produktionskostnader*

(285) Siegwerk hävdade vidare att den ryska invasionen av Ukraina i februari 2022 orsakade en kraftig ökning av energikostnaderna i unionen, samtidigt som inflationen ledde till en minskad efterfrågan på titandioxid. Samma faktorer ledde också till en ökning av produktionskostnaderna som gjorde unionstitandioxid dyrare än kinesisk titandioxid.

(286) Kommissionen beaktade dessa faktorer i sin analys av skada och orsakssamband ([46]). Kommissionen avvisade därför dessa påståenden.

(287) CNCIA ifrågasatte kommissionens slutsats i skäl 383 i förordningen om provisorisk tull, nämligen att ökningen av produktionskostnaderna var global och påverkade alla marknadsaktörer i liknande utsträckning, vilket framgår av de ökade priserna på import från övriga tredjeländer än Kina.

(288) CNCIA hävdade att kommissionen inte på ett adekvat sätt hade separerat och särskilt verkningarna av ökade produktionskostnader för unionsindustrin från verkningarna av importen från Kina, och att kommissionen i vilket fall som helst borde ha beaktat de olika grader i vilka sådana kostnadsökningar kan ha påverkat olika marknadsaktörer.

(289) Kommissionen klargjorde i detta avseende att den globala ökningen av produktionskostnaderna, särskilt för den viktigaste råvaran, ilmenitmalm, skulle ha påverkat alla marknadsaktörer. Med andra ord var en sådan kostnadsökning inte en faktor som var unik för unionsindustrin och som därmed kunde försvaga orsakssambandet.

(290) Samtidigt lägger varken de exporterande producenterna eller CNCIA fram någon bevisning som skulle kunna tyda på att andra marknadsaktörer, såsom kinesiska exporterande producenter, påverkades på ett annat sätt.

(291) I sina synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade CNCIA att kommissionen hade fel när den drog slutsatsen att efterfrågans cykliska karaktär och de ökade produktionskostnaderna, som var faktorer som inte var specifika för titandioxidmarknaden, inte försvagade orsakssambandet. I detta avseende hävdade CNCIA att en faktor inte behövde vara unik för unionsindustrin för att påverka orsakssambandet. Kommissionen erinrar om att den i detalj analyserade alla påståenden om titandioxidmarknadens cykliska karaktär i skälen 349–358 i förordningen om provisorisk tull och i skälen 260–283 i denna förordning. Kommissionen analyserade också i detalj alla påståenden om de stigande produktionskostnaderna i skälen 381–384 i förordningen om provisorisk tull och i skälen 285–290 i denna förordning. Kommissionen erinrar om sin slutsats i skäl 383 att de ökade produktionskostnaderna, särskilt priset på den viktigaste råvaran, ilmenitmalm, var globala och påverkade alla marknadsaktörer och därför inte var specifika för unionsindustrin. I motsats till vad CNCIA hävdar kan denna slutsats emellertid inte tolkas som en allmän slutsats om huruvida en faktor måste vara unik för unionsindustrin för att påverka orsakssambandet.

(292) Kommissionen avvisade därför ovanstående argument och bekräftade sin slutsats att de stigande produktionskostnaderna inte försvagade orsakssambandet.

5.2.4 *Import från tredjeländer*

5.2.4.1 Import från Förenade kungariket

(293) När det gäller kommissionens slutsats i skälen 366 och 367 i förordningen om provisorisk tull hävdade Felix och Munksjö att det faktum att produktionsanläggningarna för titandioxid i Förenade kungariket ägs av Tronox och Venator inte innebär att de inte konkurrerar med andra unionsproducenter.

(294) När det gäller samma skäl hävdade CNCIA att om de brittiska producenterna inte konkurrerar med unionsindustrin på unionsmarknaden, bör importen från Förenade kungariket till unionen betraktas som unionsindustrins ”egenimport” och därför ingå i unionsindustrins marknadsandel.

([46]) Se skälen 307–325 och 339.

(295) Felix och Munksjö hävdade vidare att kommissionen är skyldig att undersöka huruvida ”handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av och konkurrens mellan producenter i tredjeland och unionsproducenter” kunde ha vållat unionsindustrin skada.

(296) Kommissionen klargjorde att skälen 366–373 i förordningen om provisorisk tull rörde analysen av huruvida import från tredjeländer, inklusive import från Förenade kungariket, kan ha bidragit till skadan för unionsindustrin. I detta avseende drog kommissionen slutsatsen att det genomsnittliga priset på importen från Förenade kungariket till unionen var det högsta av all import från tredjeländer till unionen, betydligt högre än de kinesiska priserna och till och med högre än unionens försäljningspriser mellan 2021 och undersökningsperioden, och att den därför inte bidrog till skadan för unionsindustrin.

(297) När det gäller de argument som avses i skäl 294 noterar kommissionen att begreppet ”egenimport” inte förekommer i grundförordningen och att produkter som produceras i ett tredjeland inte kan anses ha producerats av unionsproducenterna. Kommissionen avvisade därför argumentet att importen från Förenade kungariket borde läggas till unionsindustrins marknadsandel.

(298) I detta avseende erinrade kommissionen om att den redan hade fastställt i skäl 367 i förordningen om provisorisk tull att importpriserna från Förenade kungariket var högre än de kinesiska importpriserna. De brittiska importpriserna var för övrigt de högsta av all import från tredjeländer och till och med högre än unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden, utom 2020.

(299) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade CNCIA sitt påstående att importen från Förenade kungariket skedde av unionsproducenterna själva och borde beaktas vid bedömningen av skadeindikatorerna. CNCIA upprepade också sitt argument att unionsindustrin kan ha flyttat sin produktion till sina produktionsanläggningar utanför EU i Förenade kungariket och i andra länder utanför EU och att denna flytt potentiellt skulle kunna påverka skadeindikatorerna för deras EU-baserade verksamhet och förklara nedgången i produktionsvolym och kapacitetsutnyttjande. CNCIA lade inte fram någon bevisning till stöd för denna hypotes.

(300) CNCIA uppgav dessutom att kommissionen tog hänsyn till ”självimport” i undersökningen av batterielfordon ([47]) och gjorde åtskillnad mellan import från ”kinesiska varumärken” och import från unionsproducenter, och även i undersökningen av polyetentereftalat (PET) från Kina ([48]) genom att justera unionsindustrins marknadsandel för att ta hänsyn till import från en unionsproducent. Dessutom hävdade CNCIA att EU-domstolen också erkände betydelsen av att beakta unionsindustrins import när den definierade unionsindustrin ([49]).

(301) I detta avseende erinrar kommissionen först om att den bedömde verkningarna av importen från Förenade kungariket och andra tredjeländer i skälen 367–373 i förordningen om provisorisk tull och drog slutsatsen att den inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen från Kina och den skada som unionsindustrin lidit. När det gäller tidigare undersökningar och domstolens dom som åberopats av CNCIA och som det hänvisas till i skäl 300, var den import som unionsproducenterna gjorde i dessa fall från det land som berördes av undersökningen och inte från övriga tredjeländer och beaktades för att bedöma inverkan av och marknadsandelen för importen från det berörda landet. I den aktuella undersökningen importerar unionsindustrin inte titandioxid från Kina och det finns därför inget behov av att skilja mellan unionsindustrins import och resten av importen.

([47]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/2754 av den 29 oktober 2024 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av nya batterielfordon konstruerade för personbefordran med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2024/2754, 29.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).

([48]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/2659 av den 27 november 2023 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av visst slag av polyetentereftalat med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2023/2659, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2659/oj).

([49]) Målen C-260/85 och C-106/86, TEC/rådet, ECLI:EU:C:1988:465, punkt 47.

(302) När det gäller CNCIA:s hypotes om unionsindustrins strategiska omläggning av produktionen, enligt vilken den skulle ha minskat produktionen vid sina anläggningar i EU och ökat produktionen i Förenade kungariket för att kunna importera dessa volymer till EU, noterar kommissionen att importvolymen från Förenade kungariket till EU minskade med nästan hälften under skadeundersökningsperioden och att dess marknadsandel också minskade samtidigt som dess genomsnittliga pris var det högsta av all import, och därför är detta påstående inte underbyggt. Dessutom stöddes inte själva hypotesen av någon bevisning.

(303) Kommissionen vidhöll därför sin slutsats att importen från Förenade kungariket inte försvagade det orsakssamband som fastställts mellan den dumpade kinesiska importen och den skada som unionsindustrin lidit.

5.2.4.2 Import från Mexiko och Förenta staterna

(304) CNCIA hävdade att kommissionen inte hade bedömt inverkan av importen från Mexiko på unionsindustrins tillstånd i tillräcklig utsträckning. I detta avseende påpekade CNCIA att priserna på importen från Mexiko var betydligt lägre än priserna på importen från Kina, utom under undersökningsperioden, och att de också var betydligt lägre än unionsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden, och att importen från Mexiko (och från Förenta staterna) inte förlorade marknadsandelar under undersökningsperioden jämfört med 2020. CNCIA upprepade samma påståenden i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter, utan att lägga fram ny bevisning för att bestrida kommissionens slutsatser.

(305) Kommissionen erinrade om att importvolymerna från Mexiko och Förenta staterna minskade under skadeundersökningsperioden (se skäl 369 i förordningen om provisorisk tull) och att deras marknadsandel förblev stabil under skadeundersökningsperioden. Det faktum att importen från Mexiko inte ökade i volym och att dess marknadsandel låg kvar på 8 % trots de låga priserna under hela skadeundersökningsperioden, medan importen från Kina ökade både i volym och marknadsandel, visar att importen från Mexiko inte kan minska orsakssambandet mellan den dumpade importen från Kina och den skada som unionsindustrin lidit.

(306) I avsaknad av ytterligare påståenden eller bevis på motsatsen bekräftade kommissionen därför sin slutsats i skäl 373 i förordningen om provisorisk tull att importen av titandioxid från tredjeländer inte vållade unionsindustrin skada.

5.2.5 *Unionsindustrins exportresultat*

(307) CNCIA invände mot kommissionens slutsatser i skäl 378 i förordningen om provisorisk tull. CNCIA noterade att kommissionen genom att förlita sig på att den brasilianska undersökande myndigheten inledde en undersökning, för vilken bevisvärdet är mycket lägre än det slutgiltiga avgörandet om skadevållande dumpning, hindrar de exporterande producenternas rätt till försvar.

(308) Dessutom hävdade CNCIA att kommissionens slutsats att Kinas geografiska närhet till Japan och Taiwan innebär att den kinesiska titandioxidexporten kunde ha spelat en roll i stängningen av de senares titandioxidfabriker är logiskt bristfällig. Den geografiska närheten mellan länderna är inte ett relevant kriterium i antidumpningsundersökningar.

(309) Kommissionen underströk att det relevanta skälet var en sammanfattning av klagandens påstående att de kinesiska exporterande producenternas illojala handelsmetoder på alla marknader gjorde det svårt för dem att konkurrera även på exportmarknaderna utan att dra någon slutsats om dessa påståenden.

(310) Kommissionen drog i skäl 90 i förordningen om provisorisk tull slutsatsen att den kinesiska produktionskapaciteten för titandioxid, till följd av de trettonde och fjortonde femårsplanerna, ökade kraftigt redan mellan 2016 och 2020 och att en ytterligare kapacitetsökning väntas, som är svår att absorbera på den kinesiska marknaden och som kommer att uppmuntra de kinesiska producenterna att exportera.

(311) Slutligen har den aktuella undersökningen visat att kinesiska exporterande producenter ägnar sig åt skadevållande dumpning i EU.

(312) Även om det inte fanns några indikationer på att kinesiska exportörer skulle bedriva dumpning på andra marknader, var denna bedömning av klagandens påståenden under alla omständigheter underordnad slutsatsen att unionsindustrins exportresultat inte är orsaken till dess skada.

(313) I avsaknad av synpunkter på skälen 374–377 och 379 bekräftade kommissionen därför dessa skäl och vidhöll, tillsammans med ovanstående, sin slutsats i skäl 380.

5.2.6 *Intern konkurrens inom unionsindustrin*

(314) CNCIA framförde nya argument i det slutgiltiga skedet och hävdade att kommissionen borde ha undersökt verkan av konkurrensen inom unionsindustrin på den skada som den kan ha lidit. CNICIA pekade på de offentliga uttalandena från unionsproducenternas chefer och offentliggjorda årsrapporter som visar att de andra unionsproducenterna är deras största konkurrenter.

(315) Kommissionen påpekade i detta avseende att det är helt naturligt och förväntat att unionsindustrins medlemmar konkurrerar med varandra på den fria marknaden i EU. En sådan konkurrens är dock inte något som skulle ha drivit ned hela unionsindustrins resultat – vissa skulle ha presterat bättre medan andra skulle ha presterat sämre.

(316) Kommissionen påminde också om att den alltid undersöker ett representativt urval av unionsproducenter just för att få en rimlig förståelse för hur industrin som helhet presterade under den berörda perioden, för att utjämna eventuella avvikande värden. Ingen part invände mot urvalet på den grunden att det inte skulle vara representativt för unionsindustrins situation.

(317) Kommissionen avvisar således dessa påståenden med hänvisning till att de är ogrundade.

5.3 **Slutsats om orsakssamband**

(318) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade CNCIA att kommissionen inte hade bemött dess påståenden om avsaknad av orsakssamband. I detta avseende upprepade CNCIA sina påståenden om att unionsindustrin inte led väsentlig skada, och att även om väsentlig skada konstaterades, orsakades denna inte av importen från Kina av titandioxid utan av den samlade effekten av den minskade efterfrågan och den parallella ökningen av produktionskostnaderna, som skulle ha hindrat unionsindustrin från att höja sina priser även om det inte hade förekommit någon kinesisk import. CNCIA upprepade också sin hänvisning till kommissionens beslut om import av *vissa sojaproteinprodukter* med ursprung i Kina ([50]). CNCIA upprepade också sin kommentar att importen från Kina inte kan förklara varför de inhemska priserna pressats ned, vilket krävdes enligt WTO:s överprövningsorgan i HP–STT (Japan) ([51]).

(319) Kommissionen bedömde ovanstående påståenden i skälen 363 och 381–384 i förordningen om provisorisk tull. När det gäller förhindrade prisökningar som annars skulle ha ägt rum bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 284, 285 och 316 i förordningen om provisorisk tull och i skäl 217 i denna förordning.

(320) Mot bakgrund av ovanstående överväganden och i avsaknad av ytterligare synpunkter på motsatsen bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 388–394 i förordningen om provisorisk tull.

6. **ÅTGÄRDERNAS NIVÅ**

6.1 **Skademarginal**

(321) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 398–415 i förordningen om provisorisk tull.

([50]) Kommissionens beslut av den 27 juni 2012 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av vissa koncentrerade sojaproteinprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 168, 28.6.2012, s. 38).

([51]) Överprövningsorganets rapport, HP – SST (Japan), punkt 5.155.

6.2 **Granskning av vilken marginal som behövs för att undanröja skadan för unionsindustrin**

(322) Eftersom inga synpunkter har inkommit, bekräftas skälen 416–418 i förordningen om provisorisk tull.

6.3 **Slutsatser beträffande åtgärdsnivån**

(323) Med stöd av ovanstående bedömning bör slutgiltig antidumpningstullar fastställas i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen. Den slutgiltiga tullen anges i skäl 541.

7. **UNIONENS INTRESSE**

(324) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull gav sig flera nya berörda parter till känna och motsatte sig åtgärderna. Såsom anges i skäl 13 lämnade tio användare och fyra intresseorganisationer för användare synpunkter där de motsatte sig åtgärderna. Höranden hölls med sex av dessa användare och två intresseorganisationer för användare. Flera nya bevis lades fram för att visa att tullar skulle få otillbörlig inverkan på användarna.

(325) Totalt gav sig användare som sysselsätter uppskattningsvis 30 000 personer till känna i undersökningen och motsatte sig tullarna. CEPE, en intresseorganisation på europeisk nivå bestående av producenter av färg, tryckfärg och konstnärsfärg i Europa, hävdade vidare att de medlemmar som CEPE företräder sysselsätter upp till 150 000 personer, varav de flesta är små och medelstora företag.

(326) AkzoNobel påpekade i detta avseende att det faktum att det finns så många berörda parter understryker hur stor effekt tullarna kommer att ha på användarna och att deras intressen bör ägnas större uppmärksamhet.

(327) Kommissionen beaktade alla deras påståenden och bedömde dem i detalj i detta avsnitt.

7.1 **Unionsproducenternas intresse**

(328) Siegwerk hävdade att införandet av antidumpningstullar skulle leda till att stora multinationella användare av titandioxid flyttar sin produktionskapacitet utanför unionen, medan små och medelstora företag, som inte har samma flexibilitet när det gäller att flytta tillgångar, skulle tvingas lägga ned eller minska sin produktion. Detta skulle leda till att unionsproducenterna förlorar en stor del av sina kunder, vilket i slutändan också skulle påverka deras resultat negativt.

(329) Även om en sådan risk kan finnas, ansåg kommissionen att den mer överhängande risken för pris- och volympress från den dumpade importen från Kina vida övervägde den potentiella risken för unionsindustrin jämfört med den potentiella minskade efterfrågan längre fram.

(330) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga andra påståenden inkommit bekräftas skälen 422–424 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 **Icke-närstående importörers och handlares intresse**

(331) AAKO hävdade att tullarna på den nivå som föreslås i förordningen om provisorisk tull skulle ha en enorm inverkan på priserna på den titandioxid som de importerar och på solskyddsmedelsindustrin, eftersom den typen av titandioxid kan kosta upp till åtta gånger så mycket som de vanligaste kvaliteterna.

(332) Kommissionen tog upp verkningarna av slutgiltiga tullar för AAKO och liknande importörer samt deras kunder i skäl 539.

(333) Eftersom inga andra importörer eller handlare gav sig till känna och ifrågasatte kommissionens slutsatser om importörernas och handlarnas intresse, vidhåller kommissionen sin slutsats i skäl 426 i förordningen om provisorisk tull att införandet av antidumpningsåtgärder sannolikt inte kommer att ha någon negativ inverkan på situationen för importörer och handlare i unionen.

7.3 **Användarnas intresse**

7.3.1 *Allmänt*

(334) Flera användare och användarorganisationer utöver dem som nämns i skäl 427 i förordningen om provisorisk tull gav sig till känna för att motsätta sig tullarna.

(335) Inga synpunkter inkom beträffande den bedömda storleken på marknadssegmenten för titandioxid i efterföljande led. Skäl 428 i förordningen om provisorisk tull bekräftas därför.

7.3.2 *Vit masterbatch*

(336) Schulman Plastics, en unionsproducent av plast och tillhörande material som samarbetade med kommissionen i det preliminära skedet av undersökningen, lämnade inga synpunkter i det slutgiltiga skedet av undersökningen. Med de nya, lägre, omräknade dumpningsmarginalerna (se skäl 199 ovan) kommer dock inverkan på dess anläggning, som huvudsakligen producerar vit masterbatch, att bli ännu mindre uttalad än vad som uppskattas i förordningen om provisorisk tull.

(337) Kommissionen vidhöll därför sin slutsats i skäl 434 i förordningen om provisorisk tull att Schulman Plastics skulle kunna absorbera tullarna och förbli lönsamt, även om det inte skulle kunna överföra kostnadsökningen på kunderna.

(338) Plastika Kritis hävdade att införandet av tullar mot kinesisk titandioxid skulle skada industrin för vit masterbatch i unionen. Plastika Kritis hävdade att det finns över 300 producenter av vit masterbatch i unionen, främst små och medelstora företag, med totalt över 15 000 anställda. Eftersom vit masterbatch är ett lätt och billigt material kan en order vinnas eller förloras på några cents skillnad. Eventuella prisökningar på den viktigaste råvaran (titandioxid) till följd av införandet av antidumpningstullar kommer således att göra unionsproducenterna av vit masterbatch mindre konkurrenskraftiga jämfört med konkurrenter från utlandet.

(339) Till följd av detta kommer stora masterbatchproducenter att tvingas omlokalisera sin produktion utanför Europa, medan mindre producenter kommer att sluta producera och bli importörer. Plastika Kritis hävdade därför att det är ett klart övervägande intresse för industrin för vit masterbatch att tullar inte införs, även om det skulle leda till att unionsproducenter av titandioxid försvinner, eftersom industrin för vit masterbatch sysselsätter mycket fler människor och producerar produkter med högre mervärde.

(340) Inga uppgifter lades dock fram för kommissionen som skulle visa att producenterna av vit masterbatch är utsatta för hård konkurrens från utlandet eller vilka marknadsandelarna är mellan unionens och utländska producenter av vit masterbatch.

(341) Å andra sidan lämnade klaganden sina egna uppskattningar, enligt vilka unionsproducenterna av vit masterbatch innehar 95 % av unionsmarknaden.

(342) Den faktiska inverkan är svår att kvantifiera eftersom ingen av de mindre användarna besvarade frågeformuläret. Det kunde dock inte uteslutas att producenterna av denna produkt, på grund av titandioxidkostnadens mycket stora andel av den totala produktionskostnaden för vit masterbatch, skulle kunna drabbas hårt av införandet av tullar om de köper icke försumbara mängder titandioxid från Kina.

(343) Analysen av tullarnas inverkan på lönsamheten för en producent av vit masterbatch (baserad på Schulman Plastics uppgifter) har visat att med de nu föreslagna tullarna minskar lönsamheten för en producent av vit masterbatch med cirka 1 procentenhet för varje ytterligare 5 procentenheter titandioxid som kommer från Kina i deras försörjningsmix. Det förblev dock oklart i vilken utsträckning unionsproducenterna av vit masterbatch är utsatta för konkurrens från utlandet.

(344) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Plastika Kritis sina tidigare påståenden om verkningarna av tullar på producenter av vit masterbatch och ansökte om befrielse från antidumpningstullar för titandioxid avsedd för produktion av masterbatch. Även om den rättsliga grunden för begäran om befrielse inte angavs, och efter att i det preliminära skedet ha avslagit Schulman Plastics begäran om att utvidga produktdefinitionen i denna undersökning till att även omfatta vit masterbatch, för vilken inga synpunkter inkom (se skäl 26 ovan), behandlade kommissionen, på grund av begärans art och formulering, den som en begäran om undantag för slutanvändning enligt artikel 254 i unionens tullkodex ([52]).

(345) Kommissionen noterade inledningsvis att detta undantag för slutanvändning kom mycket sent i undersökningen. Såsom redan betonats i skäl 86 ovan borde sådana begäranden ha lämnats in i ett tidigt skede av undersökningen för att ge tillräckligt med tid för att bedöma deras rimlighet och ge andra berörda parter möjlighet att reagera på dem.

(346) Även om kommissionen därför inte kunde bedöma begäran i tillräcklig utsträckning granskade kommissionen dock begäran mot bakgrund av den bevisning som den hade tillgång till. I detta avseende påminde kommissionen om att endast en titandioxidanvändare som producerade vit masterbatch, Schulman Plastic, lämnade in ett svar på frågeformuläret som kontrollerades.

(347) För det första lämnades ingen bevisning till kommissionen för att titandioxid som användes vid produktionen av masterbatcher på något sätt var unik jämfört med andra kvaliteter. Tvärtom verkar det som om flera titandioxidkvaliteter kan användas vid produktionen av masterbatch.

(348) För det andra lämnades ingen bevisning till kommissionen som skulle visa på brist på titandioxid för producenterna av masterbatch. Med tanke på det relativt breda utbudet av titandioxidkvaliteter som marknadsförs för användning i masterbatch, vilka också förefaller ha relativt standardiserade specifikationer, samt storleken på plastmarknadssegmentet, förefaller det osannolikt att det skulle råda brist på titandioxid för denna användning.

(349) För det tredje, när det gäller den berörda produktens andel av kostnadsstrukturen och användarens/användarnas förmåga att absorbera tullarna (se skälen 342 och 343 ovan), medgav kommissionen att producenterna av vit masterbatch skulle kunna vara de som påverkades mest av tullarna, på grund av den höga andelen titandioxid av deras totala kostnadsstruktur ([53]).

(350) Samtidigt framhöll kommissionen återigen att den kunde kontrollera vinstnivåerna och andelen kinesisk titandioxid i försörjningsmixen endast för Schulman Plastics, på grundval av dess svar på frågeformuläret. Kommissionen kunde på lämpligt sätt uppskatta Schulman Plastics exponering för import från Kina och tullarnas inverkan på dess lönsamhet. Kommissionen kunde därför dra slutsatsen, såsom anges i skälen 434 i förordningen om provisorisk tull och skälen 336 och 337 ovan, att Schulman Plastics kunde absorbera tullarna och förbli lönsamt, även om det skulle antas att företaget inte skulle kunna föra över kostnadsökningarna på konsumenterna.

(351) Plastika Kritis lämnade inte in något svar på frågeformuläret eller andra kontrollerbara uppgifter om sin lönsamhet eller sina försörjningskällor. Kommissionen kunde därför inte bedöma och dra slutsatsen hur allvarligt de individuellt skulle påverkas av införandet av tullar på import av titandioxid från Kina och huruvida detta villkor för undantag för slutanvändning kunde uppfyllas.

(352) Plastika Kritis upprepade återigen sitt påstående att importörer av masterbatch till unionen från närliggande marknader kommer att bli ännu mer konkurrenskraftiga gentemot unionsproducenterna av masterbatch, eftersom de förstnämnda fortfarande kommer att ha tillgång till billigare kinesisk titandioxid.

(353) Kommissionen noterade att Plastika Kritis inte lade fram någon ny bevisning i detta avseende. Kommissionen påpekade dock att det finns en potentiell åtgärd för sådan praxis om den skulle förekomma: En industri som befinner sig i en sådan situation kan begära att en särskild antidumpningsundersökning eller undersökning om kringgående inleds, förutsatt att alla villkor i grundförordningen är uppfyllda.

([52]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

([53]) Detta fastställdes bland annat på grundval av det kontrollerade svaret på frågeformuläret från Schulman Plastics.

(354) Mot bakgrund av detta och i avsaknad av ny bevisning bibehöll kommissionen sina slutsatser om denna punkt i skälen 342 och 339–343.

(355) På grundval av ovanstående kunde kommissionen inte dra slutsatsen att något av kriterierna för ett undantag för slutanvändning av titandioxid som används vid produktion av masterbatcher är uppfyllt och avslog därför denna begäran.

7.3.3 *Färg- och beläggningsindustrin*

(356) Flera användare från färg- och beläggningsindustrin motsatte sig tullarna på grundval av unionens intresse efter införandet av de provisoriska tullarna.

(357) Sherwin-Williams, en av de användare som besvarade frågeformuläret, lämnade inga synpunkter på förordningen om provisorisk tull. Med tanke på de nya, lägre dumpningsmarginalerna drog kommissionen slutsatsen att inverkan på Sherwin-Williams kommer att bli ännu mindre uttalad än vad som uppskattas i förordningen om provisorisk tull.

(358) AkzoNobel och PPG hävdade att tullar på den föreslagna nivån kommer att ha en stor inverkan på deras produktionskostnader och leda till urholkade marginaler, inte bara på grund av dyrare titandioxid från Kina, utan också på grund av att unionsproducenterna även kommer att höja sina priser.

(359) ASEFAPI, PPG, Teknos och AkzoNobel hävdade att det inte fanns någon möjlighet att föra över kostnadsökningarna till kunderna. Sådana kostnadsökningar kommer att göra färg- och beläggningsproducenter mindre konkurrenskraftiga och främja import av färdiga produkter (färger) till unionen. AkzoNobel hävdade att importen av färger och lacker till unionen redan ökade.

(360) PPG hävdade att med den nuvarande tullnivån kommer importen från Kina att bli olönsam, även om den är avgörande på grund av bristande kapacitet i unionen och behovet av att diversifiera försörjningskällorna. PPG yrkade därför att kommissionen skulle revidera tullarna nedåt för att uppnå en mer rättvis balans.

(361) Kommissionen noterade att den redan hade dragit slutsatsen att titandioxid utgör en mindre del av produktionskostnaden för färg och uppskattade att lönsamheten för färgproducenter inte skulle påverkas allvarligt. Ingen ny bevisning lades fram för att bestrida denna slutsats.

(362) Även om begränsad bevisning lades fram för att visa att färgproducenter är verksamma enligt längre kontrakt, vilket gör det svårt att genomföra omedelbara prishöjningar, lades ingen bevisning fram för att visa att de inte skulle kunna höja priserna i förhandlingar med sina kunder eller att konkurrensen från utlandet ökar och äventyrar deras ställning på marknaden.

(363) Mindre producenter som Teknos hävdade vidare att färg- och beläggningsindustrins intressen inte beaktades tillräckligt, vilket även CEPE hävdade. CEPE hävdade att små och medelstora företag inom beläggningsindustrin kommer att bli mindre konkurrenskraftiga och kan behöva lägga ned produktionen, medan större producenter skulle kunna flytta sin produktion utanför unionen. CEPE vädjade därför om att mildra inverkan på de små och medelstora företag som är verksamma inom denna sektor.

(364) ASEFAPI hävdade också att prisökningen i samband med antidumpningstullar äventyrar lönsamheten för många små och medelstora företag som är medlemmar i ASEFAPI, särskilt eftersom marknaden för användare av titandioxid är mycket fragmenterad, så deras marknadsinflytande begränsas. Vissa av ASEFAPI:s medlemmar har särskilt stora kunder inom bilsektorn, vilket minskar deras förhandlingsstyrka när de försöker föra över prisökningar.

(365) ASEFAPI tillhandahöll dessutom en tabell som visade hur mycket en prisökning på titandioxid som huvudråvara skulle öka produktionskostnaden för tio olika färg-, emalj- och tryckfärgsformuleringar.

(366) Kommissionen noterade att denna tabell gav begränsad insyn i flera faktorer som behövdes för att på lämpligt sätt bedöma inverkan på de föreslagna tullarna för användarna. Dessa omfattar följande: Andelen intäkter som genereras från produkter som använder titandioxid av dessa företags totala intäkter. Andelen titandioxid som köpts från Kina jämfört med andra källor. Titandioxidkostnadernas andel av de totala produktionskostnaderna för produkten. Lönsamhet vid försäljning av produkter som använder titandioxid. Lönsamhet för hela företaget.

(367) Kommissionen påpekade också att ingen av de små och medelstora företagen i ASEFAPI eller CEPE lämnade in ett svar på frågeformuläret som skulle kunna ge kommissionen inblick i dessa faktorer.

(368) Kommissionen erkände dock att många av medlemmarna i CEPE och ASEFAPI är små och medelstora företag som inte nödvändigtvis har resurser att fylla i frågeformulären och som i stället förlitar sig på att deras branschorganisationer företräder deras intressen.

(369) Även om det fortfarande var oklart i vilken utsträckning färg- och beläggningsproducenter faktiskt utsätts för konkurrenstryck från import till unionen och vilken inverkan tullarna kan ha på mindre producenters vinster, kunde det inte uteslutas att många små och medelstora företags konkurrenskraft skulle kunna påverkas. På grundval av den kostnadsstruktur för färgproducenter som kommissionen observerade i AkzoNobels och Sherwin-Williams frågeformulär kommer denna inverkan sannolikt att vara den minst uttalade av alla de användarkategorier som analyseras i detta avsnitt.

(370) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet ifrågasatte en användare, dvs. Teknos, och fyra intresseorganisationer för färg – och beläggningsproducenter, dvs. ASEFAPI, CEPE, HCA och Fédération des Industries des Peintures, Encres, Couleurs, Colles et adhésifs, Résines (FIPEC), kommissionens slutsatser om analysen av unionens intresse när det gäller denna sektor.

(371) För det första hävdade CEPE, FIPEC och Teknos att kommissionen borde ha uppmärksammat byggsektorn mer i sin analys. De hävdade vidare att byggprojekten minskar i unionen och att även en liten prisökning på en råvara (i detta fall färger och beläggningar) skulle kunna äventyra sektorns överlevnad, eftersom den inte har marginaler för att absorbera prisökningar.

(372) För det andra instämde inte alla fyra intresseorganisationer i kommissionens slutsats i skäl 369 ovan, att inverkan på färg- och beläggningssegmentet i industrin i senare led kommer att vara minst uttalad av alla de användarkategorier som granskas i detta avsnitt.

(373) I detta syfte tillhandahöll alla fyra intresseorganisationer sina egna beräkningar av kostnadsökningar, baserat på antagandet att titandioxid står för 30–50 % av en färgproducents råvarukostnader. ASEFAPI betonade särskilt att man hade lagt fram uppgifter som angav mer betydande kostnadsökningar.

(374) ASEFAPI hävdade vidare att kommissionens slutsatser grundade sig på två stora företag (AkzoNobel och Sherwin Williams) och att de därför inte var representativa för industrin i stort, särskilt inte för små och medelstora företag. ASEFAPI upprepade sina påståenden att små och medelstora företag kan absorbera tullarna i mindre utsträckning, och att de inte kan överföra dem till sina kunder eftersom de har begränsad förhandlingsstyrka.

(375) För det tredje hävdade intresseorganisationerna att länder nära unionens gränser, som Förenade kungariket, Turkiet m.fl., kommer att kunna importera titandioxid från Kina utan att belastas av de ytterligare antidumpningstullarna, vilket kommer att göra lokala färg- och beläggningsproducenter mer konkurrenskraftiga gentemot färgproducenter i unionen. HCA begärde en skyddsmekanism mot sådan import. På samma sätt hävdade de att färger och beläggningar som importeras från Kina kan underskrida priset för färgproducenter i unionen på grund av lägre produktionskostnader.

(376) För det fjärde hävdade intresseorganisationerna dessutom att unionens export av färger och beläggningar också kommer att drabbas av ökade priser, vilket gör användarna av titandioxid mindre konkurrenskraftiga även på utländska marknader.

(377) Slutligen betonade intresseorganisationerna att det är absolut nödvändigt att bevara användarnas konkurrenskraft, eftersom dessa företag är fler till antalet och sysselsätter många fler människor än titandioxidindustrin i unionen. Intresseorganisationerna hävdade vidare att tullar främst gynnar företag utanför unionen, eftersom majoriteten av unionsproducenterna är dotterföretag till företag med huvudkontor utomlands. ASEFAPI hävdade också att tullarna inte skulle ha någon gynnsam inverkan på unionsproducenterna av titandioxid, eftersom de saknar produktionskapacitet, och att användarna därför skulle köpa titandioxid från andra tredjeländer, vilket innebär att tullarna i slutändan skulle gynna titandioxidproducenter utanför EU.

(378) HCA föreslog vidare flera åtgärder för att mildra inverkan på unionsindustrins konkurrenskraft i form av skattelättnader och ekonomiskt stöd till inhemska industrier. Ingen av dessa faller dock inom ramen för undersökningar om handelspolitiska skyddsåtgärder.

(379) Kommissionen analyserade dessa påståenden och drog följande slutsatser:

(380) För det första, som kommissionen redan har angett i förordningen om provisorisk tull, gav sig inga företag inom byggsektorn till känna i undersökningen för att motsätta sig tullarna. Ingen part lämnade heller tillräcklig bevisning om situationen inom byggsektorn med undantag av några få allmänt hållna påståenden, och de underbyggde inte heller på ett meningsfullt sätt antidumpningstullarnas inverkan på den. Jämfört med volymen av inlagor, bevisning och uppgifter om alla andra påståenden som lämnats in och granskats i denna undersökning var de om byggsektorn mycket begränsade. Kommissionen tog således hänsyn till byggsektorn i den utsträckning som kommissionen och parterna ansåg relevant och i den mån information fanns tillgänglig.

(381) Även om CEPE och Teknos i sin inlaga om det slutliga utlämnandet av uppgifter tillhandahöll vissa rapporter som beskrev situationen och framtidsutsikterna för unionens, och särskilt Tysklands, byggsektor, lade de inte fram någon bevisning för att styrka de påståenden som nämns i skäl 371 ovan. Framför allt kunde de inte styrka eller kvantifiera i vilken utsträckning kostnaderna för färg skulle öka, och inte heller i vilken utsträckning byggsektorn skulle påverkas av en eventuell ökning.

(382) Å andra sidan tyder det faktum att inga företag från byggsektorn som är registrerade som berörda parter motsätter sig tullarna på att de inte förväntar sig att påverkas nämnvärt av tullarna på titandioxid.

(383) För det andra erkände kommissionen att ASEFAPI i sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull lämnade vissa uppgifter som visade hur stor andel av kostnaden titandioxid kan ha i vissa färgformuleringar och hur stor kostnadsökningen kan bli för dessa blandningar med olika tullnivåer. Kommissionen analyserade dessa uppgifter och beaktade dem för det slutliga utlämnandet, såsom förklaras i skälen 365–366.

(384) Kommissionen upprepade att dessa uppgifter endast visade en uppskattning av hur mycket en viss prisökning på titandioxid skulle öka produktionskostnaden för tio olika färg-, emalj- och tryckfärgsformuleringar. Dessa uppgifter visade dock inte vilka användare de kom ifrån, hur lönsamma dessa användare var, hur många andra typer av produkter de producerade och sålde och till vilken kostnad, vilka försörjningskällor de hade osv.

(385) Kommissionen kunde därför inte utifrån dessa uppgifter dra någon meningsfull slutsats om andelen kinesisk titandioxid av försörjningsmixen för några användare eller deras resultat och vinstnivåer. Kommissionen kunde därmed inte på ett adekvat sätt uppskatta deras exponering för import från Kina och följaktligen vilken inverkan tullarna skulle få på dessa användare. Även om dessa uppgifter inte heller kontrollerades, är den enda slutsatsen som skulle kunna dras av dessa uppgifter att vissa färger innehåller en större andel titandioxid av sina produktionskostnader än genomsnittet.

(386) Å andra sidan lämnade AkzoNobel och Sherwin Williams, vilket redan betonats ovan, svar på frågeformuläret, vilka kontrollerades. Dessa svar var omfattande på grund av frågeformulärets karaktär och innehöll alla ovanstående faktorer som kommissionen skulle behöva bedöma, och visade därmed en fullständig bild av var och en av dessa producenters resultat: Deras produktionskostnader och andelen titandioxid i dem beräknades som ett genomsnitt för alla färger som varje företag producerar, medan andelen kinesisk import i deras totala kostnadsstruktur isolerades. Sådana uppgifter i frågeformuläret, ifyllda och kontrollerade, ger en mer exakt inblick i hur en färg- och beläggningsproducent kan påverkas.

(387) På grundval av dessa uppgifter skulle kommissionen kunna dra slutsatsen att titandioxid utgör en mycket lägre andel av en färgproducents totala råvarukostnader, i genomsnitt för alla färgformuleringar, än vad ASEFAPI, CEPE, FIPEC och HCA uppger på grundval av vissa enskilda formuleringar. Andelen titandioxid av den totala produktionskostnaden var ännu lägre.

(388) Även beträffande Sherwin Williams, som fyllde i frågeformuläret endast för sina två mest drabbade anläggningar, var andelen titandioxid av de totala råvarukostnaderna mycket lägre än de antydda 40–50 procenten och lägre än för alla andra kategorier av användare som besvarade frågeformuläret (dvs. producenter av dekorpapper, grafiskt vit tryckfärg och vit masterbatch).

(389) På grundval av detta drog kommissionen, såsom förklaras i skäl 369, slutsatsen att en färgproducent, även ett litet eller medelstort företag, i genomsnitt skulle påverkas mindre av tullar på titandioxid på grund av den relativt lilla andel som titandioxid står för i en färgproducents kostnadsstruktur. Eftersom ingen ny bevisning lades fram för att bestrida detta vidhöll kommissionen denna slutsats.

(390) Ingen ny bevisning lades heller fram för det tredje påståendet. Kommissionen påpekade dock att det för all påstådd dumpning av färger och beläggningar från Kina fanns ett rättsmedel i form av en särskild antidumpningsundersökning. Om användarna har bevis för sådan praxis har de möjlighet att lämna in ett eget klagomål till kommissionen.

(391) På samma sätt finns det en skyddsmekanism för kringgående av de tullar som HCA hävdar. En industri som utsätts för kringgående kan begära att en särskild undersökning om kringgående inleds, förutsatt att alla villkor i grundförordningen är uppfyllda.

(392) Ingen ny bevisning lades heller fram för det fjärde påståendet. Även om den övergripande kostnadsstrukturen för användare i senare led kan påverkas, lades det inte fram någon omfattande bevisning som visade i vilken utsträckning färg- och beläggningsindustrin är beroende av export, till vilka destinationer och vilken den övergripande inverkan skulle bli på deras resultat på dessa marknader. Kommissionen hade därför ingen heltäckande bild och kunde inte kontrollera sanningshalten i detta påstående.

(393) Slutligen påpekade kommissionen att även om vissa av unionsproducenterna är en del av multinationella konglomerat med huvudkontor utomlands, utesluter detta inte dem från definitionen av unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen. Företagen är själva etablerade i enlighet med relevant lagstiftning i medlemsstaterna och de är inte närstående någon exportör eller importör från det berörda landet.

(394) Teknos och de fyra intresseorganisationerna hävdade dessutom att färgindustrin är särskilt känslig för prisförändringar, att minskningen av unionens titandioxidproduktion under de senaste åren redan har gjort dem mer beroende av import och att införandet av tullar kommer att ha en negativ inverkan på målen i EU:s gröna giv, eftersom tullarna kommer att leda till ökad import av färg till unionen, vilket kommer att leda till ytterligare utsläpp i samband med transporten av dem. De hävdade vidare att tullarna kommer att påverka sysselsättningen i industrier i senare led och investeringar i unionen negativt, eftersom högre produktionskostnader kommer att leda till uppsägningar och göra färg- och beläggningssektorn mindre attraktiv för nya investeringar. Dessa påståenden styrktes dock inte av någon meningsfull, kontrollerbar bevisning och avvisades därför av kommissionen.

7.3.4 *Producenter av dekorpapper*

(395) I det slutgiltiga skedet vidhöll Felix och Munksjö sin ståndpunkt att kommissionen, även om den inte uteslöt titandioxid av laminatkvalitet från produktdefinitionen, borde bevilja undantag för slutanvändning för dess användning vid produktion av dekorpapper och lade fram nya påståenden och bevis i detta avseende.

(396) Användarna upprepade sina påståenden om att alla kriterier som kommissionen tog hänsyn till i tidigare fall av undantag för slutanvändning var uppfyllda. Dessa omfattar följande: Den särskilda karaktären hos produkten i senare led, försörjningstillgången, den berörda produktens andel av kostnadsstrukturen, användarens förmåga att absorbera tullarna och undantagets inverkan på åtgärdernas effektivitet.

7.3.4.1 Produktens särskilda egenskaper

(397) Användarna betonade återigen hur titandioxid av laminatkvalitet är särskilt utformad för produktionen av dekorpapper, och upprepade argumenten i skälen 119–122 ovan. Användarna hävdade också att kvalificeringsförfarandet för nya kvaliteter i genomsnitt tar omkring ett år.

(398) Efter analysen i avsnitt 2.1.3.2 ovan och mot bakgrund av all tillgänglig bevisning vidhöll kommissionen sin slutsats att även om titandioxid av laminatkvalitet inte har tillräckligt annorlunda grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper jämfört med andra typer av titandioxid för att undantas från produktdefinitionen, har denna produkt särskilda egenskaper, eftersom den är skräddarsydd och huvudsakligen lämpad för användning i en specifik användning, dvs. produktion av dekorpapper.

(399) Dessa särskilda egenskaper framgår av en betydande förekomst av fosfor i beläggningen av titandioxidmolekylen. Nya bevis som Felix och Munksjö lämnade in visade att produktens torrvikt måste ligga på minst 0,5 % för att den ska vara användbar i dekorpappersanvändningar. Samtidigt hjälper den elektriska ytladdning som uppstår på grund av den tjocka ytbeläggningen molekylen att fästa vid trämassafibrerna, vilket redan nämnts tidigare.

(400) Kommissionen drog i skäl 139 slutsatsen att den sistnämnda egenskapen också kan vara relevant för användning av titandioxid vid produktion av andra produkter baserade på trämassafibrer (t.ex. vanligt papper). Detta hindrade kommissionen från att dra slutsatsen att detta är en grundläggande teknisk egenskap som skiljer sig från andra typer av titandioxid eller åtminstone titandioxid som används i andra användningar. Denna egenskap är dock en av de faktorer som gör att titandioxid av laminatkvalitet är särskilt viktigt, eftersom den gör titandioxid av laminatkvalitet olämplig för användning i andra allmänna användningar, såsom färger och beläggningar.

7.3.4.2 Försörjningstillgång

(401) När det gäller tillgången till försörjning höll Felix, Munksjö och CEPI inte heller med om slutsatsen att det, även om importen av titandioxid från Kina helt skulle utebli, skulle finnas tillräckligt med alternativa försörjningskällor tillgängliga för producenter av dekorpapper, både inom unionen och från övriga tredjeländer (som Förenade kungariket eller Mexiko).

(402) De två användarna hävdade att det är orealistiskt att förvänta sig att unionsproducenter skulle öka utbudet av titandioxid av laminatkvalitet, som dessutom är dyrare att producera än de flesta andra kvaliteter. Eftersom titandioxid av laminatkvalitet endast står för omkring 12 % av den totala titandioxidmarknaden (jämfört med 60 % för beläggningar och 25 % för plast) möjliggör fokusering på större marknadssegment stordriftsfördelar och en större kundbas, vilket gör dessa kvaliteter mer lönsamma.

(403) Liksom de gjorde i det preliminära skedet lade de två användarna fram ny bevisning i form av flera, nyare utbyten med unionsproducenterna, som visade att de senare endast kunde erbjuda begränsade kvantiteter titandioxid av laminatkvalitet.

(404) De två användarna har dessutom lagt fram ett nytt påstående om en uppskattning av försörjningsklyftan för titandioxid av laminatkvalitet i unionen, på grundval av siffrorna i förordningen om provisorisk tull och andelen anläggningar som regelbundet producerar titandioxid av laminatkvalitet av unionens totala produktionskapacitet.

(405) På grund av spridningen av deras portfölj över många typer av titandioxid som efterfrågas på unionsmarknaden uppskattade de två användarna att unionsproducenterna endast kunde tillgodose omkring en tredjedel av unionens totala efterfrågan på titandioxid av laminatkvalitet. Detta är i linje med de uppskattningar som de två användarna gjorde i sina tidigare inlagor som behandlas i skäl 53 i förordningen om provisorisk tull.

(406) När det gäller tillgången till leveranser från andra källor gjorde de två användarna ett nytt påstående, nämligen att bara för att de köpte betydande volymer från andra länder under undersökningsperioden betyder det inte att dessa källor skulle kunna leverera ytterligare volymer som skulle täcka de volymer som för närvarande köps från Kina.

(407) Dessutom visade Felix och Munksjö i sin inlaga av den 30 maj 2024 att väderhändelserna i Mexiko orsakade betydande produktionsstörningar och äventyrade försörjningsstabiliteten. De två användarna hävdade att detta understryker vikten av diversifierade försörjningskällor. CEPI upprepade detta argument i sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull.

(408) Felix och Munksjö lämnade också en TZMI-rapport från april 2023, som förutspår en ökning av efterfrågan i Amerika 2024. Användarna hävdade att denna ökade efterfrågan kommer att minska Chemours förmåga att leverera till dekorpappersmarknaden i unionen. Samma påstående upprepades också av CEPI.

(409) När det gäller Förenade kungariket som en potentiell alternativ försörjningskälla har Felix och Munksjö lagt fram nya bevis för att lokala leverantörer har begränsad kapacitet att leverera tillräckliga mängder titandioxid av laminatkvalitet till unionen.

(410) De två användarna hävdade vidare att både Förenade kungariket och Mexiko endast producerar titandioxid som framställts med kloridprocessen, medan deras kinesiska leverantörer främst producerar med hjälp av sulfatprocessen. Även om det är tekniskt möjligt att byta mellan dessa två, skulle detta medföra ytterligare kostnader för att reformulera de delar av deras portföljer som använder titandioxid som framställts med sulfatprocessen.

(411) De två användarna lade också fram ny bevisning för att endast några av elva unionsproducenter regelbundet producerar titandioxid av laminatkvalitet.

(412) Klaganden hävdade att Felix och Munksjö inte lade fram någon bevisning till stöd för att unionsproducenterna inte kunde tillgodose efterfrågan från laminatpappersindustrin och att det enda som hindrar unionsproducenterna från att producera tillräckliga mängder titandioxid av laminatkvalitet är illojal konkurrens från Kina.

(413) Klaganden hävdade å andra sidan att det inte finns någon anledning till att Chemours anläggning i Mexiko inte skulle kunna exportera tillräckliga kvantiteter till unionen och lade fram uppgifter från TZMI:s marknadsundersökningar för att styrka detta påstående. Enligt dessa uppgifter och den nominella kapaciteten i Mexiko fanns det totalt [140 000–180 000] ton outnyttjad kapacitet i Mexiko under undersökningsperioden ([54]).

(414) För det första noterar kommissionen att den i enlighet med artikel 6 i grundförordningen grundade sin bedömning på de kontrollerade uppgifter som lämnats av de samarbetsvilliga användarna för undersökningsperioden. Uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden samlades inte in eller kontrollerades. När det gäller de samarbetsvilliga användarnas inköp visade de kontrollerade svaren på frågeformuläret att de köpte den största delen av sin titandioxid av laminatkvalitet från övriga tredjeländer under undersökningsperioden, medan de köpte en mycket lägre andel (10–40 %) av sin titandioxid av laminatkvalitet från Kina, och unionsproducenterna stod för den lägsta andelen av deras inköp av titandioxid av laminatkvalitet. Denna analys visade att de samarbetsvilliga användarna hade etablerade och välfungerande försörjningskanaler med övriga tredjeländer.

(415) Mot bakgrund av all ny bevisning som lagts fram drog kommissionen slutsatsen att Felix och Munksjö faktiskt kan ha svårt att köpa de nödvändiga volymerna från tillgängliga källor i unionen och Förenade kungariket på grund av att producenter väljer att prioritera andra, större marknadssegment.

(416) Kommissionen kunde dock inte utesluta att detta berodde på att den dumpade importen från Kina höll priserna på titandioxid av laminatkvalitet konkurrenskraftigt låga och oattraktiva för unionsproducenterna. Det finns bevis i ärendehandlingarna för att bekräfta detta påstående.

(417) På grundval av kontrollerade uppgifter i det makroekonomiska frågeformuläret om nominell produktionskapacitet för dessa fem unionsproducenter och med antagandena att i) titandioxid av laminatkvalitet utgör 12 % av unionens totala efterfrågan på titandioxid och att ii) återstående 50 % av aktörerna på marknaden för dekorpapper har samma andel leverantörer i sin försörjningsmix som Felix och Munksjö tillsammans, gjorde kommissionen en bedömning av den tillgängliga outnyttjade kapaciteten för produktion av titandioxid av laminatkvalitet i unionen.

([54]) I denna analys av outnyttjad kapacitet utgår man från de försiktiga antagandena att den andra, mycket mindre, produktionsanläggningen i Central- och Sydamerika arbetade med full kapacitet och endast betjänade sin hemmamarknad.

(418) Såsom fastställdes i skäl 270 i förordningen om provisorisk tull uppskattade kommissionen den genomsnittliga förbrukningen i unionen under skadeundersökningsperioden till 1,14 miljoner ton. Kommissionen grundade därför sina uppskattningar av efterfrågan på titandioxid av laminatkvalitet på den genomsnittliga årliga förbrukningen under skadeundersökningsperioden.

(419) Kommissionens uppskattning har således visat att de ovannämnda fem unionsproducenterna, om de skulle producera med 90 % nominell kapacitet och använda 12 % av den produktionen till titandioxid av laminatkvalitet, faktiskt skulle kunna tillgodose strax över en tredjedel av unionens totala efterfrågan på titandioxid av laminatkvalitet.

(420) Även ett sådant begränsat utbud skulle dock räcka för att täcka omkring 90 % av det totala utbudet av titandioxid av laminatkvalitet, som dekorpappersproducenter skulle köpa från Kina om denna import skulle försvinna helt. Detta är ett extremt scenario eftersom syftet med åtgärderna inte är att helt stoppa importen utan att se till att den kommer in på unionsmarknaden till rättvisa priser.

(421) Trots slutsatsen i skäl 414 undersökte kommissionen även de uppgifter som lämnats av berörda parter om tillgången på ytterligare leveranser från Mexiko under perioden efter undersökningsperioden.

(422) Kommissionen undersökte de uppgifter som lämnats av klaganden och som nämns i skäl 413 och noterade att siffrorna för den outnyttjade kapaciteten kan vara överskattade, eftersom de verkar förutsätta att ingen kapacitet avsatts för den inhemska mexikanska efterfrågan. Det finns dessutom bevisning i ärendet för att den globala efterfrågan var låg under undersökningsperioden.

(423) Därför kan man förvänta sig att den faktiska tillgängliga kapaciteten i Mexiko under ett normalt år skulle vara mindre. Denna slutsats förstärks med andra uppskattningar från TZMI, som visar att den faktiska outnyttjade kapaciteten 2024 i hela Central- och Sydamerikaregionen kommer att utgöra hälften av siffran i skäl 413 ovan.

(424) Kommissionen uppskattade dock att det även i ett mer försiktigt scenario, om mexikanska producenter också skulle avsätta 12 % av produktionen till titandioxid av laminatkvalitet, skulle finnas omkring fyra gånger så mycket tillgänglig kapacitet för produktion av titandioxid av laminatkvalitet än vad som behövs för att tillgodose de återstående 10 % av utbudet av titandioxid av laminatkvalitet som kommer från Kina (se skäl 419 ovan), i det osannolika scenariot att den senare försvinner helt ([55]).

(425) Samtidigt kan de väderhändelser som avbröt leveranserna från Mexiko under sommaren 2024 betraktas som exceptionella omständigheter som inte kan leda till slutsatsen att Mexiko inte skulle vara en tillräcklig försörjningskälla i framtiden.

(426) Kommissionen drog därför slutsatsen att det bara i unionen och Mexiko finns tillgänglig outnyttjad kapacitet (utan att ens ta hänsyn till Förenade kungariket) för att ersätta de totala volymer av titandioxid av laminatkvalitet som de samarbetsvilliga användarna köper från Kina, förutsatt att lika konkurrensvillkor återupprättas och att producenterna kan avsätta 12 % av sin produktionskapacitet för titandioxid av laminatkvalitet. Den avvisade därför de berörda användarnas påståenden.

7.3.4.3 Tullarnas inverkan på användarna och undantagets inverkan på tullarnas effektivitet

(427) Felix och Munksjö ifrågasatte också kommissionens slutsats om tullarnas inverkan på deras verksamhet. De påpekade särskilt att kommissionens uppskattning i skäl 430 i förordningen om provisorisk tull enligt vilken deras lönsamhet skulle minska med [2–3] procentenheter inte tar hänsyn till tullarnas indirekta inverkan.

(428) De hävdade att den första av dessa verkningar var att användarna skulle behöva byta från kvaliteter som produceras med sulfatprocessen till dyrare kvaliteter som produceras med kloridprocessen och att de skulle behöva bära ytterligare kostnader i samband med reformuleringen av befintliga recept.

([55]) Förutsatt att all sådan ytterligare mexikansk produktion skulle gå till unionen.

(429) Användarna hävdade vidare att unionsproducenterna till följd av antidumpningstullarna förväntades höja sina priser betydligt även för befintliga volymer. Efter det att de provisoriska åtgärderna hade trätt i kraft lade de två användarna fram bevisning för förhandlingar med sina leverantörer i unionen, vilket tyder på att dessa leverantörer faktiskt skulle höja priserna inom den närmaste framtiden. Användarna lämnade dessutom en TZMI-uppskattning av prisutvecklingen för titandioxid inom den närmaste framtiden, som offentliggjordes i juni 2024, och som på liknande sätt förutspådde prisökningar på titandioxid i unionen.

(430) Användarna hävdade vidare att dessa kostnadsökningar kommer att göra de kinesiska producenterna av dekorpapper ännu mer konkurrenskraftiga, vilket skulle ge incitament till ytterligare ökning av den dumpade importen av dekorpapper. Detta skulle också ytterligare hämma användarnas möjligheter att höja priserna till sina kunder.

(431) Användarna betonade vidare att eftersom kostnaderna för titandioxid utgör en så stor andel av deras totala produktionskostnader kommer de inte att kunna absorbera tullarna, vilket leder till en allvarlig inverkan på deras verksamhet. Samtidigt kommer de omotiverade övergångarna från sulfatkvaliteter (som för närvarande kommer från Kina) till kloridkvaliteter (som till största delen finns tillgängliga i EU och i övriga tredjeländer) att leda till ytterligare omedelbara kostnader.

(432) Med hjälp av uppgifter från TZMI och TTO lämnade användarna dessutom beräkningar av den uppskattade kostnadsfördel som de kinesiska producenterna av dekorpapper skulle ha jämfört med unionsproducenterna. Dessa visade att till följd av en ökning av priserna på titandioxid skulle kostnadsfördelen för kinesiska producenter av dekorpapper öka från 24 % under undersökningsperioden till 31 % 2025.

(433) Användarna hävdade att detta inte bara kommer att leda till förlorade försäljningsvolymer till den kinesiska konkurrensen, utan också till att de inte kan justera prissättningen och därmed hindras från att förbli lönsamma på marknaden.

(434) Slutligen hävdade de två användarna att undantaget för slutanvändning inte skulle påverka åtgärdernas effektivitet.

(435) I detta avseende vidhöll användarna att majoriteten av titandioxidimporten från Kina inte skulle påverkas av det eventuella undantaget och hänvisade till kommissionens slutsats i skäl 428 i förordningen om provisorisk tull, enligt vilken titandioxid av laminatkvalitet står för cirka 12 % av den totala efterfrågan. Eftersom unionsproducenterna främst inriktar sig på andra titandioxidanvändningar kommer dessutom undantagets inverkan på unionsindustrin att vara begränsad.

(436) Vidare framhöll de två användarna både att undantaget för slutanvändning är ett betungande förfarande för företag som vill dra nytta av det och att tullmyndigheterna har kontinuerlig tillsyn över de varor som omfattas av förfarandet och kan ta ut tullar i efterhand om de anser att varorna inte används för den angivna slutanvändningen, och att inga andra användare än producenter av dekorpapper således kunde dra nytta av undantaget.

(437) När det gäller dessa påståenden klargjorde kommissionen först att dess analys byggde på en simulering av de ökade kostnaderna för titandioxid som dessa användare för närvarande köper från Kina, med alla andra faktorer (inbegripet volymer, typer och försörjningskällor) oförändrade. Denna analys ledde till en minskning av lönsamheten med uppskattningsvis [2–3] procentenheter ([56]). Samtidigt skulle kostnaderna i samband med den reformulering som användarna förutsåg, även om de inte var obetydliga, vara en engångskostnad som dessutom skulle vara liten jämfört med deras normala totala produktionskostnader. Mot bakgrund av ovanstående analys vidhöll kommissionen sin slutsats i skäl 430 i förordningen om provisorisk tull att tullarna sannolikt skulle få en negativ inverkan på Felix och Munksjös lönsamhet.

([56]) Om analysen också hade simulerat de minskade kostnaderna i samband med övergången till andra, billigare kvaliteter, skulle den uppskattade inverkan kunna ha varit ännu mindre uttalad.

(438) Kommissionen noterade dock att den dumpningsmarginal som konstaterades i det slutgiltiga skedet av undersökningen är lägre än den dumpningsmarginal som fastställdes i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen gjorde därför en ny bedömning av de slutgiltiga tullarnas inverkan på de två användarnas vinstmarginaler. Analysen visade att den slutgiltiga tullens inverkan på nivån för den lägre dumpningsmarginalen på dessa två användares lönsamhet skulle vara omkring 1 procentenhet mindre än den inverkan som konstaterades i förordningen om provisorisk tull.

(439) Kommissionen drog därför slutsatsen att även om unionsindustrin höjde sina priser, som i själva verket konstaterades vara nedpressade av den dumpade importen från Kina (se skäl 217), skulle verkningarna av de slutgiltiga tullarna för dessa två användare sannolikt inte bli mer betydande än vad som fastställts i förordningen om provisorisk tull, med tanke på den låga andelen unionsleveranser i deras försörjningsmix.

(440) Samtidigt står producenterna av dekorpapper för omkring 12 % av unionens totala TiO_2-efterfrågan och [15–17] % av den totala försäljningsvolymen för de exporterande producenter som ingick i urvalet under undersökningsperioden. Kommissionen ansåg därför att den potentiella inverkan på tullarnas effektivitet var oproportionellt stor om detta undantag för slutanvändning skulle beviljas.

(441) Såsom fastställs ovan framgår det dessutom av bevisningen i ärendet att åtminstone några av unionsproducenterna inte producerade tillräckliga mängder titandioxid på grund av icke-konkurrenskraftiga priser på unionsmarknaden.

(442) Kommissionen drog därför slutsatsen att produktionen, utan dumpad import från Kina, förväntas återgå till unionsproducenterna om priserna ökar tillräckligt.

(443) Även om titandioxid av laminatkvalitet är speciell finns det fem producenter i unionen som kan producera sådan, liksom alternativa försörjningskällor både i Mexiko och i Förenade kungariket. Såsom anges ovan visar kommissionens beräkningar att det finns tillräcklig kapacitet för att täcka även den ytterst osannolika situationen att importen från Kina helt skulle försvinna, vilket visar att det finns tillräcklig försörjningstillgång.

(444) När det slutligen gäller det påstående som nämns i skäl 430 ovan upprepade kommissionen att alla påståenden om dumpning inom dekorpappersindustrin och om därav följande skada för unionsindustrin undersöks i den separata antidumpningsundersökningen rörande import av dekorpapper med ursprung i Kina ([57]) och omfattas inte av detta förfarande.

(445) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter lämnade Felix, Munksjö och LB synpunkter och motsatte sig ovanstående slutsatser om undantag för slutanvändning. De två användarna hävdade att kommissionens bedömningar av försörjningstillgången grundar sig på alltför optimistiska antaganden.

(446) För det första hävdade användarna att kommissionens uppskattningar inte beaktade titandioxidmarknadens cykliska karaktär, eftersom dessa beräkningar baserades på förbrukningssiffror och kapacitet under en period med låg efterfrågan.

(447) För det andra hävdade användarna att marknadssegmentet för titandioxid, som omfattar 12 %, faktiskt består av dekorpapper och papper av normal typ. Dekorpapper tar visserligen upp merparten av denna andel, men det är orealistiskt att förvänta sig att producenterna kommer att öka andelen titandioxid av laminatkvalitet i sin produktmix till 12 %, dvs. en nivå som är högre än dess marknadsandel.

(448) För det tredje hävdade användarna att det vore orealistiskt att förvänta sig att unionsproducenterna skulle avsätta en större andel av sin produktionskapacitet för titandioxid av laminatkvalitet, eftersom de drar nytta av stordriftsfördelar i de andra segmenten.

(449) För det fjärde hävdade användarna att en sådan hypotetisk potentiell ökning av utbudet ogiltigförklaras av det faktum att många unionsproducenter inte var villiga att öka sina levererade kvantiteter ens efter införandet av provisoriska åtgärder.

([57]) Tillkännagivande om inledande, offentliggjort den 14 juni 2024 (EUT C, C/2024/3695, 14.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3695/oj).

(450) LB Group hävdade också att det finns ett mycket begränsat antal leverantörer av titandioxid av laminatkvalitet globalt sett. Företaget ifrågasatte kommissionens slutsats att det finns fem anläggningar i unionen som kan producera titandioxid av laminatkvalitet och att det är osannolikt att produktionskapaciteten kommer att öka eftersom produktionen av denna typ av titandioxid kräver särskilda produktionslinjer för att undvika att andra kvaliteter förorenas av fosforföreningar.

(451) Dessutom pekade LB Group på de preliminära slutsatserna i den antidumpningsundersökning som för närvarande pågår i Brasilien ([58]), där myndigheterna har beslutat att bevilja undantag för slutanvändning för titandioxid som används vid produktion av dekorpapper.

(452) När det gäller användarnas första argument gjorde kommissionen, som den redan förklarat i skäl 418 ovan, sina bedömningar av försörjningstillgången på grundval av efterfrågan under ett genomsnittligt år och inte under undersökningsperioden, som var en tid med låg efterfrågan. På samma sätt grundade kommissionen i skäl 419 sina uppskattningar av produktionsnivåer på 90 % av unionsproducenternas nominella kapacitet. Kommissionens uppskattning av försörjningsklyftan i det (redan osannolika) scenariot att den kinesiska försörjningen helt skulle försvinna var därför genom sin utformning försiktig snarare än optimistisk.

(453) När det gäller användarnas andra argument noterade kommissionen att användarna i tidigare inlagor också använde sig av antagandet att enbart dekorpapper står för 12 % av den totala efterfrågan på titandioxid ([59]) och inte tidigare ifrågasatte denna bedömning. Även om den faktiska andelen av efterfrågan på titandioxid av laminatkvalitet skulle vara lägre, innebär detta att titandioxidproducenterna skulle behöva avsätta en ännu mindre andel av sin totala kapacitet till detta marknadssegment, vilket gör kommissionens beräkningar ännu försiktigare och ytterligare stärker kommissionens slutsats om tillgänglig kapacitet.

(454) För det tredje ansåg kommissionen att påståendet att unionsproducenterna inte skulle öka andelen titandioxid av laminatkvalitet i sin portfölj inte är relevant. För det första producerar unionsproducenten redan andra, mer nischade, typer av produkter, även om dessa i mindre utsträckning drar nytta av stordriftsfördelar. För det andra producerar producenterna redan titandioxid av laminatkvalitet även i de nuvarande kvantiteterna. Det är då säkert att anta att om de börjar producera mer kommer de att dra nytta av stordriftsfördelar i det segmentet i ännu högre grad, vilket gör det ekonomiskt lockande att öka produktionskvantiteterna.

(455) När det gäller användarnas fjärde påstående tog kommissionen redan upp detta argument i skälen 415 och 416 ovan. Unionsproducenterna kanske inte omedelbart har avsatt större volymer för produktion av titandioxid av laminatkvalitet, men det är rimligt att förvänta sig att de kommer att göra det när konkurrensvillkoren slutgiltigt har återställts.

(456) Slutligen stöds LB Groups påstående om antalet unionsproducenter som kan producera titandioxid av laminatkvalitet inte av någon bevisning. Dessutom tog kommissionen Felix och Munksjös egna påståenden om antalet unionsproducenter (och även andra producenter) som kunde producera titandioxid av laminatkvalitet som utgångspunkt för sin bedömning.

(457) När det slutligen gäller det faktum att de brasilianska myndigheterna beviljade ett undantag för slutanvändning i det ärendet påpekade kommissionen att detta beslut av en annan undersökande myndighet inte har någon relevans eller betydelse för det aktuella ärendet eftersom det fattas inom olika rättsliga ramar och under andra faktiska och ekonomiska omständigheter. I motsats till vad som är fallet i Brasilien producerar en stor del av unionsindustrin denna produkt och har motsatt sig undantaget. Påståendet avvisades därför.

(458) På grundval av ovanstående avvisade kommissionen begäran om undantag för slutanvändning av titandioxid av laminatkvalitet.

7.3.5 *Producenter av grafisk tryckfärg*

(459) Tre användare ansökte om undantag från produktdefinitionen eller undantag för slutanvändning för grafisk titandioxid för produktion av vit tryckfärg: Sun Chemical ltd., Flint Group GmbH (*Flint*) och Siegwerk.

([58]) Finns på: https://www.in.gov.br/web/dou/-/circular-n-54-de-8-de-outubro-de-2024-589436706 (senast besökt den 13 november 2024).

([59]) Närmare bestämt i sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull när de gjorde sina egna uppskattningar av klyftan mellan tillgång och efterfrågan på titandioxid av laminatkvalitet.

(460) Flint ifrågasatte kommissionens slutsatser avseende dess begäran om undantag för slutanvändning för grafisk titandioxid och hävdade fem sakfel och rättsliga fel i kommissionens preliminära slutsatser.

(461) För det första hävdade Flint, även om detta inte har någon betydelse för dess begäran om undantag för slutanvändning, att det är felaktigt att företaget köper en begränsad mängd titandioxid för andra ändamål än produktion av vit tryckfärg, vilket konstateras i skäl 57 i förordningen om provisorisk tull.

(462) För det andra instämde Flint inte i slutsatsen att grafisk titandioxid inte har några särskilda fysiska, kemiska och tekniska egenskaper jämfört med andra typer av titandioxid. Flint upprepade därför sitt påstående från sin första inlaga och hänvisade till Kronos marknadsföringspåståenden om grafisk titandioxid, där det anges att ”denna typ av titandioxid har exceptionellt hög glans till följd av en optimerad, mycket intensiv malningsprocess, maximal opacitet och mycket låg nötning”. Dessutom har ”grafisk titandioxid unik vithet och kemisk resistens, som är avgörande för tryckfärgsanvändningar.”

(463) Flint hänvisade till kommissionens slutsatser i skälen 57 och 58 i förordningen om provisorisk tull, nämligen att det finns ”ett särskilt kunnande för att tillverka den [grafisk titandioxid] som endast behärskas av ett begränsat antal [titandioxid]producenter” och att ”Flint […] har lagt fram bevisning som visar att de [titandioxidtyper som Flint har testat från olika producenter] i allmänhet inte uppnår tillfredsställande kvalitetsnivåer”.

(464) Flint drog av detta slutsatsen att grafisk titandioxid måste ha särskilda fysiska, kemiska och tekniska egenskaper som skiljer den från andra typer av titandioxid.

(465) För det tredje hävdade Flint, i motsats till kommissionens slutsats att grafisk titandioxid inte har någon väldefinierad slutanvändning på grund av ett stort antal tryckfärgsrecept som Flint har för sina produkter, att de visserligen använder titandioxid i många recept, men att alla dessa produkter är vit tryckfärg. Det finns således en enda slutanvändning för grafisk titandioxid, som definieras enligt följande: Material som används för att tillverka vit tryckfärg.

(466) För det fjärde hävdade Flint att det är irrelevant för ett undantag för slutanvändning om tullmyndigheterna kan kontrollera att det verkligen är grafisk titandioxid som används för produktion av vit tryckfärg. Vad som är viktigt för att bevilja undantag för slutanvändning är den särskilda användningen av produkten i fråga, som inte behöver skilja sig från andra typer av produkter som omfattas av antidumpningstullar.

(467) För det femte hävdade Flint att dess vinster kommer att påverkas väsentligt av de föreslagna antidumpningstullarna. Flint lämnade beräkningar av inverkan på lönsamheten inom segmentet vit tryckfärg i sin verksamhet, som visade att tullarna, i motsats till kommissionens preliminära slutsatser, skulle minska lönsamheten med omkring 9 procentenheter, vilket skulle göra företaget förlustbringande.

(468) Flint betonade vidare att tullarnas inverkan på Flints totala verksamhet inte kan vara avgörande för ansökan om undantag för slutanvändning, eftersom Flint är en diversifierad grupp med många produkter. Detta skulle innebära en omotiverad diskriminering mellan enproduktsföretag och diversifierade företag. I stället bör inverkan på det aktuella affärssegmentet bedömas.

(469) Flint upprepade att alla andra krav för att bevilja undantag för slutanvändning var uppfyllda.

(470) För det första hävdade Flint att undantaget för slutanvändning för grafisk titandioxid inte skulle minska tullarnas effektivitet, eftersom grafisk titandioxid utgör omkring 3 % av den totala efterfrågan på titandioxid. Flint noterade vidare att klaganden inte nämnde grafisk titandioxid i klagomålet och inte heller tog ställning till Flints begäran om undantag för slutanvändning i det preliminära skedet av denna undersökning. Detta skulle innebära att inte ens klaganden är oroad över den eventuella inverkan som detta undantag kan ha på tullarnas effektivitet.

(471) För det andra upprepade Flint att grafisk titandioxid utgör en mycket betydande andel av produktionskostnaden för vit tryckfärg och hänvisade till kommissionens praxis i polyvinylalkoholärendet, där detta var en av grunderna för att bevilja en begäran om undantag för slutanvändning ([60]).

(472) Flint upprepade slutligen att grafisk titandioxid är en mycket specifik produkt för vilken användarna inte kunde byta leverantörer, vilket var en grund för att bevilja undantag för slutanvändning enligt kommissionens tidigare praxis ([61]). Flint hävdade att eftersom antidumpningstullarna kommer att göra det ekonomiskt omöjligt att köpa in grafisk titandioxid från Kina, skulle tullarna i huvudsak lämna Flint med endast en stor leverantör som källa för merparten av dess titandioxid.

(473) En annan producent av vit tryckfärg, Siegwerk, lämnade beräkningar som visade att produktionen av vit tryckfärg inte längre skulle vara lönsam i unionen om åtgärder införs, på grund av konkurrenstrycket från import från tredjelandsmarknader som Turkiet. Unionens kapacitet för vit tryckfärg kommer därför sannolikt att lägga ned eller omlokaliseras utanför unionen.

(474) Siegwerk hävdade att omlokaliseringen sannolikt skulle få ytterligare negativa effekter: Producenter av förpackningar som är beroende av producenter av vit tryckfärg skulle sannolikt följa efter och flytta sin produktion utanför EU, eftersom det är billigare och enklare att importera färgade förpackningar till sina kunder i unionen än att importera vit tryckfärg (eftersom transporten av tryckfärg är mindre kostnadseffektiv och kräver större försiktighet på grund av att det har farliga egenskaper).

(475) Siegwerk lade dessutom fram bevisning för att 10 procentenheter av volymen av lösningsmedelsbaserad tryckfärg har flyttats från unionen till Turkiet under det senaste årtiondet. Denna utveckling kommer därför sannolikt att påskyndas om antidumpningsåtgärderna tillämpas.

(476) Det hävdades också att vissa titandioxidkvaliteter som krävs för användning i tryckfärg som trycks på förpackningar för speciella ändamål (läkemedel, livsmedelsförpackningar, kosmetika etc., som alla kräver högre säkerhetsnormer eftersom de kommer i kontakt med produkter avsedda att användas som livsmedel) inte finns tillgängliga på unionsmarknaden. Användarna har därför inget annat val än att köpa sådana kvaliteter från Kina, och den kostnadsökning som följer av införandet av antidumpningstullar skulle göra denna produktion olönsam.

(477) I sitt svar lämnade klaganden inga detaljerade uppgifter om unionsindustrins produktion av grafisk titandioxid, men hävdade att den i allmänhet hade tillräcklig kapacitet för att försörja marknaden om lika konkurrensvillkor återställs.

(478) Mot bakgrund av den nya bevisning och de påståenden som lagts fram ovan omprövade kommissionen sina slutsatser från förordningen om provisorisk tull.

(479) När det gäller Flints argument i skälen 461 och 462 ovan noterade kommissionen att dessa endast är relevanta när det gäller analysen av undantag från produktdefinitionen. Eftersom Flint inte begärde att kommissionen skulle ompröva sin analys av begäran om undantag från produktdefinitionen i det slutgiltiga skedet, betraktade kommissionen dessa argument som irrelevanta.

(480) När det gäller det argument som nämns i skäl 476 angavs inte i synpunkterna vilka typer av titandioxid som dessa farhågor gäller, och kommissionen kunde därför inte kontrollera att dessa påståenden var sanningsenliga.

([60]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1336 av den 25 september 2020 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av vissa polyvinylalkoholer med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 315, 29.9.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1336/oj), skäl 623.

([61]) Flint hänvisar till artikel 2.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1784 av den 8 oktober 2021om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av valsade platta produkter av aluminium med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 359, 11.10.2021, s. 6), jämförd med skäl 87 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/582 av den 9 april 2021 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av valsade platta produkter av aluminium med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 124, 12.4.2021, s. 40).

(481) När det gäller grafisk titandioxid och dess särskilda egenskaper drog kommissionen redan i skäl 57 i förordningen om provisorisk tull slutsatsen att det faktiskt krävs ett särskilt kunnande för att producera den, som endast behärskas av ett begränsat antal producenter i unionen och i Kina. Såsom också bekräftades i koncentrationsärendet Huntsman/Rockwood ([62]) har producenter av vit tryckfärg begränsade möjligheter att byta till andra producenter på grund av denna produkts särskilda karaktär.

(482) Som Flint har visat skulle användningen av andra typer av titandioxid i företagets användningar leda till mycket sämre prestanda för tryckfärg på förpackningar, vilket påverkar kundernas uppfattning.

(483) När det gäller Flints argument i skäl 466 ovan noterade kommissionen att Flint i det slutgiltiga skedet klargjorde att företaget visserligen använder andra titandioxidkvaliteter i två specifika användningar, men det rörde sig inte om vit tryckfärg och företaget använde inte grafisk titandioxid för dessa användningar. I vilket fall som helst utgjorde dessa mindre än 1 % av Flints totala användning av titandioxid. Å andra sidan har Flint visat att över 99 % av dess titandioxidförbrukning förekommer i formuleringar för vit tryckfärg.

(484) När det gäller försörjningstillgången har Flint visat att företaget endast kan köpa grafisk titandioxid från en leverantör i unionen och två leverantörer i Kina. Det finns inga tillgängliga leverantörer i övriga tredjeländer. Siegwerk hävdade att de köper sin titandioxid från ett fåtal andra leverantörer i unionen och även kinesiska leverantörer, men för över 50 % av sina formuleringar har de bara en certifierad leverantör.

(485) På grundval av all tillgänglig bevisning vidhöll kommissionen sin slutsats från skäl 58 i förordningen om provisorisk tull, nämligen att det finns ett mycket begränsat antal leverantörer i världen som kan producera grafisk titandioxid som håller tillfredsställande kvalitetsnivåer, och såvitt kommissionen känner till finns de endast i unionen och Kina.

(486) När det gäller klagandens påstående att den kunde försörja marknaden om lika villkor återställdes ansåg kommissionen att detta var osannolikt för marknaden för grafisk titandioxid. Den totala produktionskapaciteten i unionen är nämligen bara omkring 80 % av förbrukningen i unionen under ett normalt år. Med den nya information som fanns tillgänglig i det slutgiltiga skedet uppskattade kommissionen att efterfrågan på grafisk titandioxid utgör omkring 2,5 % av den totala titandioxidmarknaden. Den enda leverantör i unionen som man vet producerar grafisk titandioxid som håller en tillfredsställande kvalitetsnivå skulle behöva avsätta omkring 7 % av sin totala kapacitet för att tillgodose efterfrågan på grafisk titandioxid i unionen, och producenten hävdade inte att den hade för avsikt att göra detta åtagande.

(487) Kommissionen drog därför slutsatsen att de tillgängliga försörjningskällorna för grafisk titandioxid är mycket begränsade både globalt och inom unionen.

(488) När det gäller Flints uppskattningar av åtgärdernas inverkan på dess lönsamhet godtog kommissionen företagets uppskattning och ändrade sina slutsatser. Genom att använda samma metod för att uppskatta tullarnas inverkan på den nya, lägre dumpningsmarginalnivån fann kommissionen fortfarande att åtgärderna skulle göra Flint förlustbringande inom affärssegmentet vit tryckfärg.

(489) På grund av den liknande kostnadsstrukturen kan liknande effekter förväntas för Sun Chemical och Siegwerk, även om kommissionen inte känner till deras grad av exponering mot kinesiska leverantörer eftersom de inte besvarade frågeformuläret.

(490) Mot bakgrund av ovanstående och den nya bevisning som Siegwerk lagt fram om konkurrenskraften hos unionens företag som producerar vit tryckfärg, drog kommissionen slutsatsen att åtgärderna skulle få en betydande inverkan på producenterna av vit tryckfärg och på den sysselsättning som de skapar. Dessutom kan ytterligare potentiella dominoeffekter på förpackningsindustrin i senare led få ytterligare negativa konsekvenser för sysselsättningen i unionen.

(491) Samtidigt uppskattade kommissionen att producenter av vit tryckfärg står för omkring 2,5 % av EU:s totala titandioxidmarknad och att denna typ av titandioxid inte produceras av de allra flesta unionsproducenter. På grundval av de uppgifter som kommissionen förfogar över stod unionsindustrins försäljning av grafisk titandioxid för omkring 0,5 % av dess totala försäljning under undersökningsperioden och omkring 5 % av den totala importen från Kina.

([62]) Kommissionens beslut av den 10 september 2014 i ärende M.7061 – HUNTSMAN CORPORATION/EQUITY INTERESTS HELD by ROCKWOOD HOLDINGS, som finns på https://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/decisions/m7061_20140910_20600_4133655_EN.pdf.

(492) Klaganden motsatte sig inte heller direkt begäran om undantag för slutanvändning för grafisk titandioxid. Dessutom måste producenterna av vit tryckfärg förlita sig på ett mycket begränsat antal producenter i världen som kan leverera grafisk titandioxid med tillfredsställande kvalitetsnivå, varav endast en sådan producent finns i EU och de övriga i Kina.

(493) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att beviljandet av ett undantag för slutanvändning för producenter av vit tryckfärg inte skulle ha någon betydande inverkan på åtgärdernas effektivitet.

(494) Kommissionen drog vidare slutsatsen att det ligger i unionens intresse att bevilja ett undantag för slutanvändning av import av grafisk titandioxid med ursprung i Kina för användning vid produktion av vit tryckfärg.

(495) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot detta beslut. Klaganden motsatte sig också användningen av termen ”grafisk titandioxid”, som enligt deras påstående hade varit okänd för titandioxidindustrin. Flint lämnade därefter in en inlaga som ifrågasatte klagandens påståenden.

(496) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde Siegwerk också ett förtydligande av termen ”slutanvändning” i hela denna förordning, och noterade också att termen ”grafisk titandioxid” inte definieras i tullagstiftningen.

(497) Inledningsvis pekade kommissionen således på Flints ursprungliga begäran om undantag för slutanvändning och beskrev detta i skäl 32. Begäran om undantag för slutanvändning gjordes och bedömdes mot bakgrund av artikel 254 i unionens tullkodex.

(498) Som berörda parter med rätta har påpekat definieras ”grafisk titandioxid” inte i tullagstiftningen och används inte nödvändigtvis enhetligt i hela titandioxidindustrin. ”Grafisk titandioxid” är i stället bara en förkortning som användes i många dokument i denna undersökning (däribland inlagor från klaganden) för att enkelt hänvisa till de typer av titandioxid som används som pigment vid produktionen av vit tryckfärg i den grafiska tryckfärgsindustrin ([63]).

(499) Såsom förklaras i denna förordning har kommissionen beslutat att befria titandioxid från antidumpningstullar om den importeras för användning vid produktion av vit tryckfärg för tryckning, i enlighet med de förfaranden och villkor som anges i unionens tullkodex. En definition av ”grafisk titandioxid” är således varken nödvändig eller underförstådd för att genomföra detta undantag för slutanvändning, eftersom det baseras på den avsedda användningen av produkten.

(500) Kommissionen analyserade därefter resten av klagandenas synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter och Flints motargument.

(501) För det första hävdade klaganden att kommissionens slutsats grundade sig på uppgifter från en enda användare (Flint) och att kommissionen borde ha gjort en bedömning av tullarnas inverkan på industrin för vit tryckfärg på ett mer representativt antal användare av grafisk titandioxid.

(502) För det andra hävdade klaganden att det var fel att användarna endast kunde köpa grafisk titandioxid från en leverantör i unionen och två leverantörer i Kina, en slutsats som kommissionen drog i skäl 484 ovan.

(503) Klaganden hävdade vidare att det finns en stor tillgänglig kapacitet hos en unionsproducent som kan användas för unionens tryckfärgsmarknad, om lika villkor återställs. Samtidigt finns det flera leverantörer i unionen som säljer titandioxid till industrin för vit tryckfärg.

(504) Klaganden instämde inte heller i kommissionens slutsats att den enda användare i unionen som man vet producerar grafisk titandioxid inte skulle avsätta 7 % av sin totala produktionskapacitet för att tillgodose efterfrågan i unionen.

([63]) Den definieras också som sådan i skäl 157 ovan i detta dokument.

(505) Dessutom hävdade klaganden att kommissionen inte begärde någon information från de unionsproducenter som inte ingick i urvalet om deras produktion av grafisk titandioxid. Kommissionen kan därför inte rimligen hävda att det endast finns en leverantör i unionen som man vet producerar grafisk titandioxid med tillfredsställande kvalitetsnivå.

(506) För det tredje ifrågasatte klaganden den metod som kommissionen använde för att bedöma den inverkan som antidumpningsåtgärder kan ha på användare, producenter av vit tryckfärg, jämfört med den inverkan som undantaget för slutanvändning skulle kunna ha på unionsproducenter.

(507) Klaganden påpekade att kommissionen i 2021 års antisubventionsundersökning av import av aluminiumfolie för vidare förädling från Kina ([64]) inte beviljade undantag för slutanvändning, eftersom kommissionen inte kunde avgöra vilken inverkan tullarna skulle ha haft på användarens totala lönsamhet, då aluminiumfolie för vidare förädling endast var relevant för en del av den berörda användarens totala produktion ([65]). Klaganden hävdade att kommissionen i detta fall, eftersom vit tryckfärg endast utgör en del av Flints portfölj, bör dra samma slutsats som i det ovan nämnda ärendet om aluminiumfolie för vidare förädling.

(508) Klaganden hävdade tvärtom att detta undantag för slutanvändning skulle ha en allvarlig negativ inverkan på unionsproducenter som producerar titandioxid, och detta borde ha analyserats specifikt. Klaganden hävdade att unionsproducenterna inte längre skulle kunna sälja grafisk titandioxid på unionsmarknaden om undantaget för slutanvändning skulle beviljas.

(509) Slutligen hävdade klaganden att det fanns en stor risk för kringgående i samband med detta undantag. Det skulle medföra betydande utmaningar när det gäller att kontrollera denna produkts beskaffenhet, och grafisk titandioxid skulle därför kunna deklareras felaktigt eller omdirigeras till andra slutanvändningar.

(510) Flint hävdade å andra sidan att klagandens synpunkter på detta undantag för slutanvändning inte var ärliga, eftersom de endast lämnade synpunkter som motsatte sig Flints begäran efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, nästan ett helt år efter det att Flint ursprungligen lämnade in begäran.

(511) Flint hävdade vidare att kommissionen borde avvisa klagandens argument om hur undantaget för slutanvändning skulle kunna användas för att undergräva tullarnas effektivitet. Detta tullförfarande är till sin natur sådant att det inte tillåter någon felaktig deklaration, samtidigt som förfarandet säkerställer att titandioxid inte omdirigeras till andra slutanvändningar.

(512) Flint hävdade vidare att det är irrelevant att endast Flint lämnade in ett svar på frågeformuläret, eftersom kommissionen tidigare har beviljat undantag för slutanvändning på begäran av endast en samarbetsvillig användare ([66]).

(513) När det gäller det första argumentet från klaganden noterade kommissionen att bland de tre användare som ansökte om undantag för slutanvändning lämnade endast Flint in ett svar på frågeformuläret som kontrollerades. Sun Chemical och Siegwerk lämnade emellertid båda skriftliga inlagor och de hördes, och kommissionen kunde på så sätt komplettera Flints kontrollerade uppgifter med ytterligare insikter.

(514) Kommissionen påpekade att klaganden å andra sidan endast hade lämnat in en inlaga om denna begäran om undantag för slutanvändning under undersökningens gång, där klaganden dessutom endast bestred argumenten från Sun Chemical. Samtidigt lämnade Flint in sin begäran om undantag för slutanvändning under undersökningens första tio dagar och lämnade därefter in flera inlagor till stöd för sina påståenden, vilket Flint korrekt påpekade, men klaganden bestred aldrig dessa argument.

(515) På grundval av den information som kommissionen hade tillgång till uppskattades dessa tre användare stå för omkring 70 % av unionens produktion av vit tryckfärg. Kommissionen ansåg därför att deras situation var representativ för industrin för vit tryckfärg och drog sina slutsatser på grundval av den information som den hade tillgång till.

([64]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/2287 av den 17 december 2021 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av genomförandeförordning (EU) 2021/2170 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av aluminiumfolie för vidare förädling med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 458, 22.12.2021, s. 344, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2287/oj).

([65]) Ibidem, skäl 738.

([66]) Till exempel i förordning (EU) 2020/1336, skälen 618–628. Avsnitt 2.2.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1784 av den 8 oktober 2021 om införande av slutgiltiga antidumpningstullar beträffande import av valsade platta produkter av aluminium med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 359, 11.10.2021, s. 6).

(516) För det andra drog kommissionen i motsats till klagandens påstående i skäl 484 inte slutsatsen att hela industrin för vit tryckfärg kan köpa grafisk titandioxid från en leverantör i unionen och två leverantörer i Kina, utan snarare att detta är fallet för Flint. Som återstoden av detta skäl visar skulle andra användare också kunna köpa grafisk titandioxid från andra leverantörer, i begränsade mängder.

(517) När det gäller påståendet att kommissionen inte begärde någon information från de unionsproducenter som inte ingick i urvalet om deras produktion av grafisk titandioxid, hade kommissionen information från användarsidan om att vissa av användarna köper begränsade kvantiteter från unionsproducenter som inte ingick i urvalet. Kommissionen påminde återigen om att argumenten från producenterna av vit tryckfärg om försörjningstillgången aldrig bestreds på ett meningsfullt sätt.

(518) Detta gäller särskilt Flints argument om den särskilda know-how som krävs för att producera titandioxid som fungerar väl i vit tryckfärg, vars berättigande och det faktum att det endast finns ett litet antal producenter redan hade fastställts i koncentrationsärendet Huntsman/Rockwood. Efter denna sammanslagning var det dessutom nödvändigt att avyttra kunskapen hos en av de två ledande aktörerna på unionsmarknaden i grafisk form titandioxid, och den köptes av det som numera är LB Group som fortsatte att leverera titandioxidkvaliteten till unionen.

(519) Under undersökningens gång anförde klaganden ingen bevisning som kunde bestrida detta och ändra slutsatsen om att tillgången på grafisk titandioxid av tillräckligt god kvalitet i hela världen begränsas till en handfull producenter i unionen och Kina. Ingenting i de kontrollerade svaren på frågeformuläret från de unionsproducenter som ingick i urvalet bestred heller denna slutsats. Kommissionen fann därför ingen anledning att kontakta de unionsproducenter som inte ingick i urvalet.

(520) När det gäller en enda unionsproducents kapacitet att försörja marknaden drog kommissionen redan slutsatsen att det var osannolikt att den skulle avsätta 7 % av denna kapacitet för att försörja endast 2,5 % av marknaden.

(521) Klaganden lade inte fram någon bevisning som skulle tyda på något annat. Tvärtom tyder dess egna påståenden från synpunkterna på det slutliga utlämnandet av uppgifter på att det inte finns något ekonomiskt incitament att göra detta.

(522) För det tredje höll kommissionen inte med om klagandens påstående att kommissionen tillämpade en annan metod än i ärendet med aluminiumfolie för vidare förädling. Kommissionen bedömer varje begäran från fall till fall och mot bakgrund av alla tillgängliga fakta och uppgifter. Det faktum att inverkan på användarens totala lönsamhet inte kunde uppskattas i fallet med aluminiumfolie för vidare förädling gör inte den faktiska situationen jämförbar med denna situation. Under alla omständigheter framgår det klart av rättspraxis att lagenligheten i en förordning om införande av antidumpningstullar ska bedömas mot bakgrund av rättsreglerna, särskilt bestämmelserna i grundförordningen, och inte på grundval av unionsinstitutionernas påstådda tidigare beslutspraxis ([67]).

(523) Såsom kommissionen utvecklade i skälen 488–490 drog kommissionen, efter att ha analyserat den övergripande bilden, inbegripet den höga förekomsten av titandioxid i kostnadsstrukturen för vit tryckfärg och den nya bevisning som lagts fram om volatiliteten i verksamheten för vit tryckfärg, samt de potentiella dominoeffekterna i senare led i förpackningsindustrin, slutsatsen att åtgärderna skulle få en betydande inverkan på producenterna av vit tryckfärg.

(524) Samtidigt uttryckte kommissionen tvivel om klagandens påståenden om att detta undantag för slutanvändning kommer att få allvarliga negativa konsekvenser för unionsproducenterna. Som redan nämnts utgör grafisk titandioxid en mycket liten andel på 2,5 % av den totala marknaden och ännu mindre när det gäller andelen som säljs till den enda unionsproducent som är mest konkurrenskraftig på denna marknad.

(525) Klaganden underbyggde inte heller varför någon av de unionsproducenter som säljer och har sålt grafisk titandioxid till unionen under de föregående åren, trots den kinesiska konkurrensen, nu plötsligt inte skulle kunna göra det.

([67]) Se t.ex. domen av den 18 oktober 2016, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-351/13, ej offentliggjord, ECLI:EU:T:2016:616, punkt 107.

(526) Slutligen underbyggde inte klaganden på ett meningsfullt sätt sina påståenden om risken för kringgående. Undantag för slutanvändning är ett tullförfarande genom vilket tullmyndigheterna kontrollerar om de importerade produkterna verkligen har omfattats av en särskild användning. Kommissionen såg därför ingen anledning att tro att titandioxid skulle kunna feldeklareras eller omdirigeras till andra slutanvändningar.

(527) Kommissionen avvisade därför klagandenas påståenden om undantag för slutanvändning för produktion av vit tryckfärg för tryckning.

7.3.6 *Andra faktorer*

(528) Flera berörda parter framförde också påståenden om otillräcklig tillgång på titandioxid i unionen. De uppgav att de har haft många försörjningsbrister tidigare, och när ekonomin tar fart igen kommer priserna att stiga och det kommer inte ens att finnas tillräckliga mängder titandioxid att tillgå från unionsproducenterna.

(529) Klaganden ifrågasatte dessa påståenden och uppgav att de var beredda att tillgodose efterfrågan i unionen när lika villkor återställts. Klaganden hävdade också att flera kapacitetsökningar planeras i andra länder, såsom Förenade kungariket, Saudiarabien och Förenta staterna.

(530) Kommissionen medgav att den totala kapaciteten i unionen är otillräcklig för att tillgodose den totala efterfrågan i unionen. Dessutom kunde de kapacitetsökningar som klaganden hävdade inte kontrolleras mot tillförlitlig bevisning.

(531) På grundval av den information och den bevisning som kommissionen har tillgång till finns det dock omfattande tillgänglig kapacitet för titandioxid i hela världen, och det finns åtminstone indikationer på att kapacitetsökningen kommer att fortsätta under de kommande åren i andra regioner än Kina. Även om importen från Kina skulle försvinna helt och hållet, skulle dessa kunna kompensera för den potentiella försörjningsklyftan.

7.4 **Slutsats om unionens intresse**

(532) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl som talar emot införandet av slutgiltiga antidumpningstullar på titandioxid med ursprung i Kina.

(533) För att begränsa eventuella allvarliga verkningar för de användare som är starkt beroende av titandioxid i sin produktion och för att mildra de eventuella allvarliga negativa verkningar som antidumpningstullar skulle kunna få för ett stort antal sådana användare, samtidigt som man säkerställer skydd för den unionsindustri som är utsatt för de skadliga verkningarna av dumpad import från Kina, övervägde kommissionen dock att ändra tullarna.

(534) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade flera berörda parter sina synpunkter om att antidumpningstullen på 32,3 % är för hög och kommer att göra deras företag mindre konkurrenskraftiga, och att kommissionen bör sänka tullsatserna.

(535) Alla enskilda och särskilda synpunkter på unionens intresse har tagits upp. Såsom förklaras i avsnitt 8.2 ändrade kommissionen dessutom åtgärdernas form. Tullarna kommer inte att tas ut i procent av ett deklarerat fakturavärde, utan snarare som ett fast belopp per kilogram, oavsett fakturans värde. Såsom förklaras i skäl 533 och avsnitt 8.2 förväntas detta mildra tullarnas inverkan på användarna.

8. **SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

8.1 **Slutgiltiga åtgärder**

(536) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdernas nivå och unionens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad import av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

8.2 **Åtgärdernas form**

(537) Såsom förklaras i skäl 533 ansåg kommissionen det lämpligt att ändra åtgärdernas form. Såsom flera parter har hävdat sammanföll undersökningsperioden med en nedgång i efterfrågecykeln för titandioxid. Enligt den marknadsinformation som kommissionen har tillgång till förväntas både efterfrågan och priserna fortsätta att öka inom överskådlig framtid, åtminstone fram till slutet av 2025.

(538) Kommissionen ansåg därför att införandet av tullar i form av specifika tullar skulle mildra tullarnas verkningar för användarna, eftersom tullarnas andel av det totala priset på kinesisk titandioxid på en marknad i uppgång skulle vara mindre än om tullarna infördes i form av värdetullar. Kommissionens beräkningar har särskilt visat att åtgärder i form av specifika tullar, redan på grundval av uppgifter från användarna under undersökningsperioden, skulle mildra verkningarna på lönsamheten under undersökningsperioden för producenterna av dekorpapper och vit tryckfärg med mellan 0,2 och 0,5 procentenheter, om allt annat skulle förbli detsamma.

(539) Dessutom kommer användare av mycket specialiserade titandioxidkvaliteter, såsom de som importeras av AAKO, vars pris är flera storleksordningar högre än de vanligaste kvaliteterna, att påverkas minimalt av åtgärderna.

(540) Samtidigt skulle nivån på tullarna göra det möjligt för unionsindustrin att återhämta sig från verkningarna av skadevållande dumpning i samband med ökande efterfrågan och priser och minskande råvarukostnader ([68]). Kommissionen drog därför slutsatsen att med tanke på de särskilda omständigheterna i detta fall kommer införandet av åtgärder i form av specifika tullar att innebära en lämplig avvägning mellan användarnas intresse och unionsindustrins behov av skydd mot dumpad import.

(541) På grundval av ovanstående bör följande slutgiltiga antidumpningstullsatser införas, uttryckta som priset cif vid unionens gräns, före tull och som ett fast belopp per kg:

Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)	Slutgiltig tullsats (%)	Slutgiltig specifik tull (euro/kg)
LB-gruppen	32,3	53,4	32,3	0,74
Anhui Gold Star-gruppen	11,4	53,0	11,4	0,25
Övriga samarbetsvilliga företag	28,4	53,3	28,4	0,64
Alla övriga företag	32,3	53,4	32,3	0,74

(542) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning fastställdes på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation som konstaterades föreligga för dessa företag enligt undersökningen. Dessa tullsatser är endast tillämpliga på import av den undersökta produkten med ursprung i det berörda landet och som produceras av de angivna juridiska enheterna.

(543) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter föreslog LB Group att det skulle vara lämpligare att fastställa separata specifika tullar för titandioxid som framställts med sulfatprocessen och titandioxid som framställts med kloridprocessen, på grund av de traditionella prisskillnaderna mellan dessa två processer.

([68]) På grundval av uppgifterna från Fastmarkets har priset på ilmenit, den viktigaste råvaran för titandioxid, minskat sedan undersökningsperioden (tillgänglig som prenumeration på https://www.fastmarkets.com/login/metals-and-mining/), medan tillgängliga marknadsuppgifter också förutser kostnadsminskningar inom en nära framtid jämfört med undersökningsperioden.

(544) Kommissionen påminde i detta avseende om att den, såsom redan anges i skälen 67–71 i förordningen om provisorisk tull och bekräftas i skälen 81–84, avvisade begäran om att göra separata analyser av skada och orsakssamband för de produkter som härrör från de två produktionsprocesserna. Detta skulle ha varit en förutsättning för att beräkna individuella antidumpningstullar för titandioxid som framställts med sulfatprocessen och titandioxid som framställts med kloridprocessen.

(545) I avsaknad av ny bevisning för att bestrida denna slutsats avvisade kommissionen LB Groups begäran om att fastställa separata specifika tullar för titandioxid som framställts med sulfatprocessen och titandioxid som framställts med kloridprocessen.

(546) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde klaganden, även om klaganden inte bestred kommissionens beslut om den föreslagna formen för tullar, att det i den slutliga förordningen skulle införas en klausul som gör det möjligt att se över tullens form om den fasta tullen visar sig vara mycket ineffektiv när det gäller att motverka dumpning, så att en omedelbar översyn kan göras.

(547) Kommissionen noterade i detta avseende att en sådan klausul skulle vara överflödig. Om klaganden eller någon annan part anser att antidumpningstullarna är otillräckliga för att motverka dumpningen (oavsett om de uttrycks i procent av värdet eller som specifika tullar), kan de lägga fram en begäran om interimsöversyn, förutsatt att villkoren i artikel 11.3 i grundförordningen är uppfyllda.

(548) Import av den berörda produkt som producerats av något annat företag, som inte uttryckligen anges i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de som uttryckligen anges, omfattas inte av dessa tullsatser utan av den tullsats som tillämpas på ”all övrig import med ursprung i Folkrepubliken Kina”.

(549) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser tillämpas om det i ett senare skede ändrar namnet på enheten. En sådan begäran ska ställas till kommissionen ([69]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att ändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(550) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas korrekt. Individuella antidumpningstullar är endast tillämpliga vid uppvisandet av en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Om ingen sådan faktura uppvisas bör importen omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på ”all övrig import med ursprung i Folkrepubliken Kina”.

(551) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella antidumpningstullsatserna på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, bör medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att en påföljande tillämpning av tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(552) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym, särskilt efter införandet av de berörda åtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter får en undersökning om kringgående inledas under förutsättning att villkoren för detta är uppfyllda. Vid en sådan undersökning kan man bland annat undersöka om det finns behov av att upphäva den eller de individuella tullsatserna och i stället införa en landsomfattande tull.

([69]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Wetstraat/Rue de la Loi 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(553) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för all övrig import med ursprung i Folkrepubliken Kina inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande producenterna i denna undersökning, utan även de producenter som inte exporterade den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden.

(554) Exporterande producenter som inte exporterade den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden bör kunna be kommissionen om att få omfattas av antidumpningstullsatsen för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. Kommissionen bör bevilja en sådan begäran under förutsättning att tre villkor är uppfyllda. Den nya exporterande producenten bör kunna styrka följande: i) Företaget exporterade inte den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden, ii) företaget är inte närstående någon exporterande producent som gjorde detta, och iii) företaget har exporterat den berörda produkten därefter eller genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att göra detta i betydande kvantiteter.

(555) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter begärde klaganden att kommissionen skulle införa en klausul i den slutliga förordningen. Den begärda klausulen skulle möjliggöra övervakning av importen av titandioxid från Anhui Gold Star, vilket skulle göra det möjligt att jämföra den volym som årligen importeras från detta företag till unionen med den maximala kapacitet som företaget angav i sitt svar på frågeformuläret. Det noteras i detta avseende att kommissionen, på grundval av det Taric-tilläggsnummer som tilldelats Anhui Gold Star-gruppen och som en del av övervakningen, kommer att kunna följa de volymer som förs in i unionen från denna exportör och bedöma behovet av eventuella uppföljningsåtgärder.

8.3 Slutgiltigt uttag av provisoriska tullar

(556) Plastika Kritis hävdade att provisoriska tullar inte borde tas ut i detta fall. Företaget hävdade att många laster som beställdes i februari/mars och som transporterades i april eller maj ännu inte ankommit till destinationshamnen på grund av huthiernas attacker som störde sjöfartsrutterna genom Röda havet.

(557) Samtidigt lämnade många användare av titandioxid erbjudanden och undertecknade avtal med sina kunder till fasta priser och måste absorbera alla förluster i samband med antidumpningstullarna. Företaget hävdar därför att inga tullar bör tas ut på sändningar av titandioxid som avsänts före registreringsdatumet.

(558) Kommissionen noterade i detta avseende att användarna borde ha varit medvetna om möjligheten att antidumpningstullar kommer att införas åtminstone från och med den tidpunkt då tillkännagivandet om inledande offentliggjordes.

(559) Med hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts genom de provisoriska antidumpningstullar som infördes genom förordningen om provisorisk tull, tas ut slutgiltigt upp till de nivåer som fastställs i denna förordning.

(560) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade Flint att det inte framgår tydligt av texten till det slutliga utlämnandet huruvida undantaget för slutanvändning även kommer att tillämpas på de provisoriska antidumpningstullar som införs i förordningen om provisorisk tull. Efter slutsatserna i skälen 459–527 bekräftade kommissionen att titandioxid som importeras för produktion av vit tryckfärg bör befrias från provisoriska tullar, förutsatt att villkoren för att omfattas av förfarandet för slutanvändning är uppfyllda.

(561) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet begärde Plastika Kritis att ingen tull skulle tas ut på titandioxid som avsänts från Kina före registreringsdatumet i juni 2024, vars leveransdatum kunde styrkas genom relevant konossement. Plastika Kritis hävdade att uppbörden av tullar från och med den 12 juli 2024 orsakar betydande förluster för titandioxidanvändare som har beställt titandioxid före registreringsdatumet och hävdade att vid den tidpunkten ”kunde ingen föreställa sig att denna orimliga tull skulle genomföras”.

(562) Kommissionen påpekade i detta avseende att det i grundförordningen inte föreskrivs någon möjlighet att basera uttaget av tullar på den dag då den berörda produkten avsänds från undersökningslandet. Dessutom offentliggjordes tillkännagivandet om inledande i detta ärende den 13 november 2023, med de tidsfrister som anges i detta. Från och med den tidpunkten kunde användarna åtminstone ha varit medvetna om en möjlighet att införa provisoriska tullar. Kommissionen avvisade därför denna begäran.

8.4 **Retroaktivt uttag**

(563) Såsom anges i avsnitt 1.2 beslutade kommissionen att importen av den undersökta produkten skulle registreras.

(564) Såsom anges i skäl 456 i förordningen om provisorisk tull kunde kommissionen inte fatta beslut om en eventuell retroaktiv användning av antidumpningsåtgärder i det skedet av undersökningen. Kommissionen måste därför i enlighet med artikel 10.4 i grundförordningen besluta huruvida slutgiltiga antidumpningsåtgärder ska tas ut retroaktivt på import under registreringsperioden.

(565) Fem användare och ASEFAPI gjorde flera inlagor där de motsatte sig registrering från den tidpunkt då klaganden begärde det. Flera mindre färgproducenter registrerades som berörda parter efter registreringen, och fem av dem lämnade synpunkter där de motsatte sig registreringen av import. Alla berörda parter som lämnade synpunkter efter förordningen om provisorisk tull framförde invändningar mot ett retroaktivt uttag av tullar. Klaganden hävdade att de tas ut.

(566) I undersökningens slutliga skede bedömdes de uppgifter som samlats in genom registreringen. Kommissionen analyserade huruvida kriterierna för retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar enligt artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda.

(567) Kriterierna för huruvida tullar kan tas ut under registreringsperioden anges i artikel 10.4 i grundförordningen.

(568) Villkoret i artikel 10.4 a i grundförordningen är uppfyllt, eftersom importen registrerades i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen.

(569) Importörerna gavs tillfälle att lämna synpunkter i enlighet med artikel 10.4 b i grundförordningen efter offentliggörandet av registreringsförordningen och efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull.

(570) Flera berörda parter motsatte sig registreringen.

(571) Parterna hävdade att eftersom unionsproduktionen av titandioxid inte är tillräcklig för att tillgodose efterfrågan i unionen har användarna inget annat alternativ än att importera.

(572) Kommissionen påpekade i detta avseende att enbart det faktum att produkter importeras inte är ett kriterium som ligger till grund för beslutet att registrera importen. Kommissionen bedömde i stället om det förekom en ytterligare betydande importökning som sannolikt skulle undergräva tullens positiva verkan. Kommissionen bedömde importvolymernas utveckling i skäl 575 nedan.

(573) I enlighet med artikel 10.4 c i grundförordningen krävs det att produkten i fråga ”under en längre tid har dumpats, eller att importören var eller borde ha varit medveten om dumpningens omfattning och den påstådda eller konstaterade skadan”. I det nu aktuella fallet anser kommissionen att importörerna var medvetna om, eller borde ha varit medvetna om, dumpningens omfattning och den påstådda eller konstaterade skadan sedan inledandet av undersökningen av de skäl som anges i skälen 8–11 i registreringsförordningen.

(574) Enligt artikel 10.4 d i grundförordningen krävs dessutom ”ytterligare en betydande ökning av den import som vållade skada under undersökningsperioden” som med hänsyn till tidpunkten för ökningen, importens omfattning och andra omständigheter sannolikt allvarligt kommer att undergräva de slutgiltiga tullarnas positiva verkningar.

(575) Kommissionen analyserade de genomsnittliga månatliga importvolymerna och importpriserna under hela undersökningsperioden och jämförde dem med de genomsnittliga månatliga importvolymerna och importpriserna efter inledandet (perioden från december 2023 till juli 2024). I fråga om perioden efter inledandet gjordes åtskillnad mellan perioden fram till dess att provisoriska åtgärder infördes, å ena sidan, och perioden fram till dess att registreringen trädde i kraft, å andra sidan.

Tabell 1

Jämförelse med hela undersökningsperioden	Volym (kg)	Genomsnitt per månad	Genomsnittligt pris (euro/kg)	Ändring i volym från undersöknings-perioden	Ändring av genomsnittligt enhetspris från undersöknings-perioden
Undersökningsperiod	209 375 100	17 447 925	2,24	—	—
Period B1 ([1]) – dec 2023–juli 2024	180 743 000	22 592 875	2,18	29,5 %	– 2,54 %
Period B2 – dec 2023–juni 2024	161 975 300	23 139 329	2,17	32,6 %	– 2,83 %

Källa: Eurostat.

([1]) Kommissionen ansåg att period B1 började den första hela månaden efter det att förfarandet inletts och slutade den sista hela månaden efter det att förordningen om provisorisk tull offentliggjorts. Kommissionen tittade sedan också på period B2, som inleddes den första hela månaden efter inledandet och slutade månaden innan de provisoriska åtgärderna trädde i kraft.

(576) Vid en jämförelse mellan någon av perioderna (B1 eller B2) och hela undersökningsperioden har de genomsnittliga importvolymerna från Kina ökat med omkring 30 %, medan priserna har minskat med omkring – 2,7 %.

(577) Eftersom det finns starka indikatorer på säsongsbundenhet i efterfrågan på titandioxid på marknaden (efterfrågan är störst under sommaren och lägst under vintern), ansåg kommissionen dock att en jämförelse mellan perioderna B1 och B2 med samma perioder i undersökningen mer korrekt återspeglar situationen på marknaden. Denna jämförelse visas i tabellen nedan.

Tabell 2

Jämförelse med samma period	Volym (kg)	Genomsnitt per månad	Genomsnittligt pris (euro/kg)	Förändring i volym från under-sökningsperio-den	Förändring i genomsnittligt enhetspris från undersökningsperio-den
Undersökningsperioden – Samma period B1 (dec. 2022–juli 2023)	154 839 500	19 354 938	2,22		
Period B1 (dec. 2023–juli 2024)	180 743 000	22 592 875	2,18	17 %	– 1,9 %
Undersökningsperioden – Samma period B2 (dec. 2022–juni 2023)	129 414 500	18 487 786	2,25		
Period B2 (dec. 2023–juni 2024)	161 975 300	23 139 329	2,17	25 %	– 3,2 %

Källa: Eurostat.

(578) Av jämförelsen ovan framgår att den genomsnittliga månatliga importen från Kina har ökat efter det att ärendet inleddes, dvs. med 17 % fram till dess att provisoriska åtgärder infördes och, vilket är ännu viktigare, med 25 % under den första hela månaden efter offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande av undersökningen och den sista hela månaden före införandet av provisoriska åtgärder.

(579) Enligt unionsindustrins uppskattningar ökade dock förbrukningen i unionen enligt en liknande trend, dvs. med cirka 25 %. Ökningen av importen låg följaktligen i linje med utvecklingen av förbrukningen. Detta bekräftas ytterligare av det faktum att ett antal unionsproducenter uppgav att försäljningsvolymerna ökade under perioden efter undersökningsperioden.

(580) Flera parter hävdade också att det inte kan anses att importen ökade kraftigt efter det att ärendet inleddes, utan att den eventuella ökning som konstaterats snarare ligger i linje med tidigare trender, dvs. en förväntad uppgång i efterfrågan efter en botten i konjunkturcykeln.

(581) På grundval av ovanstående analys drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns tillräcklig bevisning för att importökningen översteg efterfrågeökningen under perioden undersökningsperioden. Kommissionen fann eller fick ingen bevisning för att importörerna skulle ha lagrat produkterna. Kommissionen noterade vidare att det genomsnittliga importpriset minskade under perioden efter undersökningsperioden, vilket framgår av tabell 2 ovan, oavsett vilken typ av perioder som beaktades och även om hänsyn togs till säsongsvariationer. Minskningen låg dock i linje med den minskade produktionskostnad som unionsindustrin uppskattade för perioden efter undersökningsperioden. Mot bakgrund av ovanstående kunde kommissionen inte dra slutsatsen att den ökade importen sannolikt allvarligt skulle undergräva den positiva verkan av den slutgiltiga antidumpningstull som skulle tillämpas, i den mening som avses i artikel 10.4 d i grundförordningen.

(582) Kommissionen drog därför slutsatsen att villkoren för retroaktivt uttag inte är uppfyllda.

9. **SLUTBESTÄMMELSE**

(583) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol eller till följd av en uppgörelse i godo ska enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([70]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad. Räntesatsen får inte vara negativ. Räntan ska löpa från och med dagen för betalning av återbetalningsbeloppet till och med återbetalningens förfallodag.

(584) Den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i grundförordningen har inte avgivit något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av titandioxid med den kemiska formeln TiO_2 i alla former, såsom titanoxider eller i pigment och beredningar baserade på titandioxid, som innehåller minst 80 viktprocent titandioxid beräknat på torrsubstansen, med alla typer av partikelstorlekar och som klassificeras med nummer 12065-65-5 och 13463-67-7 i registret för Chemical Abstracts Service (CAS-nr) och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2823 00 00 och ex 3206 11 00 (Taric-nummer 2823 00 00 10, 2823 00 00 30, 3206 11 00 10 och 3206 11 00 30) med ursprung i Folkrepubliken Kina.

([70]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

2. Följande slutgiltiga fasta antidumpningstullbelopp ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som produceras av nedanstående företag:

Företag	Fast tullbelopp (euro/ton)	Taric-tilläggsnummer
LB-gruppen: — LB GROUP CO., LTD — HENAN BILLIONS ADVANCED MATERIAL CO., LTD — LB LUFENG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD — LB SICHUAN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD — LB XIANGYANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	0,74	89CB
Anhui Gold Star group: — Anhui Gold Star Titanium Dioxide (Group) Co., Ltd — ANHUI GOLD STAR TITANIUM DIOXIDE TRADING COMPANY LIMITED	0,25	89CC
Andra samarbetsvilliga företag som förtecknas i bilagan	0,64	Se bilagan
All övrig import med ursprung i Folkrepubliken Kina	0,74	8999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes eller dennas namn och befattning, och som ska ha följande lydelse: ”Jag intygar härmed att (använd volymenhet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har producerats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i (det berörda landet). Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.” Till dess att en sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för all övrig import med ursprung i Folkrepubliken Kina tillämpas.

4. I de fall varor har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller som ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 131.2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ([71]) ska antidumpningstullen, beräknad enligt ovan, nedsättas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

5. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Den produkt som beskrivs i artikel 1.1 ska undantas från slutgiltig antidumpningstull om den importeras för användning vid produktion av vit grafisk tryckfärg.

([71]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

Detta undantag ska omfattas av de villkor som fastställs i unionens tullbestämmelser om förfarandet för slutanvändning, särskilt artikel 254 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ([72]) (unionens tullkodex).

Artikel 3

1. De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska antidumpningstull som införts genom genomförandeförordning (EU) 2024/1923 ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

2. Undantaget enligt artikel 2 ska också tillämpas på den provisoriska antidumpningstullen enligt genomförandeförordning (EU) 2024/1923.

Artikel 4

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande producenter från Folkrepubliken Kina och göra dem till föremål för en lämplig vägd genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. En ny exporterande producent ska tillhandahålla bevisning för att företaget

a) inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden (1 oktober 2022–30 september 2023),

b) inte är närstående en exportör eller producent som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och som skulle ha kunnat samarbeta i den ursprungliga undersökningen, och

c) antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 december 2024.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

([72]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande producenter i Folkrepubliken Kina som inte ingick i urvalet

Land	Namn	Taric-tilläggsnummer
Folkrepubliken Kina	ANHUI ANNADA TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89CO
Folkrepubliken Kina	CITIC Titanium Industry Co., Ltd	89CP
Folkrepubliken Kina	Chongqing Titanium Industry Co., Ltd (som ingår i Pangang Group)	89CQ
Folkrepubliken Kina	Guangxi Bluestar Dahua Chemical Co., Ltd	89CR
Folkrepubliken Kina	GUANGXI JINMAO TITANIUM CO., LTD	89CS
Folkrepubliken Kina	GUANGDONG HUIYUN TITANIUM INDUSTRY CORPORATION LIMITED	89CT
Folkrepubliken Kina	Guangxi Guangfeng Titanium Co., Ltd	89CU
Folkrepubliken Kina	Hebei Milson Titanium Dioxide Co., Ltd	89CV
Folkrepubliken Kina	Jinan Yuxing Chemical Co., Ltd	89CW
Folkrepubliken Kina	KUNMING DONGHAO TITANIUM CO., LTD	89CX
Folkrepubliken Kina	Nanjing Titanium Dioxide Chemical Co., Ltd	89CY
Folkrepubliken Kina	NINGBO XINFU TITANIUM DIOXIDE CO., LTD	89CZ
Folkrepubliken Kina	PANZHIHUA DARUI TECHNOLOGY CO., LTD	89DA
Folkrepubliken Kina	PANZHIHUA DONGFANG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89DB
Folkrepubliken Kina	PANZHIHUA KAIHAO TECHNOLOGY CO., LTD	89DC
Folkrepubliken Kina	Pangang Group Titanium Industry Co., Ltd	89DD
Folkrepubliken Kina	SHANDONG XIANGHAI TITANIUM CO., LTD	89DE
Folkrepubliken Kina	SHANDONG DAWN TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89DF
Folkrepubliken Kina	SHANDONG DOGUIDE GROUP CO., LTD	89DG
Folkrepubliken Kina	SHANDONG JINHAI TITANIUM RESOURCES TECHNOLOGY CO., LTD	89DH
Folkrepubliken Kina	Xuzhou Titanium Dioxide Chemical Co., Ltd	89DI
Folkrepubliken Kina	Yibin Tianyuan Haifeng Hetai Co., Ltd	89DJ
Folkrepubliken Kina	YUNNAN DAHUTONG TITANIUM INDUSTRY CO., LTD	89DK